

Den Europæiske Unions Tidende

C 301

51. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

22. november 2008

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
IV	<i>Oplysninger</i>	
	OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER	
	Domstolen	
2008/C 301/01	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 285 af 8.11.2008	1
2008/C 301/02	Valg af afdelingsformænd til afdelinger med tre dommere	2
2008/C 301/03	Dommernes fordeling mellem afdelinger med tre dommere	2
2008/C 301/04	Lister til fastlæggelse af sammensætningen af dommerkollegierne	3
2008/C 301/05	Udpegelse af førstegeneraladvokat	4
2008/C 301/06	Udpegelse af den afdeling, der skal behandle de sager, der er omhandlet i artikel 104b i Domstolens procesreglement	4
2008/C 301/07	Et nyt medlem af Retten i Første Instans aflægger ed	4

DA

Pris:
18 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

V Udtalelser

RETLIGE PROCEDURER

Domstolen

2008/C 301/08	Sag C-157/06: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 2. oktober 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — offentlige indkøb — direktiv 93/36/EØF — tildeling af en offentlig kontrakt uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse — letvægtshelikoptere til politiet og det nationale brandvæsen) 5	5
2008/C 301/09	Sag C-360/06: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 2. oktober 2008 — Heinrich Bauer Verlag Beteiligungs GmbH mod Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg, Tyskland) (Etableringsfrihed — skattelovgivning — selskabsskat — værdiansættelse af ikke-børsnoterede andele i kapitalsselskaber) 5	5
2008/C 301/10	Sag C-427/06: Domstolens dom (Store Afdeling) af 23. september 2008 — Birgit Bartsch mod Bosch und Siemens Hausgeräte (BSH) Altersfürsorge GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht — Tyskland) (Ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — artikel 13 EF — direktiv 2000/78/EF — erhvervstilknyttet pensionsordning, der udelukker retten til pension for en efterlevende ægtefælle, der er mere end femten år yngre end den afdøde tidligere medarbejder — forskelsbehandling på grund af alder — tilknytning til fællesskabsretten) 6	6
2008/C 301/11	Forenede sager C-468/06 — C-478/06: Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. september 2008 — Sot. Lélos kai Sia EE (sag C-468/06), Farmakemporiki AE Emporias kai Dianomis Farmakeftikon Proïonton (sag C-469/06), Konstantinos Xydias kai Sia OE (C-470/06), Farmakemporiki AE Emporias kai Dianomis Farmakeftikon Proïonton (sag C-471/06), Ionas Stroumsas EPE (sag C-472/06), Ionas Stroumsas EPE (sag C-473/06), Pharmakapothiki Pharma-Group Messinias AE (sag C-474/06), K.P. Marinopoulos AE Emporias kai Dianomis Pharmakeftikon Proïonton (sag C-475/06), K.P. Marinopoulos AE Emporias kai Dianomis Pharmakeftikon Proïonton (sag C-476/06), Kokkoris D. Tsánas K. EPE m.fl. (sag C-477/06) og Kokkoris D. Tsánas K. EPE m.fl. (sag C-478/06) mod GlaxoSmithKline AVEE Farmakeftikon Proïonton, tidligere Glaxowellcome AVEE (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Efeteio Athinon — Grækenland) (Artikel 82 EF — misbrug af dominerende stilling — medicinske specialiteter — nægtelse af at forsyne grossister, der foretager paralleleksport, med lægemidler — bestillingernes normale karakter) 6	6
2008/C 301/12	Sag C-514/06 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. september 2008 — Armacell Enterprise GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og nmc SA (Appel — EF-varemærker — ansøgning om ARMAFOAM som EF-ordmærke — ældre EF-varemærke NOMAFOAM — relativ registreringshindring — lighed mellem tegnene — forekomst af en relativ registreringshindring i en del af Det Europæiske Fællesskabs område) 7	7
2008/C 301/13	Sag C-16/07 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 9. oktober 2008 — Marguerite Chetcuti mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — personalesag — udvælgelsesprøve inden for institutionen — afslag på en ansøgning — adgangsbetingelser) 7	7
2008/C 301/14	Sag C-144/07 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 2. oktober 2008 — K-Swiss, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 2868/95 — frist for at anlægge sag ved Retten i Første Instans — afgørelse truffet af Harmoniseringskontoret — meddelelse pr. ekspresforsendelse — beregning af fristen for at anlægge sag) 8	8

2008/C 301/15	Sag C-239/07: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. oktober 2008 — sag med henblik på prøvelse af forfatningsmæssigheden anlagt af Julius Sabatauskas m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas — Republikken Litauen) (Det indre marked for elektricitet — direktiv 2003/54/EF — artikel 20 — transmissions- og distributionssystemer — tredjeparters adgang — medlemsstaternes forpligtelser — tredjeparters frie adgang til transmissions- og distributionssystemer for elektricitet) 8	8
2008/C 301/16	Sag C-288/07: Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. september 2008 — The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs mod Isle of Wight Council, Mid-Suffolk District Council, South Tyneside Metropolitan Borough Council og West Berkshire District Council (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division), Det Forenede Kongerige) (Sjette momsdirektiv — artikel 4, stk. 5 — virksomhed, som udøves af offentligretlige organer — drift af betalingsparkeringsanlæg — konkurrencefordrejning — betydningen af udtrykkene »ville føre til« og »en vis betydning«) 9	9
2008/C 301/17	Sag C-304/07: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 9. oktober 2008 — Directmedia Publishing GmbH mod Albert-Ludwigs-Universität Freiburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Direktiv 96/9/EF — retlig beskyttelse af databaser — sui generis-retten — begrebet »udtræk« af indholdet af en database) 9	9
2008/C 301/18	Sag C-368/07: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 25. september 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — direktiv 2000/59/EF — modtagefaciliteter i havne til driftsaffald og lastrester fra skibe — manglende fastsættelse og gennemførelse af planer for affaldsmodtagelse og håndtering for alle havne) 10	10
2008/C 301/19	Sag C-372/07: Domstolens dom (Første Afdeling) af 2. oktober 2008 — Nicole Hassett mod South Eastern Health Board; procesdeltager: Cheryl Doherty mod North Western Health Board (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court — Irland) (Retternes kompetence — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 22, nr. 2 — tvister vedrørende gyldigheden af beslutninger truffet af selskabsorganer — enekompetence for domstolene i den stat, hvor selskabet har hjemsted — interesseorganisation for læger) 10	10
2008/C 301/20	Sag C-404/07: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. oktober 2008 — Straffesag anlagt af György Katz mod István Roland Sós (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Bíróság — Republikken Ungarn) (Politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — rammeafgørelse 2001/220/RIA — ofres stilling i forbindelse med straffesager — subsidiært privat påtaleberettiget, som overtager påtalen fra statsadvokaten — vidneforklaring fra offeret) 11	11
2008/C 301/21	Sag C-411/07: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 2. oktober 2008 — X B.V. mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden Den Haag (Nederlandene)) (Den fælles toldtarif — kombineret nomenklatur — tarifiering — pos. 8541, 8542 og 8543 — optocouplers) 11	11
2008/C 301/22	Sag C-453/07: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. september 2008 — Hakan Er mod Wetteraukreis (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Giessen, Tyskland) (Associeringsaftale EØF-Tyrkiet — associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 — artikel 7, stk. 1, andet led — opholdsret for en tyrkisk arbejdstagers myndige barn — manglende lønnet beskæftigelse — betingelser for fortabelse af erhvervede rettigheder) 12	12
2008/C 301/23	Sag C-36/08: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 2. oktober 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — direktiv 93/16/EF — særlig uddannelse nødvendig for at udøve virksomhed som alment praktiserende læge — ukorrekt gennemførelse) 12	12

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 301/24	Sag C-70/08: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 9. oktober 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg (Traktatbrud — direktiv 2003/72/EF — statut for det europæiske andelsselskab — medarbejderindflydelse på selskabets beslutningsproces — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist) 13	13
2008/C 301/25	Sag C-87/08: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 25. september 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Tjekkiske Republik (Traktatbrud — direktiv 2006/73/EF — gennemførelse af direktiv 2004/39/EF — organisatoriske krav til og betingelserne for drift af investeringselskaber — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist) 13	13
2008/C 301/26	Sag C-378/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italien) den 21. august 2008 — ERG Raffinerie Mediterranee SpA m.fl. mod Ministero dello Sviluppo Economico m.fl. 14	14
2008/C 301/27	Sag C-379/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia (Italien) den 21. august 2008 — ERG Raffinerie Mediterranee SpA m.fl. mod Ministero dello Sviluppo Economico m.fl. 14	14
2008/C 301/28	Sag C-380/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia (Italien) den 21. august 2008 — ENI SpA mod Ministero Ambiente e tutela del territorio e del mare m.fl. 15	15
2008/C 301/29	Sag C-381/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 22. august 2008 — Car Trim GmbH mod KeySafety Systems SRL 15	15
2008/C 301/30	Sag C-383/08: Sag anlagt den 25. august 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik 16	16
2008/C 301/31	Sag C-384/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 27. august 2008 — Attanasio Group Srl mod Comune di Carbognano 17	17
2008/C 301/32	Sag C-398/08 P: Appel iværksat den 16. september 2008 af Audi AG til prøvelse af dom afsagt den 9. juli 2008 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-70/06, Audi AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) 18	18
2008/C 301/33	Sag C-399/08 P: Appel iværksat den 15. september 2008 (fax: 12. september 2008) af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 1. juli 2008 af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-266/02, Deutsche Post AG, støttet af Forbundsrepublikken Tyskland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV (BIEK) og UPS Europe NV/SA 18	18
2008/C 301/34	Sag C-403/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (Det Forenede Kongerige) den 17. september 2008 — Football Association Premier League Ltd, NetMed Hellas SA og Multichoice Hellas SA mod QC Leisure, David Richardson, AV Station plc, Malcolm Chamberlain, Michael Madden, SR Leisure Ltd, Phillip George Charles Houghton og Derek Owen 19	19
2008/C 301/35	Sag C-405/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vestre Landsret (Danmark) den 18. september 2008, Ingeniørforeningen i Danmark, som mandatar for Bertram Holst, mod Dansk Industri, som mandatar for Babcock & Wilcox Vølund ApS 22	22

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 301/36	Sag C-406/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (England & Wales) (Queen's Bench Division), Leeds District Registry den 18. september 2008 — Uniplex (UK) Ltd mod NHS Business Services Authority	23
2008/C 301/37	Sag C-414/08 P: Appel iværksat den 23. september 2008 af Sviluppo Italia Basilicata SpA til prøvelse af dom afsagt den 8. juli 2008 af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-176/06, Sviluppo Italia Basilicata SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	23
2008/C 301/38	Sag C-416/08 P: Appel iværksat den 22. september 2008 af Apple Computer, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) den 1. juli 2008 i sag T-328/05 — Apple Computer, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)	25
2008/C 301/39	Sag C-417/08: Sag anlagt den 22. september 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland	25
2008/C 301/40	Sag C-418/08: Sag anlagt den 22. september 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland	26
2008/C 301/41	Sag C-422/08: Sag anlagt den 24. september 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig	26
2008/C 301/42	Sag C-429/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Det Forenede Kongerige) den 29. september 2008 — Karen Murphy mod Media Protection Services Limited	26
2008/C 301/43	Sag C-435/08: Sag anlagt den 30. september 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Polen	28
2008/C 301/44	Sag C-490/07: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 4. august 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Cypern	29
2008/C 301/45	Sag C-117/08: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 10. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik	29

Retten i Første Instans

2008/C 301/46	Sag T-68/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. oktober 2008 — SGL Carbon mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — markedet for elektriske og mekaniske kulstof- og grafitprodukter — retningslinjer for bødeberegningen — overtrædelsens grovhed og varighed — proportionalitetsprincippet — ligebehandlingsprincippet — loftet på 10 % af omsætningen — morarenter)	30
2008/C 301/47	Sag T-69/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. oktober 2008 — Schunk og Schunk Kohlenstoff-Technik mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — markedet for elektriske og mekaniske kulstof- og grafitprodukter — ulovlighedsindsigelse — artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17 — ansvar for ulovlig adfærd — retningslinjer for bødeberegningen — overtrædelsens grovhed og følger — afskrækkende virkning — samarbejde under den administrative procedure — proportionalitetsprincippet — ligebehandlingsprincippet — påstand om forhøjelse af bøden)	30

2008/C 301/48	Sag T-73/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. oktober 2008 — Carbone-Lorraine mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — markedet for elektriske og mekaniske kul- og grafitprodukter — retningslinjer for bødeberegningen — overtrædelsens grovhed og varighed — formildende omstændigheder — samarbejde under den administrative procedure — proportionalitetsprincippet — ligebehandlingsprincippet) 31	31
2008/C 301/49	Sag T-122/06: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. oktober 2008 — Helkon Media mod Kommissionen (Voldgiftsklausul — program til fremme af udvikling, distribution og markedsføring af europæiske audiovisuelle produktioner (MEFIA Plus) — anmodning om betaling af en finansiel støtte — spørgsmålet om der foreligger en voldgiftsklausul — kompensation — formaliteten) 31	31
2008/C 301/50	Forenede sager T-387/06 — T-390/06: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 10. oktober 2008 — Inter-Ikea Systems mod KHIM (Gengivelse af en palle) (EF-varemærker — ansøgning om et EF-figurmærke, der gengiver en palle -varemærke — absolut registreringshindring — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94) 31	31
2008/C 301/51	Sag T-411/06: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. oktober 2008 — Sogelma mod AER (Offentlige bygge- og anlægskontrakter — udbud fra Det Europæiske Genopbygningsagentur — beslutning om at annullere udbuddet og offentliggøre et nyt — annullationssøgsmål — Rettens kompetence — nødvendig forudgående administrativ klage — søgsmålsfrist — mandat — begrundelsespligt — erstatningspåstand) 32	32
2008/C 301/52	Sag T-43/07: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 13. oktober 2008 — Neophytou mod Kommissionen (Appel — personalesag — almindelig udvælgelsesprøve — afslag på sagsøgerens ansøgning — sammensætningen af udvælgelseskomitéen under de mundtlige prøver — ligebehandlingsprincippet — nye anbringender — retlig fejl — appellen delvis ugrundet og delvis begrundet — hjemvisning af sagen til Personaleretten) 32	32
2008/C 301/53	Sag T-51/07: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. oktober 2008 — Agrar-Invest-Tatschl mod Kommissionen (Efteropkrævning af importafgifter — sukker med oprindelse i Kroatien — artikel 220, stk. 2, litra b), i forordning (EØF) nr. 2913/92 — meddelelse til importører offentliggjort i EF-Tidende — god tro) 33	33
2008/C 301/54	Sag T-224/07: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 10. oktober 2008 — Imperial Chemical Industries mod KHIM (LIGHT & SPACE) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket LIGHT & SPACE — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94) 33	33
2008/C 301/55	Sag T-428/03: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 12. september 2008 — Keinhorst mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — mellemdom — uforment at træffe afgørelse) 34	34
2008/C 301/56	Sag T-125/04: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 12. september 2008 — Rousseaux mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — mellemdom — uforment at træffe afgørelse) 34	34
2008/C 301/57	Sag T-126/04: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 12. september 2008 — Goris mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — mellemdom — uforment at træffe afgørelse) 34	34
2008/C 301/58	Sag T-131/04: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 12. september 2008 — Jacobs mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — mellemdom — uforment at træffe afgørelse) 35	35
2008/C 301/59	Sag T-293/04: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 12. september 2008 — Tachelet mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — mellemdom — uforment at træffe afgørelse) 35	35

2008/C 301/60	Sag T-193/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2008 — Górażdże Cement mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — Polens nationale plan for tildeling af emissionskvoter for perioden fra 2008 til 2012 — Kommissionens beslutning om ikke at rejse indsigelse på visse betingelser — medlemsstaternes beføjelser med hensyn til deres egen fordeling af emissionskvoter — ikke umiddelbart berørt — afvisning)	36
2008/C 301/61	Sag T-195/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2008 — Lafarge Cement mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — Polens nationale plan for tildeling af emissionskvoter for perioden fra 2008 til 2012 — Kommissionens beslutning om ikke at rejse indsigelse på visse betingelser — medlemsstaternes beføjelser med hensyn til deres egen fordeling af emissionskvoter — ikke umiddelbart berørt — afvisning)	36
2008/C 301/62	Sag T-196/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2008 — Dyckerhoff Polska mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — Polens nationale plan for tildeling af emissionskvoter for perioden fra 2008 til 2012 — Kommissionens beslutning om ikke at rejse indsigelse på visse betingelser — medlemsstaternes beføjelser med hensyn til deres egen fordeling af emissionskvoter — ikke umiddelbart berørt — afvisning)	37
2008/C 301/63	Sag T-197/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2008 — Grupa Ożarów mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — Polens nationale plan for tildeling af emissionskvoter for perioden 2008-2012 — Kommissionens beslutning om ikke at rejse indsigelse under visse betingelser — medlemsstaternes kompetence i den individuelle fordeling af emissionskvoter — ikke umiddelbart berørt — afvisning)	37
2008/C 301/64	Sag T-198/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2008 — Cementownia »Warta« mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — Polens nationale plan for tildeling af emissionskvoter for perioden fra 2008 til 2012 — Kommissionens beslutning om ikke at rejse indsigelse på visse betingelser — medlemsstaternes beføjelser med hensyn til deres egen fordeling af emissionskvoter — ikke umiddelbart berørt — afvisning)	38
2008/C 301/65	Sag T-199/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2008 — Cementownia »Odra« mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — Polens nationale plan for tildeling af emissionskvoter for perioden fra 2008 til 2012 — Kommissionens beslutning om ikke at rejse indsigelse på visse betingelser — medlemsstaternes beføjelser med hensyn til deres egen fordeling af emissionskvoter — ikke umiddelbart berørt — afvisning)	38
2008/C 301/66	Sag T-203/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2008 — Cemex Polska mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — Polens nationale plan for tildeling af emissionskvoter for perioden 2008-2012 — Kommissionens beslutning om ikke at rejse indsigelse under visse betingelser — medlemsstaternes kompetence i den individuelle fordeling af emissionskvoter — ikke umiddelbart berørt — afvisning)	39

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 301/67	Sag T-294/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 25. september 2008 — Stepek mod KHIM — Masters Golf Company (GOLF-FASHION MASTERS THE CHOICE TO WIN) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket GOLF-FASHION MASTERS THE CHOICE TO WIN — det ældre nationale figurmærke The Masters og det ældre EF-figurmærke The Masters GOLF COMPANY — klagen for appelkammeret trukket tilbage — omkostningerne ved sagen for appelkammeret)	39
2008/C 301/68	Sag T-312/08 R: Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 26. september 2008 — Ellinikos Niognomon mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — direktiv 94/57/EF — fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe — tilbagekaldelse af godkendelse af en sådan organisation — begæring om udsættelse af gennemførelse — afvisning)	40
2008/C 301/69	Sag T-338/08: Sag anlagt den 11. august 2008 — Stichting Natuur en Milieu og Pesticide Action Network Europe mod Kommissionen	40
2008/C 301/70	Sag T-353/08: Sag anlagt den 26. august 2008 — vwd Vereinigte Wirtschaftsdienste mod Kommissionen	41
2008/C 301/71	Sag T-361/08: Sag anlagt den 27. august 2008 — Peek & Cloppenburg og van Graaf mod KHIM — Thailand (Thai Silk)	42
2008/C 301/72	Sag T-362/08: Sag anlagt den 28. august 2008 — IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds mod Kommissionen	42
2008/C 301/73	Sag T-366/08: Sag anlagt den 2. september 2008 — Federcoopesca m.fl. mod Kommissionen	43
2008/C 301/74	Sag T-368/08: Sag anlagt den 26. august 2008 — Atlantean mod Kommissionen	43
2008/C 301/75	Sag T-369/08: Sag anlagt den 4. september 2008 — EWRIA m.fl. mod Kommissionen	44
2008/C 301/76	Sag T-370/08: Sag anlagt den 5. september 2008 — Csepel Áramtermelő mod Kommissionen	45
2008/C 301/77	Sag T-371/08 P: Appel iværksat den 8. september 2008 af Bart Nijs til prøvelse af kendelse afsagt den 26. juni 2008 af Personaleretten i sag F-5/07, Nijs mod Revisionsretten	45
2008/C 301/78	Sag T-375/08 P: Appel iværksat den 10. september 2008 af Bart Nijs til prøvelse af kendelse afsagt den 26. juni 2008 af Personaleretten i sag F-108/07, Nijs mod Revisionsretten	46
2008/C 301/79	Sag T-376/08 P: Appel iværksat den 10. september 2008 af Bart Nijs til prøvelse af kendelse afsagt den 26. juni 2008 af Personaleretten i sag F-1/08, Nijs mod Revisionsretten	46
2008/C 301/80	Sag T-382/08: Sag anlagt den 10. september 2008 — Advance Magazine Publishers mod KHIM — Capela & Irmãos (VOGUE)	47
2008/C 301/81	Sag T-383/08: Sag anlagt den 11. september 2008 — New Europe mod Kommissionen	47
2008/C 301/82	Sag T-384/08: Sag anlagt den 11. september 2008 — Elliniki Nafpigokataskevastiki m.fl. mod Kommissionen	48

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 301/83	Sag T-387/08: Sag anlagt den 1. september 2008 — Evropaiki Dynamiki mod Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer	49
2008/C 301/84	Sag T-389/08: Sag anlagt den 16. september 2008 — Lemans mod KHIM — Turner (ICON)	50
2008/C 301/85	Sag T-392/08: Sag anlagt den 19. september 2008 — AEPI mod Kommissionen	50
2008/C 301/86	Sag T-399/08: Sag anlagt den 18. september 2008 — Clearwire Corporation mod KHIM (CLEARWIFI)	51
2008/C 301/87	Sag T-400/08: Sag anlagt den 22. september 2008 — Enercon mod KHIM — BP (ENERCON)	51
2008/C 301/88	Sag T-404/08: Sag anlagt den 20. september 2008 — Fluorsid og Minmet mod Kommissionen	52
2008/C 301/89	Sag T-408/08: Sag anlagt den 25. september 2008 — S.F. Turistico Immobiliare mod Rådet og Kommissionen	53
2008/C 301/90	Sag T-409/08: Sag anlagt den 24. september 2008 — El Fatmi mod Rådet	54
2008/C 301/91	Sag T-411/08: Sag anlagt den 30. september 2008 — Artisjus Magyar Szerzői Jogvédő Iroda Egyesület mod Kommissionen	54
2008/C 301/92	Sag T-412/08: Sag anlagt den 25. september 2008 — Trubion Pharmaceuticals mod KHIM — Merck (TRUBION)	55
2008/C 301/93	Sag T-413/08: Sag anlagt den 29. september 2008 — SOZA mod Kommissionen	56
2008/C 301/94	Sag T-426/08: Sag anlagt den 22. september 2008 — Italien mod Kommissionen	56
2008/C 301/95	Sag T-433/08: Sag anlagt den 30. september 2008 — SIAE mod Kommissionen	57
2008/C 301/96	Sag T-436/08: Sag anlagt den 3. oktober 2008 — Studio Vacanze mod Kommissionen	58
2008/C 301/97	Sag T-453/08: Sag anlagt den 3. oktober 2008 — Timsas mod Kommissionen	59
2008/C 301/98	Sag T-454/08: Sag anlagt den 6. oktober 2008 — Grand Hotel Abi d'Oru mod Kommissionen	59
2008/C 301/99	Sag T-457/08: Sag anlagt den 10. oktober 2008 — Intel mod Kommissionen	60
2008/C 301/100	Sag T-207/04: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen	60
2008/C 301/101	Sag T-223/04: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen	61
2008/C 301/102	Sag T-345/04: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen	61
2008/C 301/103	Sag T-443/04: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen	61

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 301/104	Sag T-26/05: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen	61
2008/C 301/105	Sag T-82/05: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen	61
2008/C 301/106	Sag T-83/05: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen	61
2008/C 301/107	Sag T-140/05: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen	62
2008/C 301/108	Sag T-212/05: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen	62
2008/C 301/109	Sag T-402/05: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen	62
2008/C 301/110	Sag T-38/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen	62
2008/C 301/111	Sag T-61/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen	62
2008/C 301/112	Sag T-77/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen	62
2008/C 301/113	Sag T-157/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen	63
2008/C 301/114	Sag T-168/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen	63
2008/C 301/115	Sag T-222/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen	63
2008/C 301/116	Sag T-280/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen	63
2008/C 301/117	Sag T-290/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen	63
2008/C 301/118	Sag T-293/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 18. september 2008 — NBC Fourth Realty mod KHIM — Regalado Pareja og Pedrol (PK MAX)	63
2008/C 301/119	Sag T-395/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen	64
2008/C 301/120	Sag T-61/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen	64

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 301/121	Sag T-93/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen	64
2008/C 301/122	Sag T-204/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen	64
2008/C 301/123	Sag T-298/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen	64
2008/C 301/124	Sag T-302/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 1. oktober 2008 — Motorpress mod KHIM — Sony Computer Entertainment Europe (BUZZ!)	65
2008/C 301/125	Sag T-379/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Polen mod Kommissionen	65
2008/C 301/126	Sag T-381/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen	65
2008/C 301/127	Sag T-470/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 30. september 2008 — Dow Agrosiences m.fl. mod Kommissionen	65
Retten for EU-Personalesager		
2008/C 301/128	Sag F-78/08: Sag anlagt den 22. september 2008 — Locchi mod Kommissionen	66
2008/C 301/129	Sag F-79/08: Sag anlagt den 3. oktober 2008 — Ackerman m.fl. mod EIB	66
2008/C 301/130	Sag F-54/05: Kendelse afsagt af Personaleretten den 4. september 2008 — Ehrhardt mod Parlamentet	67
2008/C 301/131	Sag F-128/05: Kendelse afsagt af Personaleretten den 23. september 2008 — Adolf m.fl. mod Kommissionen	67
2008/C 301/132	Sag F-8/06: Kendelse afsagt af Personaleretten den 23. september 2008 — Tolios m.fl. mod Revisionsretten	67
2008/C 301/133	Sag F-14/06: Kendelse afsagt af Personaleretten den 23. september 2008 — Chevallier-Carmana m.fl. mod Domstolen	67
2008/C 301/134	Sag F-15/06: Kendelse afsagt af Personaleretten den 23. september 2008 — Abba m.fl. mod Parlamentet	67
2008/C 301/135	Sag F-16/06: Kendelse afsagt af Personaleretten den 23. september 2008 — Augenault m.fl. mod Rådet	68
2008/C 301/136	Sag F-81/06: Kendelse afsagt af Personaleretten den 4. september 2008 — Duyster mod Kommissionen	68

IV

*(Oplysninger)*OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG
ORGANER

DOMSTOLEN

*(2008/C 301/01)***Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende***

EUT C 285 af 8.11.2008

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 272 af 25.10.2008

EUT C 260 af 11.10.2008

EUT C 247 af 27.9.2008

EUT C 236 af 13.9.2008

EUT C 223 af 30.8.2008

EUT C 209 af 15.8.2008

Teksterne er tilgængelige i:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

Valg af afdelingsformænd til afdelinger med tre dommere

(2008/C 301/02)

På et møde den 23. september 2008 har Domstolens dommere i henhold til procesreglementets artikel 10, stk. 1, andet afsnit, for en periode på et år, fra den 7. oktober 2008 til den 6. oktober 2009, valgt M. Ilešič, J.-C. Bonichot, A. Ó Caoimh og T. von Danwitz til formænd for henholdsvis Femte, Sjette, Syvende og Ottende Afdeling med tre dommere.

Dommernes fordeling mellem afdelinger med tre dommere

(2008/C 301/03)

På et møde den 30. september 2008 har Domstolen besluttet, at dommerne tilknyttes afdelingerne som følger:

Femte Afdeling

M. Ilešič, afdelingsformand

A. Tizzano, A. Borg Barthet, E. Levits og J.-J. Kasel, dommere

Sjette Afdeling

J.-C. Bonichot, afdelingsformand

K. Schiemann, J. Makarczyk, P. Küris, L. Bay Larsen og C. Toader, dommere

Syvende Afdeling

A. Ó Caoimh, afdelingsformand

J.N. Cunha Rodrigues, J. Klucka, U. Lohmus, P. Lindh og A. Arabadjiev, dommere

Ottende Afdeling

T. von Danwitz, afdelingsformand

R. Silva de Lapuerta, E. Juhász, G. Arestis og J. Malenovský, dommere

Lister til fastlæggelse af sammensætningen af dommerkollegierne

(2008/C 301/04)

På et møde den 30. september 2008 har Domstolen udarbejdet listerne som omhandlet i procesreglementets artikel 11c, stk. 2, andet afsnit, til fastlæggelse af sammensætningen af afdelinger med tre dommere:

For Femte Afdeling

A. Tizzano

A. Borg Barthet

E. Levits

J.-J. Kasel

For Sjette Afdeling

K. Schiemann

J. Makarczyk

P. Kūris

L. Bay Larsen

C. Toader

For Syvende Afdeling

J.N. Cunha Rodrigues

J. Klučka

U. Lõhmus

P. Lindh

A. Arabadjiev

For Ottende Afdeling

R. Silva de Lapuerta

E. Juhász

G. Arestis

J. Malenovský

Udpegelse af førstegeneraladvokat

(2008/C 301/05)

I henhold til procesreglementets artikel 10, stk. 1, tredje afsnit, har Domstolen for en periode på et år, fra den 7. oktober 2008 til den 6. oktober 2009, udpeget E. Sharpston til førstegeneraladvokat.

Udpegelse af den afdeling, der skal behandle de sager, der er omhandlet i artikel 104b i Domstolens procesreglement

(2008/C 301/06)

Domstolen har under sit møde den 30. september 2008 besluttet, at Domstolens Anden Afdeling i perioden fra den 7. oktober 2008 til den 6. oktober 2009 er den afdeling, der i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, i Domstolens procesreglement skal behandle de sager, der er omhandlet i procesreglementets artikel 104b.

Et nyt medlem af Retten i Første Instans aflægger ed

(2008/C 301/07)

Efter at K. O'Higgins for perioden fra den 1. september 2008 til den 31. august 2013 ved afgørelse af 22. juli 2008 ⁽¹⁾, truffet af repræsentanterne for regeringerne for De Europæiske Fællesskabers medlemsstater, er blevet udnævnt til dommer ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans, har han den 15. september 2008 aflagt ed for Domstolen.

⁽¹⁾ EUT L 219 af 14.8.2008, s. 63.

V

(Udtalelser)

RETLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 2. oktober 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-157/06) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — offentlige indkøb — direktiv 93/36/EØF — tildeling af en offentlig kontrakt uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse — letvægtshelikoptere til politiet og det nationale brandvæsen)

(2008/C 301/08)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved X. Lewis og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved I. Braguglia, som befuldmægtiget og avocat G. Fiengo)

Sagens genstand

Traktatbrud — Rådets direktiv 93/36/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb (EFT L 199, s. 1) — manglende bevis for at der foreligger grunde, der kan give den ordregivende myndighed hjemmel til at benytte udbud efter forhandling uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse — letvægtshelikoptere, som erhverves for at opfylde behovene for politiet og brandvæsenet

Konklusion

1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 93/36/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb, navnlig artikel 2, stk. 1, litra b), artikel 6 og 9, idet den har vedtaget indenrigsministerens dekret nr. 558/A/04/03/RR af 11. juli 2003, som giver adgang

til at fravige de fællesskabsretlige bestemmelser på området for offentlige indkøb af letvægtshelikoptere til dækning af behovene hos politiet og det nationale brandvæsen, uden at nogen af de betingelser, der kan berettige en sådan fravigelse, er opfyldt.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 131 af 3.6.2006.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 2. oktober 2008 — Heinrich Bauer Verlag Beteiligungs GmbH mod Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg, Tyskland)

(Sag C-360/06) ⁽¹⁾

(Etableringsfrihed — skattelovgivning — selskabsskat — værdiansættelse af ikke-børsnoterede andele i kapitalelskaber)

(2008/C 301/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Heinrich Bauer Verlag BeteiligungsGmbH

Sagsøgt: Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg

Procesdeltager: Heinrich Bauer Verlag KG

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Hamburg — fortolkning af EF-traktatens artikel 52 (efter ændring nu artikel 43 EF) og EF-traktatens artikel 58 EF (nu artikel 48 EF) — værdiansættelse af ikke børsnoterede andele i kapital selskaber — forskel mellem værdiansættelsen af kapitalinteressen i et indenlandsk personselskab og værdiansættelsen af andele i et personselskab i en anden medlemsstat

Konklusion

EØF-traktatens artikel 52 (senere EF-traktatens artikel 52, efter ændring nu artikel 43 EF), sammenholdt med artikel 58 (senere EF-traktatens artikel 58, nu artikel 48 EF), er, medmindre der foreligger en gyldig begrundelse, under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen, til hinder for anvendelsen af en medlemsstats skatelovgivning, for så vidt som den ved værdiansættelsen af ikke-børsnoterede andele i et kapital selskab har til virkning, at selskabets kapitalandele i et personselskab med hjemsted i en anden medlemsstat ansættes til en højere værdi end dets kapitalandele i et personselskab med hjemsted i den pågældende medlemsstat, forudsat imidlertid, at en sådan kapitalandel kan give selskabet en vis indflydelse på beslutningerne i personselskabet med hjemsted i en anden medlemsstat og gør det muligt for det at træffe afgørelse om personselskabets drift.

(¹) EUT C 310 af 16.12.2006.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 23. september 2008 — Birgit Bartsch mod Bosch und Siemens Hausgeräte (BSH) Altersfürsorge GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht — Tyskland)

(Sag C-427/06) (¹)

(Ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — artikel 13 EF — direktiv 2000/78/EF — erhvervstilknyttet pensionsordning, der udelukker retten til pension for en efterlevende ægtefælle, der er mere end femten år yngre end den afdøde tidligere medarbejder — forskelsbehandling på grund af alder — tilknytning til fællesskabsretten)

(2008/C 301/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesarbeitsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Birgit Bartsch

Sagsøgt: Bosch und Siemens Hausgeräte (BSH) Altersfürsorge GmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesarbeitsgericht (Tyskland) — fortolkning af princippet om forbud mod forskels-

behandling på grundlag af alder i artikel 13 EF og i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16) — erhvervstilknyttet pensionsordning (betriebliche Altersversorgung), der udelukker retten til pension (Ruhegeld) til en overlevende ægtefælle, der er 15 år yngre end den afdøde tidligere medarbejder — anvendelse af princippet om forbud for forskelsbehandling på grundlag af alder, når der ikke er tilknytning til en situation, der er reguleret af andre bestemmelser i fællesskabsretten

Konklusion

Fællesskabsretten indeholder ikke et forbud mod forskelsbehandling på grundlag af alder, hvis beskyttelse medlemsstaternes domstole skal sikre, hvis den muligvis diskriminerende behandling ikke har nogen forbindelse med fællesskabsretten. En sådan forbindelse er ikke etableret hverken ved artikel 13 EF eller — under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende — ved Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv før udløbet af den pågældende medlemsstats frist for gennemførelse heraf.

(¹) EUT C 326 af 30.12.2006.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. september 2008 — Sot. Lélos kai Sia EE (sag C-468/06), Farmakemporiki AE Emporias kai Dianomis Farmakeftikon Proïonton (sag C-469/06), Konstantinos Xydias kai Sia OE (C-470/06), Farmakemporiki AE Emporias kai Dianomis Farmakeftikon Proïonton (sag C-471/06), Ionas Stroumsas EPE (sag C-472/06), Ionas Stroumsas EPE (sag C-473/06), Pharmakapothiki Pharma-Group Messinias AE (sag C-474/06), K.P. Marinopoulos AE Emporias kai Dianomis Farmakeftikon Proïonton (sag C-475/06), K.P. Marinopoulos AE Emporias kai Dianomis Farmakeftikon Proïonton (sag C-476/06), Kokkoris D. Tsánas K. EPE m.fl. (sag C-477/06) og Kokkoris D. Tsánas K. EPE m.fl. (sag C-478/06) mod GlaxoSmithKline AEEVE Farmakeftikon Proïonton, tidligere Glaxowellcome AEEVE (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Efeteio Athinon — Grækenland)

(Forenede sager C-468/06 — C-478/06) (¹)

(Artikel 82 EF — misbrug af dominerende stilling — medicinske specialiteter — nægtelse af at forsyne grossister, der foretager paralleleksport, med lægemidler — bestillingernes normale karakter)

(2008/C 301/11)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Efeteio Athinon

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Sot. Lélos kai Sia EE (sag C-468/06), Farmakemporiki AE Emporias kai Dianomis Farmakeftikon Proïonton (sag C-469/06), Konstantinos Xydias kai Sia OE (sag C-470/06), Farmakemporiki AE Emporias kai Dianomis Farmakeftikon Proïonton (sag C-471/06), Ionas Stroumsas EPE (sag C-472/06), Ionas Stroumsas EPE (sag C-473/06), Pharmakapothiki Pharma-Group Messinias AE (sag C-474/06), K.P. Marinopoulos AE Emporias kai Dianomis Pharmakeftikon Proïonton (sag C-475/06), K.P. Marinopoulos AE Emporias kai Dianomis Pharmakeftikon Proïonton (sag C-476/06), Kokkoris D. Tsánas K. EPE m.fl. (sag C-477/06) og Kokkoris D. Tsánas K. EPE m.fl. (sag C-478/06)

Sagsøgt: Glaxosmithkline AEEV Farmakeftikon Proïonton

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Efetio Athinon — fortolkning af artikel 82 EF — misbrug af en dominerende stilling — en dominerende virksomheds nægtelse af at efterkomme alle bestillinger fra lægemiddelgrossister for at begrænse deres mulighed for eksport og følgelig begrænse tab forvoldt ved parallelhandel

Konklusion

Artikel 82 EF skal fortolkes således, at en virksomhed, der indtager en dominerende stilling på det relevante marked for lægemidler, og som med henblik på at hindre den paralleleksport, som visse grossister foretager fra en medlemsstat til andre medlemsstater, nægter at efterkomme normale bestillinger, der er afgivet af disse grossister, misbruger sin dominerende stilling. Det tilkommer den forelæggende ret at afgøre, om de nævnte bestillinger er normale, dels i forhold til størrelsen af bestillingerne, sammenholdt med behovene på den relevante medlemsstats marked, dels i forhold til lægemiddelvirksomhedens tidligere forretningsforbindelser med de pågældende grossister.

⁽¹⁾ EUT C 20 af 27.1.2007.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. september 2008 — Armacell Enterprise GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og nmc SA

(Sag C-514/06 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — ansøgning om ARMAFOAM som EF-ordmærke — ældre EF-varemærke NOMAFOAM — relativ registreringshindring — lighed mellem tegnene — forekomst af en relativ registreringshindring i en del af Det Europæiske Fællesskabs område)

(2008/C 301/12)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Armacell Enterprise GmbH (ved Rechtsanwalt O. Spuhler)

De andre parter i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget) og nmc SA (ved avocats P. Péters og T. de Haan)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt den 10. oktober 2006 af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) i sag T-172/05, Armacell Enterprise GmbH mod KHIM, i hvilken Retten frifandt Harmoniseringskontoret for en påstand, nedlagt af ansøgeren om ordmærket »ARMAFOAM« for varer i klasse 20, om annullation af afgørelse R 552/2004-1, truffet den 23. februar 2005 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret, om ophævelse af Indsigelsesafdelingens afgørelse, hvorved denne forkastede indsigelsen rejst af indehaveren af EF-ordmærket »NOMAFOAM« for varer i klasse 11, 19, 20, 27 og 28.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Armacell Enterprise GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 56 af 10.3.2007.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 9. oktober 2008 — Marguerite Chetcuti mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-16/07 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — udvælgelsesprøve inden for institutionen — afslag på en ansøgning — adgangsbetingelser)

(2008/C 301/13)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Marguerite Chetcuti (ved avocat M.-A. Lucas)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Joris og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) den 8. november 2006 i sag T-357/04, Chetcuti mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen for en påstand om annullation af den af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøven truffne afgørelse af 22. juni 2004 om ikke at imødekomme sagsøgerens ansøgning og af de retsakter, der fulgte efter

udvælgelsesproceduren — tilsidesættelse af artikel 4, 27 og artikel 29, stk. 1, i tjenstemandsvedtægten, i den version, der var gældende indtil den 30. april 2004 — begrebet »intern udvælgelsesprøve« og det formål, der er tillagt ansættelsen, hvorefter det skal tilstræbes, at institutionen sikres medarbejdere, der opfylder »de højeste krav til kvalifikationer, indsats og integritet« — adgang for hjælpeansatte

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Marguerite Chetcuti betaler appellens omkostninger.

(¹) EUT C 82 af 14.4.2007.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 2. oktober 2008 — K-Swiss, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-144/07 P) (¹)

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 2868/95 — frist for at anlægge sag ved Retten i Første Instans — afgørelse truffet af Harmoniseringskontoret — meddelelse pr. ekspresforsendelse — beregning af fristen for at anlægge sag)

(2008/C 301/14)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: K-Swiss, Inc. (ved avocat H.E. Hübner)

Den anden part i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved Mondéjar Ortuño, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) den 14. december 2006, sag T-14/06, K-Swiss mod KHIM, hvorved Retten afviste et søgsmål med påstand om annullation af en afgørelse truffet af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) — fristen for sagsanlæg — meddelelse pr. ekspresforsendelse — tidspunktet hvorfra fristen begynder at løbe

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.

- 2) K-Swiss, Inc. betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 117 af 26.5.2007.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. oktober 2008 — sag med henblik på prøvelse af forfatningsmæssigheden anlagt af Julius Sabatauskas m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas — Republikken Litauen)

(Sag C-239/07) (¹)

(Det indre marked for elektricitet — direktiv 2003/54/EF — artikel 20 — transmissions- og distributionssystemer — tredjeparters adgang — medlemsstaternes forpligtelser — tredjeparters frie adgang til transmissions- og distributionssystemer for elektricitet)

(2008/C 301/15)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas

Part i hovedsagen med henblik på prøvelse af forfatningsmæssigheden

Julius Sabatauskas m.fl.

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas — fortolkning af artikel 20 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 96/92/EF — Erklæringer vedrørende nedluknings- og affaldsforvaltningsaktiviteter (EUT L 176, s. 37) — forenelighed mellem direktivet og en national regel, hvorefter en kundes udstyr kun kan tilsluttes et el-transportnet, såfremt operatøren af distributionsnettet nægter adgang til distributionsnettet.

Konklusion

- 1) Artikel 20 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 96/92/EF skal fortolkes således, at bestemmelsen alene definerer medlemsstaternes forpligtelser for så vidt angår tredjeparters adgang og ikke tilslutning til transmissions- og distributionssystemerne for elektricitet, og at den ikke foreskriver, at den ordning for adgang til systemerne, som medlemsstaterne skal iværksætte, skal give de privilegerede kunder mulighed for frit at vælge hvilken type net, de ønsker at tilslutte sig.

2) Nævnte artikel 20 skal endvidere fortolkes således, at den ikke er til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter en privilegeret kundes udstyr kun må tilsluttes et transmissionssystem, såfremt distributionssystemoperatøren på grundlag af godtgjorte tekniske og driftsmæssige krav, nægter at tilslutte den privilegerede kundes udstyr, der befinder sig på området angivet på distributionssystemoperatørens licens, til distributionssystemet. Det tilkommer imidlertid den nationale retsinstans at efterprøve, om iværksættelsen og anvendelsen af denne ordning i forhold til systembrugerne sker efter objektive og ikke-diskriminerende kriterier.

(¹) EUT C 170 af 21.7.2007.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 16. september 2008 — The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs mod Isle of Wight Council, Mid-Suffolk District Council, South Tyneside Metropolitan Borough Council og West Berkshire District Council (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division), Det Forenede Kongerige)

(Sag C-288/07) (¹)

(Sjette momsdirektiv — artikel 4, stk. 5 — virksomhed, som udøves af offentligretlige organer — drift af betalingsparke-ringsanlæg — konkurrencefordrejning — betydningen af udtrykkene »ville føre til« og »en vis betydning«)

(2008/C 301/16)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Sagsøgte: Isle of Wight Council, Mid-Suffolk District Council, South Tyneside Metropolitan Borough Council og West Berkshire District Council

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — High Court of Justice (Chancery Division) (England & Wales) — fortolkning af artikel 4, stk. 5, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — virksomhed eller trans-aktioner udøvet af et offentligretligt organ som offentlig myndighed — afgiftspligt i forbindelse med parkering uden for

gadearealer — manglende afgiftspålæggelse som fører til konkurrencefordrejning — begrebet »konkurrencefordrejning« — vurderingskriterier

Konklusion

- 1) Artikel 4, stk. 5, andet afsnit, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at den konkurrencefordrejning af en vis betydning, som en afgiftsfritagelse af lokale myndigheder, der handler i deres egenskab af offentlig myndighed, vil føre til, skal vurderes i forhold til den pågældende form for virksomhed som sådan, uden at denne vurdering vedrører et særligt lokalt marked.
- 2) Udtrykket »ville føre til« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 4, stk. 5, andet afsnit, i sjette direktiv 77/388, skal fortolkes således, at det ikke blot tager hensyn til aktuel konkurrence, men også til potentiel konkurrence, for så vidt som muligheden for, at en privat erhvervsdrivende søger ind på det relevante marked, er reel og ikke rent hypotetisk.
- 3) Udtrykket »en vis betydning« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 4, stk. 5, andet afsnit, i sjette direktiv 77/388, skal fortolkes således, at den aktuelle eller potentielle konkurrencefordrejning skal være mere end ubetydelig.

(¹) EUT C 199 af 25.8.2007.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 9. oktober 2008 — Directmedia Publishing GmbH mod Albert-Ludwigs-Universität Freiburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-304/07) (¹)

(Direktiv 96/9/EF — retlig beskyttelse af databaser — sui generis-retten — begrebet »udtræk« af indholdet af en database)

(2008/C 301/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Directmedia Publishing GmbH

Sagsøgt: Albert-Ludwigs-Universität Freiburg

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesgerichtshof — fortolkning af artikel 7, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser (EFT L 77, s. 20) — overførsel af data fra en beskyttet database til en anden database, der i hvert enkelt tilfælde foretages efter en detaljeret gennemgang, uden at der foretages en kopiering — spørgsmålet om denne overførsel kan betegnes som »udtræk« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i direktiv 96/9/EF

Konklusion

Overførsel af data fra en beskyttet database til en anden database efter at have konsulteret den førstnævnte base på en dataskærm og foretaget en vurdering i hvert enkelt tilfælde af dens indhold kan anses for at udgøre et »udtræk« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser, for så vidt som denne transaktion ud fra et kvalitativt eller kvantitativt synspunkt svarer til en overførsel af en væsentlig del af indholdet af den beskyttede database eller til overførsler af uvæsentlige dele, som i kraft af deres gentagne og systematiske karakter kan føre til gendannelse af en væsentlig del af indholdet, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

(¹) EUT C 211 af 8.9.2007.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 25. september 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-368/07) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2000/59/EF — modtagefaciliteter i havne til driftsaffald og lastrester fra skibe — manglende fastsættelse og gennemførelse af planer for affaldsmodtagelse og håndtering for alle havne)

(2008/C 301/18)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved K. Simonsson og E. Montaguti, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved I.M. Braguglia, som befuldmægtiget og avocats G. Fiengo og F. Arena)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af alle de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/59/EF af 27. november 2000 om modtagefaciliteter i havne til driftsaffald og lastrester fra skibe (EFT L 332, s. 81)

Konklusion

1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 1, og artikel 16, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/59/EF af 27. november 2000 om modtagefaciliteter i havne til driftsaffald og lastrester fra skibe, idet den ikke for hver italiensk havn har udarbejdet og vedtaget planer for modtagelse og behandling af affald.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 223 af 22.9.2007.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 2. oktober 2008 — Nicole Hassett mod South Eastern Health Board; procesdeltagere: Cheryl Doherty mod North Western Health Board (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court — Irland)

(Sag C-372/07) (¹)

(Retternes kompetence — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 22, nr. 2 — tvister vedrørende gyldigheden af beslutninger truffet af selskabsorganer — enekompetence for domstolene i den stat, hvor selskabet har hjemsted — interesseorganisation for læger)

(2008/C 301/19)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Nicole Hassett og Cheryl Doherty

Sagsøgte: South Eastern Health Board og North Western Health Board

Procesdeltagere: Raymond Howard, Medical Defence Union Ltd, MDU Services Ltd og Brian Davidson

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Supreme Court — fortolkning af artikel 22, nr. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12, s. 1) — interesseorganisation for læger, i selskabsform, oprettet i henhold til lovgivningen i en medlemsstat, som yder bistand og skadesløsholdelse til de af dens medlemmer, som praktiserer i medlemsstaten og i en anden medlemsstat — bistand/skadesløsholdelse afhængig af en beslutning truffet af selskabets direktion ved udøvelse af et absolut skøn — anfægtelse af en beslutning om nægtelse af at yde bistand til eller skadesløsholde en læge, som praktiserer i en anden medlemsstat — enekompetence for retterne i den medlemsstat, hvor selskabet har hjemsted i medfør af forordningens artikel 22, nr. 2

Konklusion

Artikel 22, nr. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at et søgsmål som det i hovedsagen omhandlede, hvor en part gør gældende, at en beslutning truffet af et organ under et selskab tilsidesætter de rettigheder, som den nævnte part angiveligt har i medfør af dette selskabs vedtægter, ikke vedrører gyldigheden af beslutninger truffet af organer under et selskab som omhandlet i denne bestemmelse.

(¹) EUT C 283 af 24.11.2007.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 9. oktober 2008 — Straffesag anlagt af György Katz mod István Roland Sós (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Bíróság — Republikken Ungarn)

(Sag C-404/07) (¹)

(Politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — rammeafgørelse 2001/220/RIA — ofres stilling i forbindelse med straffesager — subsidiært privat påtaleberettiget, som overtager påtalen fra statsadvokaten — vidneforklaring fra offeret)

(2008/C 301/20)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Bíróság

Parter i hovedsagen

György Katz/István Roland Sós

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Fővárosi Bíróság — fortolkning af artikel 2 og 3 i Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA af 15. marts 2001 om ofres stilling i forbindelse med straffesager (EFT L 82, s. 1) — national lovgivning, der udelukker muligheden for vidneforklaring fra den, der er offer i en straffesag, og som har indledt denne som subsidiært privat påtaleberettiget

Konklusion

Artikel 2 og 3 i Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA af 15. marts 2001 om ofres stilling i forbindelse med straffesager skal fortolkes således, at de ikke indeholder nogen forpligtelse for en national domstol til at tillade et offer for et strafbart forhold at afgive forklaring som vidne i forbindelse med en subsidiært privat påtale som den i hovedsagen omhandlede. I mangel af en sådan mulighed skal offeret imidlertid have tilladelse til at afgive et udsagn, der kan indgå som bevis i sagen.

(¹) EUT C 283 af 24.11.2007.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 2. oktober 2008 — X B.V. mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden Den Haag (Nederlandene))

(Sag C-411/07) (¹)

(Den fælles toldtarif — kombineret nomenklatur — tarifiering — pos. 8541, 8542 og 8543 — optocouplers)

(2008/C 301/21)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden Den Haag

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X B.V.

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) — fortolkning af Kommissionens forordning (EF) nr. 1832/2002 af 1. august 2002 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 290, s. 1) — elektronisk optisk kredsløb, som udgør en integrerende del af en maskine, som er indpakket i plastik og indeholder en lysdiode (LED), en plastplade af flere lag, en fotodetektor og et forstærkerkredsløb, og som er bestemt til at blive indbygget i kommunikationsmateriel, computere, elektroniske forbrugsvarer og industrielle maskiner — KN-pos. 8541, 8542 og 8543

Konklusion

Den kombinerede nomenklatur, som er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1832/2002 af 1. august 2002, skal fortolkes således, at en optocoupler, uanset om den indeholder et forstærkerkredsløb, henhører under pos. 8541.

(¹) EUT C 283 af 24.11.2007.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. september 2008 — Hakan Er mod Wetteraukreis (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Giessen, Tyskland)

(Sag C-453/07) (¹)

(Associeringsaftale EØF-Tyrkiet — associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 — artikel 7, stk. 1, andet led — opholdsret for en tyrkisk arbejdstagers myndige barn — manglende lønnet beskæftigelse — betingelser for fortabelse af erhvervede rettigheder)

(2008/C 301/22)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Giessen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hakan Er

Sagsøgt: Wetteraukreis

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Verwaltungsgericht Giessen — fortolkning af artikel 7, stk. 1, andet led, i Associe-

ringsrådet EØF-Tyrkiets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associeringen og af tillægsprotokollens artikel 59 vedrørende den overgangsperiode, der er fastsat i Aftale om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, der blev undertegnet den 23. november 1970 og indgået, godkendt og bekræftet på Fællesskabets vegne ved Rådets forordning (EØF) nr. 2760/72 af 19. december 1972 (EFT L 293, s. 1) — opholdsret for en tyrkisk statsborger, der som mindreårig er indrejst på en medlemsstats område som led i en familiesammenføring — fortabelse af opholdsretten — manglende stabil tilknytning til arbejdsmarkedet, efter den pågældende blev myndig

Konklusion

En tyrkisk statsborger, der som barn fik tilladelse til indrejse på en medlemsstats område i forbindelse med en familiesammenføring, og som har opnået retten til fri adgang til enhver form for lønnet beskæftigelse i medfør af artikel 7, stk. 1, andet led, i afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associeringen, vedtaget af det associeringsråd, der blev oprettet ved aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, fortaber ikke den ret til ophold i medlemsstaten, der er afledt af nævnte ret til fri adgang, selv om han i en alder af 23 år ikke har haft lønnet beskæftigelse efter endt skolegang som 16-årig og ikke har afsluttet nogen af de offentlige programmer, hvori han har deltaget med henblik på at opnå beskæftigelse.

(¹) EUT C 297 af 8.12.2007.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 2. oktober 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-36/08) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 93/16/EF — særlig uddannelse nødvendig for at udøve virksomhed som alment praktiserende læge — ukorrekt gennemførelse)

(2008/C 301/23)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Zavvos og H. Støvlbæk, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved E. Skandalou, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 30, 31 og 36 i Rådets direktiv 93/16/EØF af 5. april 1993 om fremme af den frie bevægelighed for læger og gensidig anerkendelse af deres eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser (EFT L 165, s. 1) — særlig uddannelse nødvendig for at udøve virksomhed som alment praktiserende læge

Konklusion

1) Den Hellske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 30, 31 og 36 i Rådets direktiv 93/16/EØF af 5. april 1993 om fremme af den frie bevægelighed for læger og gensidig anerkendelse af deres eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/19/EF af 14. maj 2001, idet den har udstedt og opretholdt regler som artikel 29, stk. d.1 og d.2, i lov nr. 3209/2003, der er uforenelige med nævnte artikel 30, 31 og 36.

2) I øvrigt frifindes Den Hellske Republik.

3) Den Hellske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 92 af 12.4.2008.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 9. oktober 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-70/08) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2003/72/EF — statut for det europæiske andelsselskab — medarbejderindflydelse på selskabets beslutningsproces — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2008/C 301/24)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Rozet og J. Enegren, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg (ved C. Schiltz, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse eller meddelelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Rådets direktiv 2003/72/EF af 22. juli 2003 om supplerende bestemmelser til statuten for det europæiske andelsselskab for så vidt angår medarbejderindflydelse (EUT L 207, s. 25)

Konklusion

1) Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 16, stk. 1, i Rådets direktiv 2003/72/EF af 22. juli 2003 om supplerende bestemmelser til statuten for det europæiske andelsselskab for så vidt angår medarbejderindflydelse, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser eller ikke har sikret sig, at arbejdsmarkedets parter fastsætter de nødvendige bestemmelser ved overenskomst for at efterkomme direktivet.

2) Storhertugdømmet Luxembourg betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 116 af 9.5.2008.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 25. september 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Tjekkiske Republik

(Sag C-87/08) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2006/73/EF — gennemførelse af direktiv 2004/39/EF — organisatoriske krav til og betingelserne for drift af investeringsselskaber — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2008/C 301/25)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved P. Dejmek, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende gennemførelse af Kommissionens direktiv 2006/73/EF af 10. august 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF for så vidt angår de organisatoriske krav til og betingelserne for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv (EUT L 241, s. 26)

Konklusion

1) Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 53, stk. 1, i Kommissionens direktiv 2006/73/EF af 10. august 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF for så vidt angår de organisatoriske krav til og betingelserne for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv.

2) Den Tjekkiske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 92 af 12.4.2008.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italien) den 21. august 2008 — ERG Raffinerie Mediterranee SpA m.fl. mod Ministero dello Sviluppo Economico m.fl.

(Sag C-378/08)

(2008/C 301/26)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ERG Raffinerie Mediterranee SpA m.fl.

Sagsøgt: Ministero dello Sviluppo Economico m.fl.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er princippet om, at »forureneren betaler« (jf. artikel 174 (tidligere artikel 130 R), stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab) og bestemmelserne i direktiv 2004/35/EF (¹) af 21. april 2004 [om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader] til hinder for en national lovgivning, hvorefter de offentlige myndigheder kan udstede pålæg til private erhvervsdrivende — alene som følge af, at de udøver deres virksomhed i et område, som længe har været forurenet, eller et område, som grænser op hertil — om at træffe foranstaltninger til udbedring heraf uden at foretage nogen undersøgelse med henblik på at fastslå, hvem der er ansvarlig for forureningen?
- 2) Er princippet om, at »forureneren betaler« (jf. artikel 174 (tidligere artikel 130 R), stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab) og bestemmelserne i direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 til hinder for en national lovgivning, hvorefter de offentlige myndigheder særskilt kan pålægge indehavere af fast ejendom og/eller personer, der udøver erhvervsvirksomhed i det forurenede område, ansvar for udbedring af miljøskader, uden at det er nødvendigt først at påvise en årsagsforbindelse mellem den pågældendes adfærd og forureningen, men alene i kraft af den »stilling« som den pågældende befinder sig i (som følge af, at denne udøver aktivitet inden for det omhandlede område)?
- 3) Er Fællesskabets regler i artikel 174 (tidligere artikel 130 R), stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 til hinder for en national lovgivning, hvorefter de offentlige myndigheder uden hensyn til princippet om, at »forureneren betaler«, særskilt kan pålægge indehavere af fast ejendom og/eller virk-

somheder i det forurenede område ansvaret for udbedring af miljøskader, uden at det er nødvendigt først at påvise, dels at der er årsagsforbindelse mellem den pågældendes adfærd og forureningen, dels at den subjektive betingelse om forsæt eller uagtsomhed er opfyldt?

- 4) Er Fællesskabets principper om beskyttelse af konkurrencen i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og direktiverne 2004/18/EF (²), 93/97/EØF (³) og 89/665/EØF (⁴) til hinder for en national lovgivning, hvorefter de offentlige myndigheder kan overdrage udførelsen af opgaver på offentlig grund vedrørende undersøgelse, planlægning og gennemførelse af rensningsforanstaltninger — som dermed rettelig har karakter af offentlige opgaver — direkte til private (Società Sviluppo SpA og Sviluppo Italia Aree Produttive SpA), uden først at iværksætte de nødvendige procedurer om offentligt udbud?

(¹) EUT L 143, s. 56.

(²) EUT L 134, s. 114.

(³) EFT L 290, s. 1.

(⁴) EFT L 395, s. 33.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia (Italien) den 21. august 2008 — ERG Raffinerie Mediterranee SpA m.fl. mod Ministero dello Sviluppo Economico m.fl.

(Sag C-379/08)

(2008/C 301/27)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ERG Raffinerie Mediterranee SpA m.fl.

Sagsøgt: Ministero dello Sviluppo Economico m.fl.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er fællesskabsdirektivet om ansvar for miljøskader (direktiv 2004/35/EF (¹) af 21.4.2004, navnlig artikel 7 og bilag II, hvortil denne artikel henviser) til hinder for en national lovgivning, hvorefter de offentlige myndigheder under anvendelse af »adækvate midler til genopretning af miljøskader« kan foreskrive andre foranstaltninger over for bestemte elementer i miljøet (»miljømatricer«) (i det foreliggende tilfælde i form af en »fysisk afskærmning« over for grundvandet langs kystlinjen) end dem, det tidligere er besluttet at anvende efter gennemførelsen af en adækvat kontradiktorisk undersøgelse, selv om disse allerede er godkendt, endelig projekteret og under udførelse?

- 2) Er fællesskabsdirektivet om ansvar for miljøskader (direktiv 2004/35/EF af 21.4.2004, navnlig artikel 7 og bilag II, hvortil denne artikel henviser) til hinder for en national lovgivning, hvorefter de offentlige myndigheder af egen drift kan træffe sådanne foranstaltninger uden først at have vurderet de særlige forhold i det pågældende område, udgifterne til gennemførelsen i forhold til de fordele, der med rimelighed kan forventes, de mulige eller sandsynlige skadelige bivirkninger og de skadelige virkninger for den offentlige sundhed og sikkerhed samt den nødvendige tid til gennemførelsen?
- 3) Er fællesskabsdirektivet om ansvar for miljøskader (direktiv 2004/35/EF af 21.4.2004, navnlig artikel 7 og bilag II, hvortil denne artikel henviser) i betragtning af de særlige forhold i området i Priolo, der er klassificeret som område af national betydning, til hinder for en national lovgivning, hvorefter de offentlige myndigheder af egen drift kan træffe sådanne foranstaltninger, hvorved der fastsættes betingelser for godkendelse af den lovlige brug af områder, som ikke er direkte berørt af rensningen, da de allerede er rensset eller i hvert fald ikke er forurenet, og som er beliggende inden for omkredsen af det område i Priolo, der er klassificeret som område af national betydning?

(¹) EUT L 143, s. 56.

- 2) Er fællesskabsdirektivet om ansvar for miljøskader (direktiv 2004/35/EF af 21.4.2004, navnlig artikel 7 og bilag II, hvortil denne artikel henviser) til hinder for en national lovgivning, hvorefter de offentlige myndigheder af egen drift kan træffe sådanne foranstaltninger uden først at have vurderet de særlige forhold i det pågældende område, udgifterne til gennemførelsen i forhold til de fordele, der med rimelighed kan forventes, de mulige eller sandsynlige skadelige bivirkninger og de skadelige virkninger for den offentlige sundhed og sikkerhed samt den nødvendige tid til gennemførelsen?
- 3) Er fællesskabsdirektivet om ansvar for miljøskader (direktiv 2004/35/EF af 21.4.2004, navnlig artikel 7 og bilag II, hvortil denne artikel henviser) i betragtning af de særlige forhold i området i Priolo, der er klassificeret som område af national betydning, til hinder for en national lovgivning, hvorefter de offentlige myndigheder af egen drift kan træffe sådanne foranstaltninger, hvorved der fastsættes betingelser for godkendelse af den lovlige brug af områder, som ikke er direkte berørt af rensningen, da de allerede er rensset eller i hvert fald ikke er forurenet, og som er beliggende inden for omkredsen af det område i Priolo, der er klassificeret som område af national betydning?

(¹) EUT L 143, s. 56.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia (Italien) den 21. august 2008 — ENI SpA mod Ministero Ambiente e tutela del territorio e del mare m.fl.

(Sag C-380/08)

(2008/C 301/28)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale della Sicilia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ENI SpA

Sagsøgt: Ministero Ambiente e tutela del territorio e del mare m. fl.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er fællesskabsdirektivet om ansvar for miljøskader (direktiv 2004/35/EF (¹) af 21.4.2004, navnlig artikel 7 og bilag II, hvortil denne artikel henviser) til hinder for en national lovgivning, hvorefter de offentlige myndigheder under anvendelse af »adækvate midler til genopretning af miljøskader« kan foreskrive andre foranstaltninger over for bestemte elementer i miljøet (»miljømatricer«) (i det foreliggende tilfælde i form af en »fysisk afskærmning« over for grundvandet langs kystlinjen) end dem, det tidligere er besluttet at anvende efter gennemførelsen af en adækvat kontradiktorisk undersøgelse, selv om disse allerede er godkendt, endelig projekteret og under udførelse?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 22. august 2008 — Car Trim GmbH mod KeySafety Systems SRL

(Sag C-381/08)

(2008/C 301/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Car Trim GmbH

Sagsøgt: KeySafety Systems SRL

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 5, nr. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (¹) fortolkes således, at aftaler om levering af varer, som først skal fremstilles eller frembringes, skal klassificeres som salg af varer (første led) og ikke som levering af tjenesteydelser (andet led), uanset at ordregiver har opstillet særlige krav vedrørende fremskaffelse, forarbejdning og levering af de genstande, der skal fremstilles, herunder garanti for fremstillingskvaliteten, leveringspålidelighed og den gnidningsløse administrative gennemførelse af ordren? Hvilke kriterier er relevante for sontringen?

- 1) Hvis der antages at foreligge et salg af varer: Inden for rammerne af forsendelseskøb bestemmes det sted, hvor de solgte varer i henhold til aftalen er blevet leveret eller skulle have været leveret, da af stedet for den fysiske overdragelse til køber eller af stedet, hvor varen overdrages til den første speditør til levering hos køber?

(¹) EFT L 12, s. 1.

Sag anlagt den 25. august 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-383/08)

(2008/C 301/30)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved L. Pignataro, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1, nr. 8), og artikel 18, stk. 2, i direktiv (EF) 2000/13 (¹) om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler, sammenholdt med artikel 5, stk. 3, litra e), og artikel 5, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1906/90 (²) om handelsnormer for fjerkræ indtil 30. juni 2008, og fra 1. juli 2008 med artikel 5, stk. 4, litra e), samt artikel 5, stk. 5, i Kommissionens forordning nr. 543/2008 (³), da Italien vedtog ministeriel bekendtgørelse af 26. august 2005, som senest ændret ved bekendtgørelse af 17. december 2007, hvorved det gøres obligatorisk at angive oprindelseslandet for det fjerkrækød, der er omhandlet i denne bekendtgørelses artikel 3, stk. 1.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har gjort gældende, at pligten til på fjerkrækød fra andre medlemsstater at angive oprindelse, jf. bekendtgørelsen af 26. august 2005, som senest ændret ved bekendtgørelse af

17. december 2007, udgør en tilsidesættelse af artikel 3, stk. 1, nr. 8), og artikel 18, stk. 2, i direktiv 2000/13, sammenholdt med artikel 5, stk. 3, litra e), og artikel 5, stk. 4, i forordning nr. 1906/90 indtil 30. juni 2008, og fra 1. juli 2008 med artikel 5, stk. 4, litra e), samt artikel 5, stk. 5, i forordning nr. 543/2008. Den italienske regering har anført, at denne pligt er blevet indført efter en påvisning af forekomster af fugleinfluenza i tredjelande som en foranstaltning, der skulle sikre muligheden for at spore kødet.

Kommissionen har gjort gældende, at den pågældende pligt er i strid med artikel 3, stk. 1, nr. 8), i direktiv 2000/13. Det følger nemlig klart af denne bestemmelse, at angivelsen af det sted, hvor levnedsmidlet har oprindelse eller kommer fra, generelt udelukkende skal fremgå af mærkningen, idet forbrugeren uden en sådan mærkning urigtigt kan udlede, at den pågældende vare har en bestemt oprindelse eller kommer fra et bestemt sted. Fællesskabslovgiver finder således ikke, at angivelsen af oprindelsesstedet generelt og absolut er en nødvendig oplysning for forbrugeren, men udelukkende, når forbrugeren kan vildledes af en manglende angivelse.

Den italienske regering skal godtgøre, at pligten til at angive oprindelsesstedet for fjerkrækød fra andre medlemsstater som fastsat i den pågældende bekendtgørelse rent faktisk er af betydning for fjerkrækød, og at en mangel herpå vil kunne vildlede forbrugeren. Kommissionen har gjort gældende, at den italienske regering reelt ikke har fremlagt noget forhold, der kan godtgøre, at den italienske forbruger ville blive vildledt vedrørende spørgsmålet hvor fjerkrækødet har sin oprindelse eller kommer fra, såfremt oprindelsen ikke var angivet.

Omstændighederne i forbindelse med fugleinfluenzakrisen forklarer ikke årsagerne til, at en manglende angivelse af oprindelsessted kan vildlede forbrugeren og få dem til at tro, at fjerkrækød har en bestemt oprindelse. Det blotte forhold, at den gennemsnitlige forbruger tillægger en vares oprindelse betydning, betyder ikke, at han, når denne ikke er angivet, vildledes vedrørende varens egentlige oprindelse. Dette ville nemlig forudsætte, at forbrugeren automatisk tillægger fjerkrækød en bestemt oprindelse, hvilket den italienske regering på ingen måde har godtgjort. Det skal desuden bemærkes, at spørgsmål om dyresundhed ikke kan vurderes af forbrugeren, som ikke har den nødvendige viden til at vurdere risikoen på baggrund af angivelsen af oprindelse.

Ovennævnte bestemmelser i bekendtgørelsen kan endvidere ikke berettiges ud fra hensyn til den offentlige sundhed i henhold til samme direktivs artikel 18, stk. 2, som den italienske regering har påberåbt sig som berettigelse for den supplerende mærkningspligt. Fællesskabet har nemlig som led i bekæmpelsen af fugleinfluenza vedtaget en lang række veterinærbestemmelser med henblik på at sikre, at udelukkende kød fra rask fjerkræ kunne og kan komme ind i Fællesskabet og bringes i omsætning heri.

Det af den italienske regering påberåbte argument, hvorefter ovennævnte fællesskabsforanstaltninger ikke sikrer sporbarheden, er efter Kommissionens opfattelse uden betydning, fordi de pågældende fællesskabsforanstaltninger skal forebygge netop indførsel på Fællesskabets område af kød hidrørende fra tredjelande, hvor man har fundet forekomster af fugleinfluenza. Disse foranstaltninger indvirker således på et tidligere tidspunkt end markedsføringen, hvor den italienske foranstaltning har indvirkning, netop fordi de forfølger formålet med at hindre, at kød fra tredjelande, hvor man har fundet forekomster af fugleinfluenza, kan indføres i Fællesskabet. Fællesskabet har endvidere truffet foranstaltninger, der sikrer, at forekomster af fugleinfluenza, som eventuelt måtte findes inden for Fællesskabets område, isoleres for at undgå enhver risiko for smitte. Inden for Det Europæiske Fællesskab er der ligeledes vedtaget en række veterinære foranstaltninger for at hindre overførsel af virusset fra vilde fugle til fjerkræ i de områder, hvor man har fundet smittede fugle, og for at afgrænse eventuelle epidemier blandt fjerkræ.

Den italienske regering har desuden for at berettigede den ved pågældende bekendtgørelse indførte pligt påberåbt sig forordning nr. 1760/2000⁽⁴⁾ om indførelse af en ordning for sporbarhed af oksekød, som medfører en pligt til mærkning af oprindelsen.

Kommissionen har imidlertid gjort gældende, at nævnte foranstaltning til forskel fra den pågældende bekendtgørelse er vedtaget af Fællesskabet og ikke er en national og således ensidig retsakt, der skaber hindringer for samhandlen. Endvidere er den effektive virkning af ordningen ifølge forordning nr. 1760/2000 ikke udelukkende støttet på en ordning om ren angivelse af varens oprindelse, som den italienske bekendtgørelse skaber for fjerkrækød, men på en kombination af en række forhold, herunder ordningen for identifikation og registrering af dyr.

Hvad angår den italienske regerings argument, som vil begrunde foranstaltningen ved at støtte den på forsigtighedsprincippet, idet Kommissionen angiveligt ikke har godtgjort, at der ikke er videnskabelig usikkerhed omkring smitemåderne til mennesket, har Kommissionen i overensstemmelse med fællesskabsretspraksis bemærket, at de videnskabelige data, den italienske regering har påberåbt sig i svaret på den begrundede udtalelse, ikke godtgør, at der er en egentlig videnskabelig usikkerhed om virussets smitemåder til mennesket. På baggrund af fællesskabsretspraksis påhviler det nemlig de italienske myndigheder at godtgøre den videnskabelige usikkerhed, som berettiger vedtagelsen af nationale foranstaltninger i henhold til forsigtighedsprincippet, hvorimod Kommissionen ikke skal godtgøre, at der ikke er videnskabelig usikkerhed, hvilket den italienske regering synes at antyde i svaret på den begrundede udtalelse.

Selv om Kommissionen kan erkende, at den italienske regering under henvisning til den begrænsede mulighed for overførsel af

virusset fra det smittede fjerkræ til husdyr generelt og særligt til katte, har vist, at der foreligger en egentlig videnskabelig usikkerhed ud fra dokumenter fra WHO og fødevaremyndigheden, som regeringen har påberåbt sig i svaret på den begrundede udtalelse, finder Kommissionen dog, at anvendelsen af forsigtighedsprincippet, der er brugt som berettigelse for den pågældende bekendtgørelse, må bedømmes som overdreven og dermed uforholdsmæssig til formålet med beskyttelse af dyresundheden, på grund af vedtagelsen af en række fællesskabsforanstaltninger, der forfølger samme formål.

Endelig pålægger artikel 5, stk. 3, litra e), og artikel 5, stk. 4, i forordning nr. 1906/90 om handelsnormer for fjerkræ for fjerkræ indtil 30. juni 2008 og fra 1. juli 2008 artikel 5, stk. 4, litra e), samt artikel 5, stk. 5, i Kommissionens forordning nr. 543/2008 en forpligtelse til udelukkende at angive oprindelsen på fjerkrækød fra tredjelande. Den italienske regering har ikke fremsat noget modargument hertil.

⁽¹⁾ EFT L 109, s. 29.

⁽²⁾ EFT L 173, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 157, s. 46.

⁽⁴⁾ EFT L 204, s. 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17.7.2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 820/97.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 27. august 2008 — Attanasio Group Srl mod Comune di Carbognano

(Sag C-384/08)

(2008/C 301/31)

Processprog: Italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Attanasio Group Srl

Sagsøgt: Comune di Carbognano

Præjudicielt spørgsmål

Er de regionale og nationale italienske regler om obligatoriske minimumsafstande mellem vejanlæg til salg af brændstof, navnlig artikel 13 i regionalloven for Lazio, som finder anvendelse på sagen for denne ret og er af betydning for dens afgørelse, samt de tilgrundliggende nationale lovbestemmelser (lovdekret nr. 32/1998 med senere ændringer, lov nr. 57/2001 og ministerialdekret af 31. oktober 2001) forenelige med fællesskabsretten, navnlig EF-traktatens artikel 43, 48, 49 og 56 samt de fællesskabsretlige principper om økonomisk konkurrence og om forbud mod retlig forskelsbehandling som angivet i præmisserne, for så vidt som lovgiver under udøvelsen af sin statslige lovgivningskompetence tillader, eller i hvert fald ikke hindrer vedtagelse af regler, der som den nævnte artikel 13 pålægger minimumsafstande mellem vejanlæg til salg af brændstof?

Appel iværksat den 16. september 2008 af Audi AG til prøvelse af dom afsagt den 9. juli 2008 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-70/06, Audi AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-398/08 P)

(2008/C 301/32)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Audi AG (ved Rechtsanwältin S.O. Gillert og Dr. F. Schiwek)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Afgørelse truffet den 16. december 2005 af Andet Appellationskammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (sag R 237/2005-2) annulleres i det omfang, klagen over undersøgelsens afgørelse delvis blev afslået.
- Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale omkostningerne i sagen for Domstolen, Retten i Første Instans og appelkammeret.

Anbringender og væsentligste argumenter

Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94. Ligesom appelkammeret tidligere er Retten ikke nået frem til nogen tilstrækkelige konstateringer vedrørende de forskellige tilsigtede kundekredse. Henset til de mange varer og tjenesteydelser, der er omfattet af det ansøgte EF-varemærke, er en generaliseret anskuelse ikke tilladt.

Ved efterprøvelsen af det fornødne særpræg har Retten endvidere anvendt et for snævert kriterium. Retten har ikke taget i betragtning, at det i sagens natur også ved såkaldte reklameslogans drejer sig om ordmærker. Imidlertid har Retten alene på grundlag af den omstændighed, at det med det ansøgte varemærke »Vorsprung durch Technik« efter dennes opfattelse drejede sig om et reklameslogan, stillet åbenbart strengere krav til, at et fornødent særpræg kan konstateres.

Tilsidesættelse af artikel 63 i Rådets forordning nr. 40/94. Retten var begrænset til at efterprøve appelkammerets afgørelse. Retten måtte ikke have tilladt parterne at fremlægge nye faktiske omstændigheder, som ikke allerede havde været genstand for appelkammerets afgørelse, og den måtte heller ikke have henset hertil i afgørelsen. Ved efterprøvelsen af det fornødne særpræg har Retten imidlertid støttet sig på et dokument, som sagsøgte først fremlagde i forbindelse med svarskriftet. Dokumentets indhold og bedømmelsen af dette har Retten tillagt afgørende betydning i konklusionen om, at det ansøgte EF-varemærke »Vorsprung durch Technik« ikke har fornødent særpræg.

Appel iværksat den 15. september 2008 (fax: 12. september 2008) af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 1. juli 2008 af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-266/02, Deutsche Post AG, støttet af Forbundsrepublikken Tyskland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV (BIEK) og UPS Europe NV/SA

(Sag C-399/08 P)

(2008/C 301/33)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Kreuschitz, J. Flett og B. Martenczuk, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Bundesverband Internationaler Express- und Kurierdienste eV, UPS Europe NV/SA, Deutsche Post AG og Forbundsrepublikken Tyskland

Appellantens påstande

- Den appellerede dom ophæves i sin helhed.
- Det fastslås i henhold til artikel 61 i statuten for Domstolen, at sagsøgeren i første instans ikke har godtgjort, at beslutningen var i strid med artikel 87, stk. 1, EF, hvorfor appellanten gives medhold. Subsidiært nedlægger Kommissionen påstand om, at sagen hjemvises til Retten i Første Instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Indstævnte er selskabet Deutsche Post AG (DPAG), en stor virksomhed, der udøver sin aktivitet på området for internationale posttjenester, og som har modtaget væsentlig kompensation fra statslige midler. I en særskilt beslutning fra 2002 på grundlag af artikel 82 EF — som ikke er blevet anfægtet — fandt Kommissionen, at DPAG havde misbrugt sin dominerende stilling ved at sælge med tab på pakkeområdet. Eftersom DPAG havde tab på alle områder i den omhandlede periode, kunne denne aggressive prispolitik kun være finansieret ved hjælp af midler, som virksomheden havde modtaget med henblik på økonomisk kompensation.

Denne appel vedrører først og fremmest spørgsmålet om, hvilke analysemetoder Kommissionen kunne anvende under den foreliggende sags særlige omstændigheder, for at undersøge om der var ydet DPAG ulovlig støtte.

Ifølge Retten i Første Instans skal den metode, der skal prioriteres, indebære en undersøgelse af alle omkostninger forbundet med forpligtelser til offentlig tjeneste samt af alle virksomhedens indtægter i den omhandlede periode, for at fastslå om virksomheden har modtaget en overvurderet økonomisk kompensation fra staten. Hvis der foreligger en sådan overkompensation, kan det udledes heraf, at disse midler ligeledes er anvendt til at finansiere den illoyale prispolitik, der fandt sted på det tilstødende marked for dør til dør-pakker.

Ifølge den i beslutningen anvendte metode vurderede Kommissionen først underskuddet som følge af den illoyale prispolitik, der blev anvendt på det tilstødende marked, og undersøgte herefter, om disse underskud blev kompenseret ved hjælp af statslige midler. Hvis en sådan kompensation kunne fastslås, og der ikke var andre finansieringskilder (i form af virksomhedens egne midler), måtte det konkluderes, at de statslige midler blev anvendt til at finansiere den illoyale prispolitik, der fandt anvendelse på det tilstødende marked for dør til dør-pakker.

Kommissionen er af den opfattelse, at den i beslutningen anvendte metode er korrekt. Ved hjælp af denne metode har man et logisk ræsonnement, der indeholder idéen om, at

pengene nødvendigvis må komme et sted fra, således, at det kan fastslås, om der foreligger uretmæssig statsstøtte. Hverken ræsonnementet eller de faktiske omstændigheder, det hviler på, er der i den appellerede dom rejst tvivl om. Retten i Første Instans tog imidlertid udgangspunkt i idéen om, at det kun var den første metode, der kunne tages i betragtning, uden at forklare hvorfor.

Kommissionen fremfører følgende anbringender til støtte for appellen: Der er sket tilsidesættelse af artikel 87, stk. 1, EF og artikel 86, stk. 2, EF, da disse bestemmelser er fortolket forkert i den appellerede dom, eftersom det blev fastslået, at de udelukkede en metode, der imidlertid ikke er kritiseret i den appellerede dom i øvrigt, der gav mulighed for på grundlag af en logisk og relevant argumentation, at fastslå, at der forelå statsstøtte. Desuden har Kommissionen anført, at Retten i Første Instans er uden kompetence og har påberåbt sig tilsidesættelse af artikel 230 EF, da Retten i Første Instans har overskredet grænserne for sin kompetence og sin efterprøvelsesret, samt tilsidesættelse af artikel 36 i statuten for Domstolen, idet Retten i Første Instans ikke har begrundet sin konklusion om, at den metode, der er anvendt i beslutningen, er forkert.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (Det Forenede Kongerige) den 17. september 2008 — Football Association Premier League Ltd, NetMed Hellas SA og Multichoice Hellas SA mod QC Leisure, David Richardson, AV Station plc, Malcolm Chamberlain, Michael Madden, SR Leisure Ltd, Phillip George Charles Houghton og Derek Owen

(Sag C-403/08)

(2008/C 301/34)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Football Association Premier League Ltd, NetMed Hellas SA og Multichoice Hellas SA

Sagsøgte: QC Leisure, David Richardson, AV Station plc, Malcolm Chamberlain, Michael Madden, SR Leisure Ltd, Phillip George Charles Houghton og Derek Owen

Præjudicielle spørgsmål

A. Angående fortolkningen af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 98/84/EF af 20. november 1998 om retlig beskyttelse af adgangsstyrede og adgangsstyrende tjenester ⁽¹⁾

1. Ulovlig anordning

- (a) Hvis en adgangsstyringsanordning er fremstillet af eller med samtykke fra en tjenesteudbyder og sælges underlagt en begrænset tilladelse til at bruge enheden til kun under særlige omstændigheder at få adgang til den beskyttede tjeneste, bliver denne enhed da en »ulovlig anordning« som omhandlet i artikel 2, litra e), i direktiv 98/84/EF, hvis den bruges til at give adgang til denne beskyttede tjeneste på et sted, på en måde eller af en person, der ikke er omfattet af tjenesteudbyderens tilladelse?
- (b) Hvad betyder »udformet eller tilpasset« i henhold til direktivets artikel 2, litra e)?

2. Søgsmålsgrund

Når en første tjenesteudbyder overfører programindhold i kodet form til en anden tjenesteudbyder, som udsender dette indhold på grundlag af adgangsstyring, hvilke faktorer skal da tages i betragtning ved afgørelsen af, om den første udbyder af en beskyttet tjenestes interesser berøres, som omhandlet i artikel 5 i direktiv 98/84/EF?

Særligt:

Når en første virksomhed overfører programindhold (bestående af visuelle billeder, omgivende lyd og kommentarer på engelsk) i kodet form til en anden virksomhed, der til offentligheden udsender programindholdet (til hvilket den har tilføjet sit logo og lejlighedsvis et yderligere lydspor med kommentarer):

- (a) Udgør den første virksomheds overførsel en beskyttet tjeneste i form af »tv-spredning« som omhandlet i artikel 2, litra a), i direktiv 98/84/EF og [som defineret under »tv-radiospredning« i] artikel 1, litra a), i direktiv 89/552/EØF ⁽²⁾?
- (b) Er det nødvendigt, at den første virksomhed er et »tv-spretningsforetagende« som omhandlet i artikel 1, litra b), i direktiv 89/552/EØF for at blive betragtet som udbyder af en beskyttet tjeneste bestående i »tv-spredning« som omhandlet i artikel 2, litra a), første led, i direktiv 98/84/EF?
- (c) Skal artikel 5 i direktiv 98/84/EF fortolkes således, at der ved denne bestemmelse tillægges den første virksomhed en adgang til at anlægge civil søgsmål i forbindelse med ulovlige anordninger, der giver adgang til det program, som udsendes af den anden virksomhed, enten:

- (i) fordi sådanne anordninger, der skal betragtes som om de via det udsendte signal giver adgang til den første virksomheds egen tjeneste, eller
- (ii) fordi den første virksomhed er udbyder af en beskyttet tjeneste, hvis interesser berøres af en ulovlig handling (fordi sådanne anordninger giver uautoriseret adgang til beskyttede tjenester, som leveres af den anden virksomhed)?
- (d) Påvirkes svaret på (c) af, om den første og anden tjenesteudbyder bruger forskellige afkodningssystemer og adgangsstyringsanordninger?

3. Kommercielt øjemed

Har »besiddelse [...] i kommercielt øjemed« som omhandlet i direktivets artikel 4, litra a), kun forbindelse til besiddelse med henblik på kommercielle aktiviteter vedrørende (f.eks. salg af) ulovlige anordninger,

eller skal det udvides til at omfatte en slutbrugers besiddelse af en anordning i forbindelse med en hvilken som helst form for erhvervsvirksomhed?

B. Angående fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet ⁽³⁾

4. Retten til reproduktion

Når fortløbende fragmenter af en film, et musikalsk værk eller en lydoptagelse (i dette tilfælde digitale billed- og lydrammer) er skabt (i) i en dekoders hukommelse eller, (ii) for så vidt angår en film, på en tv-skærm, og hele værket gengives, hvis de fortløbende fragmenter betragtes under et, men der på et givent tidspunkt kun forefindes et begrænset antal fragmenter:

- (a) Skal spørgsmålet om, hvorvidt disse værker er blevet gengivet helt eller delvis, afgøres i henhold til bestemmelserne i den nationale ophavsretslovgivning i forbindelse med, hvad der udgør en ulovlig reproduktion af et ophavsretligt beskyttet værk, eller er dette et spørgsmål om fortolkning af artikel 2 i direktiv 2001/29/EF?
- (b) Hvis det er et spørgsmål om fortolkning af artikel 2 i direktiv 2001/29/EF, bør den nationale ret da tage alle fragmenter af hvert værk i betragtning under et, eller kun det begrænsede antal fragmenter, der forekommer på et givent tidspunkt? Hvis sidstnævnte er tilfældet, hvilken prøvelse skal den nationale ret da foretage vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt værkerne er blevet reproduceret som omhandlet i denne artikel?
- (c) Udstrækkes retten til reproduktion i artikel 2 til at omfatte skabelsen af flygtige billeder på en tv-skærm?

5. Selvstændig økonomisk værdi

- (a) Skal flygtige eksemplarer af et værk, der er skabt i en dekoderboks til satellit-tv eller på en tv-skærm, der er forbundet med dekoderboksen, og hvis eneste formål er at muliggøre brug af et værk, der ikke på anden måde er begrænset ved lov, antages at have »selvstændig økonomisk værdi« som omhandlet i artikel 5, stk. 1, i direktiv 2001/29/EF som følge af den omstændighed, at disse eksemplarer udgør det eneste grundlag, hvorpå rettighedshaveren kan opnå vederlag for udnyttelse af sine rettigheder?
- (b) Påvirkes svaret på spørgsmål nr. 5(a) af (i) om flygtige eksemplarer har nogen iboende værdi, eller (ii) om flygtige eksemplarer omfatter en lille del af en samling af værker og/eller andre frembringelser som ellers kan benyttes uden krænkelse af ophavsretten, eller (iii) om rettighedshaverens eksklusive licenstagere i en anden medlemsstat allerede har modtaget betaling for brug af arbejdet i den pågældende medlemsstat?

6. Trådbunden eller trådløs overføring af værker til almenheden

- (a) Overføres et ophavsretligt beskyttet værk trådbundet eller trådløst til offentligheden som omhandlet i artikel 3 i direktiv 2001/29/EF, når en satellitudsending modtages i forretningslokaler (for eksempel en bar) og meddeles eller vises i disse lokaler ved hjælp af en enkelt fjernsynsskærm og højttalere til dele af almenheden, der befinder sig i disse lokaler?
- (b) Påvirkes svaret på spørgsmål nr. 6(a), hvis:
- (i) de dele af almenheden, der er til stede, udgør en ny almenhed, der ikke indgik i tv-spretningsforetagendets overvejelser (i dette tilfælde, fordi et indenlandsk dekoderkort til brug i en medlemsstat bruges i forhold til et kommercielt publikum i en anden medlemsstat)?
 - (ii) de nævnte dele af almenheden ikke udgør et betalende publikum i henhold til national lovgivning?
 - (iii) det udsendte fjernsynssignal modtages af en antenne eller parabol på taget af eller i nærheden af de lokaler, hvor fjernsynet er placeret?
- (c) Hvis svaret på nogen del af (b) er bekræftende, hvilke faktorer bør da tages i betragtning ved afgørelsen af, om der foreligger en overføring af værket, der hidrører fra et sted, hvor dele af almenheden ikke er til stede?

C. Angående fortolkningen af Rådets direktiv 93/83/EØF af 27. september 1993 om samordning af visse bestemmelser vedrørende ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med radio- og tv-udsendelse via satellit og viderebredning pr. kabel (*) og af artikel 28 og 30 og 49 EF

7. Forsvar i henhold til direktiv 93/83

Er det foreneligt med direktiv 93/83/EØF eller med EF-traktatens artikel 28 og 30 eller 49, hvis det i den nationale ophavsretslovgivning er fastsat, at når flygtige eksemplarer af værker, som indgår i en udsendelse via satellit, er skabt i en satellitdekoderboks eller på en tv-skærm, indebærer dette en krænkelse af ophavsretten i henhold til lovgivningen i det land, hvor udsendelsen modtages? Har det betydning, at udsendelsen afkodes ved hjælp af et satellitdekoderkort, som er udstedt af udbyderen af en satellitudsendingstjeneste i en anden medlemsstat på betingelse af, at satellitdekoderkortet kun er godkendt til brug i denne anden medlemsstat?

D. Angående fortolkningen af traktatens bestemmelser om fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser i henhold til artikel 28 og 30 og 49 EF i forbindelse med [direktivet om adgangsstyring]

8. Forsvar i henhold til artikel 28 og/eller 49 EF

- (a) Hvis svaret på S1 er, at en adgangsstyringsanordning, der er fremstillet af eller med samtykke fra en tjenesteudbyder, bliver en »ulovlig anordning« som omhandlet i artikel 2, litra e), i direktiv 98/84/EF, når den bruges uden for rammerne af tjenesteudbyderens godkendelse af adgang til en beskyttet tjeneste, hvad er da rettens særlige genstand henset til dens hovedfunktion, som er tillagt ved direktivet om adgangsstyring?
- (b) Er EF-traktatens artikel 28 eller 49 til hinder for håndhævelse af en bestemmelse i national ret i en første medlemsstat, der gør det ulovligt at importere eller sælge et satellitdekoderkort, som er udstedt af udbyderen af en satellitudsendingstjeneste i en anden medlemsstat på betingelse af, at satellitdekoderkortet kun er godkendt til brug i denne anden medlemsstat?
- (c) Har det betydning for besvarelsen, hvis satellitdekoderkortet kun er godkendt til privat- og hjemmebrug i denne anden medlemsstat, men anvendes til kommercielle formål i den første medlemsstat?

9. Hvorvidt den beskyttelse, som hymnen nyder, kan være bredere end den, der omfatter resten af udsendelsen

Er EF-traktatens artikel 28 og 30 eller 49 til hinder for håndhævelse af en bestemmelse i national ophavsretslovgivning, der gør det ulovligt offentligt at fremføre eller spille et musikalsk værk, når dette værk er medtaget i en beskyttet tjeneste, der er adgang til, og afspilles offentligt gennem brug af et satellitdekoderkort, når kortet er udstedt af tjenesteudbyderen i en anden medlemsstat på betingelse af, at dekoderkortet kun er godkendt til anvendelse i denne anden medlemsstat? Gør det en forskel, hvis det musikalske værk udgør en uvæsentlig del af den beskyttede tjeneste som helhed og den offentlige fremvisning eller afspilning af de andre dele af denne tjeneste ikke hindres af national ophavsretslovgivning?

E. Angående fortolkningen af traktatens bestemmelser om konkurrence i henhold til artikel 81 EF

10. Forsvar i henhold til artikel 81 EF

Når en udbyder af programindhold indtræder i en række eksklusive licensforhold, der hver især dækker en eller flere medlemsstaters område, hvorved tv-spredningsforetagendet alene har modtaget licens til at udsende programmet indhold inden for dette område (herunder via satellit) og en kontraktlig forpligtelse er indeholdt i hver licens, hvorefter det kræves, at tv-spredningsforetagendet forhindrer, at dets satellitdekoderkort, der muliggør modtagelse af det af licensen omfattede program, kan anvendes uden for det område, hvilken retlig prøvelse skal den nationale ret da foretage og hvilke omstændigheder skal den tage i betragtning ved afgørelsen af, om de kontraktlige begrænsninger er i strid med forbuddet i artikel 81, stk. 1, EF?

Særligt:

- (a) Skal artikel 81, stk. 1, [EF] fortolkes således, at bestemmelsen finder anvendelse på denne forpligtelse udelukkende på grund af den omstændighed, at den anses for at have til formål at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen?
- (b) Hvis det er tilfældet, skal det da også godtgøres, at den kontraktlige forpligtelse mærkbart forhindrer, begrænser eller fordrejer konkurrencen, for at den falder inden for forbuddet i artikel 81, stk. 1, [EF]?

⁽¹⁾ EFT L 320, s. 54.

⁽²⁾ Rådets direktiv 89/552/EØF af 3.10.1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv- radiospredningsvirksomhed, EFT L 298 af 17.10.1989, s. 23.

⁽³⁾ EFT L 167, s. 10.

⁽⁴⁾ EFT L 248, s. 15.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vestre Landsret (Danmark) den 18. september 2008, Ingeniørforeningen i Danmark, som mandatar for Bertram Holst, mod Dansk Industri, som mandatar for Babcock & Wilcox Vølund ApS

(Sag C-405/08)

(2008/C 301/35)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Vestre Landsret

Parter

Sagsøger: Ingeniørforeningen i Danmark, som mandatar for Bertram Holst

Sagsøgte: Dansk Industri, som mandatar for Babcock & Wilcox Vølund ApS

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Der er uenighed mellem parterne om, hvorvidt direktiv 2002/14/EF om information og høring af arbejdstagere ⁽¹⁾ er korrekt implementeret i Samarbejdsaftalen mellem DA og LO. Det ønskes i den forbindelse oplyst, om EU-reglerne er til hinder for en implementering af direktivet, som indebærer, at grupper af arbejdstagere omfattes af en kollektiv overenskomst mellem parter, der ikke repræsenterer de pågældendes faggruppe, og når den kollektive overenskomst ikke gælder for de pågældendes faggruppe?
- 2) Under forudsætning af at direktiv 2002/14/EF er korrekt implementeret for BH i Samarbejdsaftalen mellem DA og LO, ønskes det oplyst, om direktivets artikel 7 er korrekt implementeret, når det kan lægges til grund, at Samarbejdsaftalen ikke indeholder nogen skærpet standard for beskyttelse mod afskedigelse for bestemte faggrupper.

3) Under forudsætning af at BH er omfattet af lovimplementeringen af direktivet, ønskes det oplyst, om kravene i direktivets artikel 7 om »en sådan beskyttelse og ... sådanne garantier, at de kan udføre de opgaver, de har fået, på en hensigtsmæssig måde« er til hinder for en implementering af direktivets artikel 7 i lovens § 8, der har følgende ordlyd: »De repræsentanter, der skal informeres og høres på lønmodtagernes vegne, er beskyttet mod afskedigelse eller anden forringelse af deres forhold på samme måde som tillidsrepræsentanter inden for vedkommende eller tilsvarende faglige område«, hvis implementeringen ikke indeholder en skærpet standard for beskyttelse mod afskedigelse for faggrupper, der ikke er omfattet af kollektiv overenskomst?

⁽¹⁾ EFT L 80, s. 29.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (England & Wales) (Queen's Bench Division), Leeds District Registry den 18. september 2008 — Uniplex (UK) Ltd mod NHS Business Services Authority

(Sag C-406/08)

(2008/C 301/36)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Queen's Bench Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Uniplex (UK) Ltd

Sagsøgt: NHS Business Services Authority

Præjudicielle spørgsmål

I det tilfælde hvor en erhvervsdrivende i en national retssag anfægter tildelingen af en rammeaftale fra en ordregivende myndighed, efter en offentlig udbudsprocedure, hvori denne erhvervsdrivende var en tilbudsgiver, og som skulle gennemføres i overensstemmelse med direktiv 2004/18/EF ⁽¹⁾ (og gældende nationale gennemførelsesbestemmelser), og som i denne retssag har rejst krav, herunder om erstatning, for tilsidesættelse af gældende offentlige udbudsregler med hensyn til det pågældende udbud og tildeling:

- (a) Skal en national bestemmelse, som f.eks. Regulation nr. 47 (7)(b) i Public Contracts Regulations 2006, hvori det er bestemt, at sagsanlæg skal indbringes ufortøvet og under

alle omstændigheder senest tre måneder fra det tidspunkt, hvor grundene til sagsanlægget oprindeligt opstod, medmindre retten finder, at der er en god grund til at forlænge denne frist — i lyset af artikel 1 og 2 i direktiv 89/665/EØF ⁽²⁾, det fællesskabsretlige ækvivalensprincip, princippet om effektiv retsbeskyttelse og/eller effektivitetsprincippet, samt henset til alle de andre relevante fællesskabsretlige principper — fortolkes således, at den tildeler tilbudsgiveren en subjektiv og ubetinget ret over for den ordregivende myndighed, således at fristen for at indbringe et søgsmål til anfægtelse af en sådan udbudsprocedure og -tildeling begynder at løbe fra det tidspunkt, hvor tilbudsgiveren vidste eller burde have vidst, at udbudsproceduren og -tildelingen udgjorde en tilsidesættelse af EF's udbudsregler, eller fra det tidspunkt, hvor de gældende offentlige udbudsregler blev tilsidesat, og

- (b) hvorledes skal en national ret under alle omstændigheder herefter anvende (i) ethvert krav om sagsanlæg, der skal indbringes ufortøvet, og (ii) enhver beføjelse vedrørende udvidelsen af den nationale forældelsesfrist for indbringelsen af sådanne sagsanlæg?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter, EFT L 134, s. 114.

⁽²⁾ Rådets direktiv 89/665/EØF af 21.12.1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, EFT L 395, s. 33.

Appel iværksat den 23. september 2008 af Sviluppo Italia Basilicata SpA til prøvelse af dom afsagt den 8. juli 2008 af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-176/06, Sviluppo Italia Basilicata SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-414/08 P)

(2008/C 301/37)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Sviluppo Italia Basilicata SpA (ved advocati F. Sciaudone, R. Sciaudone og A. Neri)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans afsagte dom af 8. juli 2008 i sag T-176/06 (»den appellerede dom«) ophæves, og sagen hjemvises til Retten, for at denne tager stilling til realiteten i sagen under hensyn til Domstolens bemærkninger.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger i denne sag og i sag T-176/06.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten har i den appellerede dom frifundet Kommissionen for appellants påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 1706 af 20. april 2006 (»den anfægtede beslutning«) om nedsættelse af Den Europæiske Fond for Regionaludviklings økonomiske bistand, som var tildelt inden for globaltilskuddet til gennemførelse af foranstaltninger til fremme af små og mellemstore virksomheder, som virker i regionen Basilicata, samt påstand om erstatning for den skade, denne beslutning har forvoldt.

Appellanten har til støtte for sine påstande påberåbt sig forskellige former for urigtig retsanvendelse begået af Retten i Første Instans.

For det første har appellanten gjort gældende, at Retten ved at ændre rækkefølgen af behandlingen af de påberåbte anfægtelsesgrunde i første instans åbenbart har fordrejet betydningen og den samlede rækkevidde af søgsmålet.

For det andet har appellanten gjort gældende, at der er begået forskellige former for urigtig retsanvendelse ved fortolkningen og anvendelsen af globaltilskuddet, aftalen og skema nr. 19 i Kommissionens beslutning 97/322/EF⁽¹⁾. Det er appellants opfattelse, at Retten ikke har en korrekt forståelse af det egentlige indhold og formål med Mål 2 i globaltilskuddet i henhold til ovennævnte retsakter. Denne alvorlige forudgående fejl har følgelig medført, at Rettens efterfølgende fortolkninger af de relevante begreber (»forpligtelse«, »udgift« og »løbetid«) er behæftet med fejl.

For det tredje har appellanten gjort gældende, at Retten skulle have erklæret den anfægtede beslutning ulovlig, idet den er vedtaget på grundlag af en fastslået tilsidesættelse af en betingelse (»nyttebetingelsen«), som hverken fremgår af beslutningen om tildeling af støtten eller af programmet for globaltilskuddet, og som i sin anvendelse frembyder problemer for retssikkerheden og overdreven skønsanvendelse.

For det fjerde har appellanten gjort gældende, at Retten har foretaget en urigtig fortolkning og en deraf følgende fejlagtig anvendelse af de af Domstolen fastsatte principper i dommen af 21. september 2000, sag C-462/98 P, *Mediocurso mod Kommissionen*⁽²⁾.

For det femte har appellanten gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 25 og 26 i forordning nr. 4253/88⁽³⁾ i forhold til Kommissionens forpligtelser til overvågning og kontrol. Dette forhold fra Rettens side har særligt medført, at ordningen med overvågning og monitorering fastsat ved de pågældende bestemmelser ikke er blevet anvendt og overholdt.

For det sjette har appellanten gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af principperne om berettiget forventning og retssikkerhed, idet Retten ikke har taget appellants klagepunkter til følge på baggrund af den urigtige formodning, at Kommissionens tildeling (bl.a. gennem Overvågningsudvalgets aktiviteter) under alle omstændigheder var i strid med de gældende regler og dermed ikke kunne beskyttes.

For det syvende har appellanten gjort gældende, at Retten har gengivet beviserne urigtigt og har tilsidesat de almindelige principper om bevisbyrde, idet Retten har afvist, at faktiske forhold, der ikke er blevet bestridt af Kommissionen, henholdsvis fremgår af de af appellanten fremlagte beviser, kunne anses for godt gjort.

For det ottende har appellanten gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af fællesskabsretten vedrørende anvendelsen af proportionalitetsprincippet ved nedsættelse af EF-tilskud, idet Retten ikke har taget hensyn til forhold, som kunne have medført en mindre finansiell korrektion.

Hvad angår søgsmålsgrundene vedrørende påstanden om skadeserstatning har appellanten især gjort gældende, at den appellerede dom er urigtigt og utilstrækkeligt begrundet for så vidt som den ikke har taget påstanden om skadeserstatning på baggrund af Fællesskabets ansvar som følge af en ulovlig handling til følge.

Endelig har appellanten gjort gældende, at den appellerede dom er urigtigt og utilstrækkeligt begrundet for så vidt som ikke har taget påstanden om skadeserstatning på baggrund af Fællesskabets ansvar som følge af en lovlig handling til følge (»objektivt ansvar«).

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning af 23.4.1997 om ændring af beslutningerne om godkendelse af fællesskabsstøtterammerne, de samlede programmeringsdokumenter og fællesskabsinitiativerne til fordel for Italien (EFT L 146, s. 11).

⁽²⁾ Sml. I, s. 7183.

⁽³⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19.12.1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter (EFT L 374, s. 1).

Appel iværksat den 22. september 2008 af Apple Computer, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) den 1. juli 2008 i sag T-328/05 — Apple Computer, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-416/08 P)

(2008/C 301/38)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Apple Computer, Inc. (ved solicitors M. Hart og N. Kearley)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og TKS-Teknosoft SA

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling og appellanten gives medhold.
- Dom afsagt den 1. juli 2008 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans i sag T-328/05 ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten i Første Instans.
- Afgørelsen vedrørende sagsomkostningerne udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Apple, Inc., (appellanten) har søgt om at få ordmærket »QUARTZ« registreret som EF-varemærke. Ansøgningen omfatter:

»Funktionalitet til edb-styresystemer, der er særligt beregnet til brug af softwareudviklere med henblik på at opnå en bedre og hurtigere gengivelse af digitale billeder i applikationsprogrammer, dog ikke til banksektoren« i klasse 9.

2. TKS-Teknosoft S.A. (appelindstævnte) er den registrerede indehaver af EF-varemærkeregistreringen for figurmærket »QUARTZ« for bl.a.:

- a) »Programpakker til banksektoren« i klasse 9, og
- b) »Programmering, databehandling på computer, udvikling af software, bistand og rådgivning vedrørende edb, elektronisk databehandling, design og udvikling af software, licenser til software og edb-applikationer; alle disse tjenesteydelser i tilknytning til banksektoren« i klasse 42.

Appelindstævnte har rejst indsigelse mod registreringen af appellansens varemærke QUARTZ, fordi der ville være risiko for

forveksling mellem de to varemærker. Retten i Første Instans var enig heri.

Appellanten gør gældende, at Retten i Første Instans begik følgende retlige fejl:

- a) Det er åbenbart, at varerne, for hvilke de to varemærker ville blive registreret og anvendt, er forskellige, og Retten i Første Instans tog ikke højde for disse relevante forskelle.
- b) I forhold til vurderingen af, om der forelå risiko for forveksling, foretog Retten i Første Instans ikke en korrekt identificering af den relevante »kundekreds«. Navnlig tillagde den ikke den omstændighed, at den relevante kundekreds logisk set må være softwarespecialister, som er ansat i eller præsterer tjenesteydelser for banksektoren, tilstrækkelig betydning.
- c) Retten i Første Instans anlagde derfor ikke en helhedsvurdering i overensstemmelse med de kriterier, De Europæiske Fællesskabers Domstol tidligere har opstillet herfor.

Sag anlagt den 22. september 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-417/08)

(2008/C 301/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. A. Gilly and U. Wölker, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Det Forenede Kongerige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (¹), idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 30. april 2007.

(¹) EUT L 143, s. 56.

Sag anlagt den 22. september 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland

(Sag C-418/08)

(2008/C 301/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved U. Wölker og A.A. Gilly, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (¹), idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 30. april 2007.

(¹) EUT L 143, s. 56.

Sag anlagt den 24. september 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig

(Sag C-422/08)

(2008/C 301/41)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved U. Wölker og B. Schöfer, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Østrig

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (¹), idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser til gennemførelse af direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Republikken Østrig tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 30. april 2007.

(¹) EUT L 143, s. 56.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Det Forenede Kongerige) den 29. september 2008 — Karen Murphy mod Media Protection Services Limited

(Sag C-429/08)

(2008/C 301/42)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Karen Murphy

Sagsøgt: Media Protection Services Limited

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Under hvilke omstændigheder er en »adgangsstyringsanordning« en »ulovlig anordning« som omhandlet i artikel 2, litra e), i direktiv 98/84/EF? ⁽¹⁾
 - 2) Er en adgangsstyringsanordning nærmere bestemt en »ulovlig anordning«, hvis den er erhvervet under omstændigheder:
 - (i) hvor adgangsstyringsanordningen er fremstillet af eller med samtykke fra en tjenesteudbyder og oprindeligt blev leveret underlagt en aftalemæssigt begrænset tilladelse til kun at bruge anordningen til at få adgang til en beskyttet tjeneste i en første medlemsstat og blev brugt til at få adgang til denne beskyttede tjeneste i en anden medlemsstat? og/eller
 - (ii) hvor adgangsstyringsanordningen er fremstillet af eller med samtykke fra en tjenesteudbyder og oprindeligt blev anskaffet og/eller aktiveret ved anvendelse af et falsk navn og adresse i den første medlemsstat, hvorved der skete omgåelse af aftalemæssige områdebegrænsninger vedrørende eksport af sådanne anordninger til brug uden for den første medlemsstat? og/eller
 - (iii) hvor adgangsstyringsanordningen er fremstillet af eller med samtykke fra en tjenesteudbyder og oprindeligt blev leveret underlagt en aftalemæssig betingelse, hvorefter den udelukkende må bruges hjemme eller privat modsat kommerciel brug (for hvilket et højere abonnementsgebyr skal betales), men blev brugt i Det Forenede Kongerige i kommercielt øjemed, nemlig til at vise direkte fodboldudsendelser i en pub?
 - 3) Hvis nogen del af spørgsmål 2 besvares benægtende, udelukker dette direktivs artikel 3, stk. 2, da en medlemsstat fra at påberåbe sig en national lov, der forhindrer brug af sådanne adgangsstyringsanordninger under omstændigheder som de i spørgsmål 2 ovenfor beskrevne?
 - 4) Hvis nogen del af spørgsmål 2 besvares benægtende, er dette direktivs artikel 3, stk. 2, da ugyldig:
 - (a) med den begrundelse, at den udgør forskelsbehandling og/eller er uforholdsmæssig; og/eller
 - (b) med den begrundelse, at den er i strid med rettigheder til fri bevægelighed i henhold til traktaten; og/eller
 - (c) af nogen anden grund?
 - 5) Hvis svaret på spørgsmål 2 er bekræftende, er dette direktivs artikel 3, stk. 1, og artikel 4 da ugyldige som følge af, at de angiveligt pålægger medlemsstaterne at indføre begrænsninger på import fra andre medlemsstater af og andre transaktioner med »ulovlige anordninger« under omstændigheder, hvor disse anordninger lovligt kan importeres og/eller bruges til at modtage grænseoverskridende satellitudsendelsestjenester i medfør af reglerne om varernes frie bevægelighed i henhold til artikel EF-traktatens 28 og 30 og/eller den frie udveksling og modtagelse af tjenesteydelser i henhold til EF-traktatens artikel 49?
- Om fortolkningen af EF-traktatens artikel 12, 28, 30 og 49**
- 6) Udelukker artikel 28, 30 og/eller 49 EF under en eller flere af følgende omstændigheder håndhævelse af en national lov (såsom section 297 i Copyright Designs and Patents Act (lov om ophavsret, design og patenter) 1988, som gør det strafbart på uredelig måde at modtage et program, der indgår i en tv-udsendelsestjeneste, der leveres fra et sted i Det Forenede Kongerige, med den hensigt at undgå betaling af afgifter for modtagelse af programmet:
 - (i) hvor adgangsstyringsanordningen er fremstillet af eller med samtykke fra en tjenesteudbyder og oprindeligt blev leveret underlagt en aftalemæssigt begrænset tilladelse til kun at bruge anordningen til at få adgang til en beskyttet tjeneste i en første medlemsstat og blev brugt til at få adgang til denne beskyttede tjeneste i en anden medlemsstat (i dette tilfælde Det Forenede Kongerige)? og/eller
 - (ii) hvor adgangsstyringsanordningen er fremstillet af eller med samtykke fra en tjenesteudbyder og oprindeligt blev anskaffet og/eller aktiveret ved anvendelse af et falsk navn og adresse i den første medlemsstat, hvorved der skete omgåelse af aftalemæssige områdebegrænsninger vedrørende eksport af sådanne anordninger til brug uden for den første medlemsstat? og/eller

- (iii) hvor adgangsstyringsanordningen er fremstillet af eller med samtykke fra en tjenesteudbyder og oprindeligt blev leveret underlagt en aftalemæssig betingelse, hvorefter den udelukkende må bruges hjemme eller privat modsat kommerciel brug (for hvilket et højere abonnementsgebyr skal betales), men blev brugt i Det Forenede Kongerige i kommercielt øjemed, nemlig til at vise fodboldudsendelser i en pub?

- 7) Er håndhævelse af den omhandlede nationale lov under alle omstændigheder udelukket på grund af forskelsbehandling i strid med artikel 12 EF eller på anden måde, fordi den nationale lov gælder for programmer, der indgår i en tv-udsendestjeneste, der leveres fra et sted i Det Forenede Kongerige, men ikke fra nogen andre medlemsstater?

Angående fortolkningen af EF-traktatens artikel 81

- 8) Når en udbyder af programindhold indtræder i en række eksklusive licensforhold, der hver især dækker en eller flere medlemsstaters område, hvorved tv-spredningsforetagendet alene har modtaget licens til at udsende programmet indhold inden for dette område (herunder via satellit) og en kontraktlig forpligtelse er indeholdt i hver licens, hvorefter det kræves, at tv-spredningsforetagendet forhindrer, at dets satellitdekoderkort, der muliggør modtagelse af det af licensen omfattede program, kan anvendes uden for det område, hvilken retlig prøvelse skal den nationale ret da foretage og hvilke omstændigheder skal den tage i betragtning ved afgørelsen af, om de kontraktlige begrænsninger er i strid med forbuddet i artikel 81, stk. 1, EF?

Særligt:

- (a) Skal artikel 81, stk. 1, [EF] fortolkes således, at bestemmelsen finder anvendelse på denne forpligtelse udelukkende på grund af den omstændighed, at den anses for at have til formål at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen?
- (b) Hvis det er tilfældet, skal det da også godtgøres, at den kontraktlige forpligtelse mærkbart forhindrer, begrænser eller fordrejer konkurrencen, for at den falder inden for forbuddet i artikel 81, stk. 1, [EF]?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/84/EF af 20.11.1998 om retlig beskyttelse af adgangsstyrede og adgangsstyrende tjenester (EFT L 320, s. 54).

Sag anlagt den 30. september 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Polen

(Sag C-435/08)

(2008/C 301/43)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved K. Simonsson og M. Owsiany-Hornung, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/59/EF af 27. juni 2002 om oprettelse af et trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfarten i Fællesskabet og om ophævelse af Rådets direktiv 93/75/EØF (¹), idet den dels har udelukket alle fritidsfartøjer fra anvendelsesområdet for Ministeriet for infrastrukturens bekendtgørelse af 13. december 2002 om særlige bestemmelser for sikker skibsfart med søgørende skibe, som gennemfører visse af nævnte direktivs bestemmelser i national ret, dels har vedtaget de bestemmelser, der er nævnt i § 3.3, i Ministeriet for infrastrukturens bekendtgørelse af 12. maj 2003 om indberetning fra redere, hvis fartøjer transporterer farligt eller forurenende gods, som gennemfører artikel 13 i direktiv 2002/59 i national ret, og som gør det lovligt for redere, hvis fartøjer forlader polske havne, først at anmelde generelle oplysninger om fartøjet og dets last (som omhandlet i bilag I, punkt 3, til direktiv 2002/59), når fartøjets rute er fastlagt, såfremt bestemmelsen om havnen eller ankerpladsen ikke er kendt ved afgang fra havnen.
- Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/59/EF af 27. juni 2002 om oprettelse af et trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfarten i Fællesskabet og om ophævelse af Rådets direktiv 93/75/EØF.

Republikken Polen har ikke korrekt gennemført artikel 2 i direktiv 2002/59, som udelukker »fiskerifartøjer, traditionelle skibe og fritidsfartøjer med en længde på mindre end 45 m« fra sit anvendelsesområde.

§ 2.1, nr. 2, i Ministeriet for infrastrukturens bekendtgørelse af 13. december 2002 om særlige bestemmelser for sikker skibsfart med søgående skibe, som gennemfører visse af nævnte direktivs bestemmelser i national ret, går i denne henseende videre end direktivets bestemmelser, idet den udelukker alle fritidsfartøjer fra sit anvendelsesområde. Kommissionen har anført, at en sådan begrænsning af direktivets anvendelsesområde er i strid med direktivets artikel 2.

Republikken Polen har endvidere tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13 i direktiv 2002/59. Direktivets artikel 13, stk. 1, bestemmer, at »[o]peratøren, agenten eller føreren af et skib, uanset dets størrelse, der forlader en havn i en medlemsstat med farligt eller forurenende gods, anmelder senest ved skibets afgang alle de oplysninger, der kræves ifølge bilag I, punkt 3, til den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat«.

§ 3.1 i Ministeriet for infrastrukturens bekendtgørelse af 12. maj 2003 om indberetning fra redere, hvis fartøjer transporterer farligt eller forurenende gods, indfører en tilsvarende forpligtelse. Samme bekendtgørelses § 3.3 bestemmer imidlertid, at »hvis bestemmelsehavnen eller ankerpladsen ikke er kendt ved afgang fra havnen, skal [...] oplysningerne anmeldes senest, når fartøjets rute er fastlagt«.

Denne mulighed er således ikke kun begrænset til det særlige tilfælde, som er omhandlet i direktivets artikel 13, stk. 2 (skibe, der kommer fra en havn uden for Fællesskabet, og som er på vej til en havn i Fællesskabet eller en ankerplads inden for en medlemsstats territorialfarvand). Denne undtagelse vedrørende tidspunktet for indberetning af oplysninger er ifølge Kommissionen i strid med direktivets artikel 13.

(¹) EFT L 208 af 5.8.2002, s. 10.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 4. august 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Cypern

(Sag C-490/07) (¹)

(2008/C 301/44)

Processprog: græsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 315 af 22.12.2007.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 10. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-117/08) (¹)

(2008/C 301/45)

Processprog: græsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 116 af 9.5.2008.

RET TEN I FØRSTE INSTANS

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. oktober 2008
— SGL Carbon mod Kommissionen

(Sag T-68/04) ⁽¹⁾

(Konkurrence — aftaler — markedet for elektriske og mekaniske kulstof- og grafitprodukter — retningslinjer for bødeberegningen — overtrædelsens grovhed og varighed — proportionalitetsprincippet — ligebehandlingsprincippet — loftet på 10 % af omsætningen — morarenter)

(2008/C 301/46)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: SGL Carbon AG (Wiesbaden, Tyskland) (ved advocats M. Klusmann og A. von Bonin)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved F. Castillo de la Torre og W. Mölls, som befuldmægtigede, bistået af avocat H.-J. Freund)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2004/420/EF af 3. december 2003 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag C/38.359 — elektriske og mekaniske kulstof- og grafitprodukter), og subsidiært en påstand om nedsættelse af den bøde, der ved denne beslutning blev pålagt sagsøgeren

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) SGL Carbon betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 30.4.2004.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. oktober 2008
— Schunk og Schunk Kohlenstoff-Technik mod Kommissionen

(Sag T-69/04) ⁽¹⁾

(Konkurrence — aftaler — markedet for elektriske og mekaniske kulstof- og grafitprodukter — ulovlighedsindsigelse — artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17 — ansvar for ulovlig adfærd — retningslinjer for bødeberegningen — overtrædelsens grovhed og følger — afskrækkende virkning — samarbejde under den administrative procedure — proportionalitetsprincippet — ligebehandlingsprincippet — påstand om forhøjelse af bøden)

(2008/C 301/47)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Schunk GmbH (Thale, Tyskland) og Schunk Kohlenstoff-Technik GmbH (Heuchelheim, Tyskland) (først ved R. Bechtold og S. Hirsbrunner, derefter ved advocats R. Bechtold, S. Hirsbrunner og A. Schädle)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (først ved F. Castillo de la Torre og H. Gading, derefter ved F. Castillo de la Torre og M. Kellerbauer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

På den ene side en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2004/420/EF af 3. december 2003 om en procedure efter artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag nr. C.38.359 — Elektriske og mekaniske kul- og grafitprodukter), og subsidiært en påstand om nedsættelse af den bøde, der ved denne beslutning blev pålagt sagsøgerne, og på den anden side en modpåstand, nedlagt af Kommissionen, om forhøjelse af nævnte bøde

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Schunk GmbH og Schunk Kohlenstoff-Technik GmbH betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 106 af 30.4.2004.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. oktober 2008
— Carbone-Lorraine mod Kommissionen**

(Sag T-73/04) (¹)

(Konkurrence — aftaler — markedet for elektriske og mekaniske kul- og grafitprodukter — retningslinjer for bødeberegningen — overtrædelsens grovhed og varighed — formildende omstændigheder — samarbejde under den administrative procedure — proportionalitetsprincippet — ligebehandlingsprincippet)

(2008/C 301/48)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Le Carbone-Lorraine (Courbevoie, Frankrig) (først ved A. Winckler og I. Simic, derefter ved avocats A. Winckler og H. Kanellopoulos)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (først ved F. Castillo de la Torre og É. Gippini Fournier, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2004/420/EF af 3. december 2003 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag C.38.359 — elektriske og mekaniske kul- og grafitprodukter), og subsidiært annullation eller nedsættelse af den bøde, der ved denne beslutning blev pålagt sagsøgeren.

Konklusion

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Le Carbone-Lorraine betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 106 af 30.4.2004.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. oktober 2008
— Helkon Media mod Kommissionen**

(Sag T-122/06) (¹)

(Voldgiftsklausul — program til fremme af udvikling, distribution og markedsføring af europæiske audiovisuelle produktioner (MEFIA Plus) — anmodning om betaling af en finansiel støtte — spørgsmålet om der foreligger en voldgiftsklausul — kompensation — formaliteten)

(2008/C 301/49)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Helkon Media AG (München, Tyskland) (ved avocat U. Karpenstein)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Wilms og I. Kaufmann-Bühler, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sag anlagt i henhold til artikel 238 EF med påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb, som denne påstår at have til gode i henhold til en kontrakt om finansiel fællesskabsstøtte, der er tildelt projektet »Dark Blue World« (projekt nr. 2002-4212-0103DI010006DE).

Konklusion

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Helkon Media AG betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 154 af 1.7.2006.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 10. oktober 2008
— Inter-Ikea Systems mod KHIM (Gengivelse af en palle)**

(Forenede sager T-387/06 — T-390/06) (¹)

(EF-varemærker — ansøgning om et EF-figurmærke, der gengiver en palle -varemærke — absolut registreringshindring — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)

(2008/C 301/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Inter-Ikea Systems BV (Delft, Nederlandene) (ved avocat J. Gulliksson)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Botis, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af fire afgørelser truffet den 26. september 2006 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sagerne R 353/2006-1, R 354/2006-1, R 355/2006-1 og R 356/2006-1) vedrørende fire ansøgninger om registrering af figurmærker, der består i grafiske gengivelser af en palle.

Konklusion

- 1) Afgørelserne truffet den 26. september 2006 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sagerne R 353/2006-1, R 354/2006-1, R 355/2006-1 og R 356/2006-1) annulleres i det omfang, hvori de afslår registrering af de ansøgte varemærker for så vidt angår varer og tjenesteydelser, der henhører under klasse 6, 7, 16, 20, 35, 39 og 42 i Nicearrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret, bortset fra »lastepaller af metal«, »lasteramper og lastepaller af metal til brug ved emballering og forsendelse«, »transportpaller af metal«, der henhører under klasse 6, »lastepaller, ikke af metal«, »lasteramper og lastepaller, ikke af metal, til brug ved emballering og forsendelse«, »transportpaller, ikke af metal«, der henhører under klasse 20, samt tjenesteydelsen »udlejning af lastepaller«, der henhører under klasse 39.
- 2) I øvrigt frifindes Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design).
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 20 af 27.1.2007.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. oktober 2008 — Sogelma mod AER

(Sag T-411/06) ⁽¹⁾

(Offentlige bygge- og anlægskontrakter — udbud fra Det Europæiske Genopbygningsagentur — beslutning om at annullere udbuddet og offentliggøre et nyt — annullations-søgsmål — Rettens kompetence — nødvendig forudgående administrativ klage — søgsmålsfrist — mandat — begrundelsespligt — erstatningspåstand)

(2008/C 301/51)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Sogelma — Società generale lavori manutenzione appalti Srl (Scandicci, Italien) (ved advokats E. Cappelli, P. De Caterini, A. Bandini og A. Gironi)

Sagsøgt: Det Europæiske Genopbygningsagentur (AER) (først ved O. Kalha, derefter ved M. Dischendorfer og endelig ved R. Lundgren, som befuldmægtigede, bistået af advokats S. Bariatti og F. Scanzano)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved P. van Nuffel og L. Prete, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Det Europæiske Genopbygningsagenturs beslutninger om at annullere et udbud af bygge- og anlægskontrakten EuropeAid/120694/D/W/YU og om at bekendtgøre et nyt udbud og et krav om erstatning for det tab, sagsøgeren hævder at have lidt.

Konklusion

- 1) Det Europæiske Genopbygningsagentur frifindes.
- 2) Sogelma — Società generale lavori manutenzione appalti Srl bærer sine egne omkostninger og betaler Det Europæiske Genopbygningsagenturs omkostninger.
- 3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 42 af 24.2.2007.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 13. oktober 2008 — Neophytou mod Kommissionen

(Sag T-43/07) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — almindelig udvælgelsesprøve — afslag på sagsøgerens ansøgning — sammensætningen af udvælgelseskomitéen under de mundtlige prøver — ligebehandlingsprincippet — nye anbringender — retlig fejl — appellen delvis ugrundet og delvis begrundet — hjemvisning af sagen til Personaleretten)

(2008/C 301/52)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Neophytos Neophytou (Itzig, Luxembourg) (ved advokat S. Pappas)

Indstævnt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og H. Krämer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af EU-Personaleretten (Tredje Afdeling) den 13. december 2006 i sag F-22/05, Neophytou mod Kommissionen (endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser), med påstand om ophævelse af denne kendelse.

Konklusion

1) Dommen afsagt af EU-Personaleretten den 13. december 2006 i sag F-22/05, Neophytou mod Kommissionen (endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser), ophæves, for så vidt som Personaleretten har afvist de anbringender, bortset fra det sidste, som Neophytou fremsatte under retsmødet i første instans, og som er gengivet i dommens præmis 27.

2) I øvrigt forkastes appellen.

3) Sagen hjemvises til EU-Personaleretten til fornyet behandling.

4) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 82 af 14.4.2007.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. oktober 2008 — Agrar-Invest-Tatschl mod Kommissionen

(Sag T-51/07) ⁽¹⁾

(Efteroprævning af importafgifter — sukker med oprindelse i Kroatien — artikel 220, stk. 2, litra b), i forordning (EØF) nr. 2913/92 — meddelelse til importører offentliggjort i EF-Tidende — god tro)

(2008/C 301/53)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Agrar-Invest-Tatschl GmbH (St. Andrä im Lavanttal, Østrig) (ved advokats U. Schrömbges og O. Wenzlaff)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Alcover San Pedro og S. Schønberg, som befuldmægtigede, bistået af advokat B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 5789 endelig udg. af 4. december 2006.

Konklusion

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Agrar-Invest-Tatschl GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 95 af 28.4.2007.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 10. oktober 2008 — Imperial Chemical Industries mod KHIM (LIGHT & SPACE)

(Sag T-224/07) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket LIGHT & SPACE — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94)

(2008/C 301/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Imperial Chemical Industries plc (London, Det Forenede Kongerige) (først ved barrister S. Malynicz og solicitor V. Chandler, derefter ved solicitors S. Malynicz, J. Bainbridge og K. Briggs)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 30. marts 2007 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1631/2006-1) vedrørende registrering af tegnet »LIGHT & SPACE« som EF-varemærke.

Konklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Imperial Chemical Industries plc betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 199 af 25.8.2007.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 12. september 2008 — Keinhorst mod Kommissionen

(Sag T-428/03) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — mellemdom — uforholdent at træffe afgørelse)

(2008/C 301/55)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Gerhard Keinhorst (Overijse, Belgien) (ved avocat N. Lhoëst)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (først ved C. Berardis-Kayser og L. Lozano Palacios, derefter ved C. Berardis-Kayser og H. Krämer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels en påstand om annullation af Kommissionens afgørelser af 23. december 2002 og 14. april 2003 om ændring af sagsøgerens indplacering i lønklasse, for så vidt som sagsøgeren herved på tidspunktet for sin ansættelse indplaceres i lønklasse A6, løntrin 1, for så vidt som datoen for afgørelsernes økonomiske virkninger fastsættes til den 5. oktober 1995, og for så vidt som sagsøgerens karriere med hensyn til lønklasse ikke er blevet genoprettet herved, og en påstand om annullation af Kommissionens afgørelser af 4. september og 24. november 2003 om afslag på sagsøgerens klager, dels en påstand om erstatning for det tab, som sagsøgeren hævder at have lidt.

Konklusion

- 1) Det er ikke længere fornødent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sagens samlede omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 47 af 21.2.2004.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 12. september 2008 — Rousseaux mod Kommissionen

(Sag T-125/04) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — mellemdom — uforholdent at træffe afgørelse)

(2008/C 301/56)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Patrick Rousseaux (Bruxelles, Belgien) (ved avocat N. Lhoëst)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og H. Krämer, som befuldmægtigede, bistået af avocat B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Dels en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 14. april 2003 om ændring af sagsøgerens indplacering i lønklasse, for så vidt som sagsøgeren herved på tidspunktet for sin ansættelse indplaceres i lønklasse A6, løntrin 2, for så vidt som datoen for afgørelsens økonomiske virkninger fastsættes til den 5. oktober 1995, og for så vidt som sagsøgerens karriere med hensyn til lønklasse ikke er blevet genoprettet herved, og en påstand om annullation af afgørelsen om afslag på sagsøgerens klage, dels en påstand om erstatning for det tab, som sagsøgeren hævder at have lidt som følge af denne afgørelse.

Konklusion

- 1) Det er ikke længere fornødent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sagens samlede omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 118 af 30.4.2004.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 12. september 2008 — Goris mod Kommissionen

(Sag T-126/04) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — mellemdom — uforholdent at træffe afgørelse)

(2008/C 301/57)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Willem Goris (Strassen, Luxembourg) (ved avocat N. Lhoëst)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og H. Krämer, som befuldmægtigede, bistået af avocat B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Dels en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 5. maj 2003 om ændring af sagsøgers indplacering i lønklasse, i det omfang det heri fastsættes, at sagsøgeren på tidspunktet for hans ansættelse indplaceres i lønklasse B4, løntrin 2, i det omfang den har økonomiske virkninger fra den 5. oktober 1995, og i det omfang den ikke har genoprettet sagsøgerens karriere i lønklasse, samt en påstand om annullation af afgørelsen om afslag på sagsøgerens klage, dels en påstand om erstatning af den skade, denne afgørelse angiveligt har forårsaget.

Konklusion

- 1) *Det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse i sagen.*
- 2) *Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler alle sagens omkostninger.*

(¹) EUT C 118 af 30.4.2004.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 12. september 2008 — Jacobs mod Kommissionen

(Sag T-131/04) (¹)

(Personalesag — tjenestemænd — mellemdom — uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)

(2008/C 301/58)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Luc Jacobs (Bruxelles, Belgien) (ved avocat N. Lhoëst)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og H. Krämer, som befuldmægtigede, bistået af avocat B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Dels en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 14. april 2003 om ændring af sagsøgerens indplacering i lønklasse, for så vidt som sagsøgeren herved på tidspunktet for sin ansættelse indplaceres i lønklasse B4, løntrin 2, for så vidt som datoen for afgørelsens økonomiske virkninger fastsættes til den 5. oktober 1995, og for så vidt som sagsøgerens karriere med hensyn til lønklasse ikke er blevet genoprettet herved, og en påstand om annullation af afgørelsen om afslag på sagsøgerens klage, dels en påstand om erstatning for det tab, som sagsøgeren hævder at have lidt som følge af denne afgørelse.

Konklusion

- 1) *Det er ikke længere fornuftigt at træffe afgørelse i sagen.*
- 2) *Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sagens samlede omkostninger.*

(¹) EUT C 118 af 30.4.2004.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 12. september 2008 — Tachelet mod Kommissionen

(Sag T-293/04) (¹)

(Personalesag — tjenestemænd — mellemdom — uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)

(2008/C 301/59)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Guy Tachelet (Rijmenam, Belgien) (ved avocat N. Lhoëst)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og H. Krämer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 2. september 2003 om ændring af sagsøgerens indplacering i lønklasse, i det omfang, det heri fastsættes, at sagsøgeren på tidspunktet for hans ansættelse indplaceres i lønklasse B4, løntrin 2, og i det omfang den ikke har genoprettet sagsøgerens karriere i lønklasse, samt en påstand om annullation af afgørelsen om afslag på sagsøgerens klage, dels en påstand om erstatning af den skade, denne afgørelse angiveligt har forårsaget.

Konklusion

- 1) *Det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse i sagen.*
- 2) *Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler alle sagens omkostninger.*

(¹) EUT C 262 af 23.10.2004.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2008 — Góraǰdže Cement mod Kommissionen(Sag T-193/07) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — Polens nationale plan for tildeling af emissionskvoter for perioden fra 2008 til 2012 — Kommissionens beslutning om ikke at rejse indsigelse på visse betingelser — medlemsstaternes beføjelser med hensyn til deres egen fordeling af emissionskvoter — ikke umiddelbart berørt — afvisning)

(2008/C 301/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Góraǰdže Cement SA (Chorula, Polen) (ved avocat P. Muñiz, og solicitor R. Forbes)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved U. Wölker og D. Lawunmi, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2007) 1295 endelig udg. af 26. marts 2007 om den nationale plan for tildeling af drivhusgasemissionskvoter, som Polen har fremlagt for perioden 2008-2012 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275, s. 32).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Góraǰdže Cement SA bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, Kommissionen for de Europæiske Fællesskaber har afholdt.

⁽¹⁾ EUT C 170 af 21.7.2007.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2008 — Lafarge Cement mod Kommissionen(Sag T-195/07) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — Polens nationale plan for tildeling af emissionskvoter for perioden fra 2008 til 2012 — Kommissionens beslutning om ikke at rejse indsigelse på visse betingelser — medlemsstaternes beføjelser med hensyn til deres egen fordeling af emissionskvoter — ikke umiddelbart berørt — afvisning)

(2008/C 301/61)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Lafarge Cement SA (Małogoszcz, Polen) (ved avocats P. K. Rosiak og F. Puel)

Sagsøgt: Kommissionen for de Europæiske Fællesskaber (ved U. Wölker og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2007) 1295 endelig udg. af 26. marts 2007 om den nationale plan for tildeling af drivhusgasemissionskvoter, som Polen har fremlagt for perioden 2008-2012 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275, s. 32).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Lafarge Cement SA bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, Kommissionen for de Europæiske Fællesskaber har afholdt.

⁽¹⁾ EUT C 170 af 21.7.2007.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2008 — Dyckerhoff Polska mod Kommissionen(Sag T-196/07) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — Polens nationale plan for tildeling af emissionskvoter for perioden fra 2008 til 2012 — Kommissionens beslutning om ikke at rejse indsigelse på visse betingelser — medlemsstaternes beføjelser med hensyn til deres egen fordeling af emissionskvoter — ikke umiddelbart berørt — afvisning)

(2008/C 301/62)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Dyckerhoff Polska sp. z o.o. (Sitkówka-Nowiny, Polen) (ved advokats P.K. Rosiak og F. Puel)

Sagsøgt: Kommissionen for de Europæiske Fællesskaber (ved U. Wölker og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2007) 1295 endelig udg. af 26. marts 2007 om den nationale plan for tildeling af drivhusgasemissionskvoter, som Polen har fremlagt for perioden 2008-2012 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275, s. 32).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Dyckerhoff Polska sp. z o.o. bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, Kommissionen for de Europæiske Fællesskaber har afholdt.

⁽¹⁾ EUT C 170 af 21.7.2007.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2008 — Grupa Ożarów mod Kommissionen(Sag T-197/07) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — Polens nationale plan for tildeling af emissionskvoter for perioden 2008-2012 — Kommissionens beslutning om ikke at rejse indsigelse under visse betingelser — medlemsstaternes kompetence i den individuelle fordeling af emissionskvoter — ikke umiddelbart berørt — afvisning)

(2008/C 301/63)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Grupa Ożarów S.A. (Karsy, Polen) (ved advokats P.K. Rosiak og F. Puel)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved U. Wölker og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2007) 1295 endelig udg. af 26. marts 2007 om den nationale plan for tildeling af drivhusgasemissionskvoter, som Polen har fremlagt for perioden 2008-2012 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275, s. 32).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Grupa Ożarów S.A. bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 170 af 21.7.2007.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2008 — Cementownia »Warta« mod Kommissionen(Sag T-198/07) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — Polens nationale plan for tildeling af emissionskvoter for perioden fra 2008 til 2012 — Kommissionens beslutning om ikke at rejse indsigelse på visse betingelser — medlemsstaternes beføjelser med hensyn til deres egen fordeling af emissionskvoter — ikke umiddelbart berørt — afvisning)

(2008/C 301/64)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Cementownia »Warta« SA (Trębaczewo, Polen) (ved advokats P. K. Rosiak og F. Puel)

Sagsøgt: Kommissionen for de Europæiske Fællesskaber (ved U. Wölker og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2007) 1295 endelig udg. af 26. marts 2007 om den nationale plan for tildeling af drivhusgasemissionskvoter, som Polen har fremlagt for perioden 2008-2012 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275, s. 32).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Cementownia »Warta« SA bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, Kommissionen for de Europæiske Fællesskaber har afholdt.

⁽¹⁾ EUT C 170 af 21.7.2007.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2008 — Cementownia »Odra« mod Kommissionen(Sag T-199/07) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — Polens nationale plan for tildeling af emissionskvoter for perioden fra 2008 til 2012 — Kommissionens beslutning om ikke at rejse indsigelse på visse betingelser — medlemsstaternes beføjelser med hensyn til deres egen fordeling af emissionskvoter — ikke umiddelbart berørt — afvisning)

(2008/C 301/65)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Cementownia »Odra« SA. (Opole, Polen) (ved advokats P. K. Rosiak og F. Puel)

Sagsøgt: Kommissionen for de Europæiske Fællesskaber (ved U. Wölker og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2007) 1295 endelig udg. af 26. marts 2007 om den nationale plan for tildeling af drivhusgasemissionskvoter, som Polen har fremlagt for perioden 2008-2012 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275, s. 32).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Cementownia »Odra« SA. bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, Kommissionen for de Europæiske Fællesskaber har afholdt.

⁽¹⁾ EUT C 170 af 21.7.2007.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2008 — Cemex Polska mod Kommissionen(Sag T-203/07) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — Polens nationale plan for tildeling af emissionskvoter for perioden 2008-2012 — Kommissionens beslutning om ikke at rejse indsigelse under visse betingelser — medlemsstaternes kompetence i den individuelle fordeling af emissionskvoter — ikke umiddelbart berørt — afvisning)

(2008/C 301/66)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Cemex Polska sp. z o.o. (Warszawa, Polen) (ved advokats F. Puel og M. Szpunar)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved U. Wölker og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2007) 1295 endelig udg. af 26. marts 2007 om den nationale plan for tildeling af drivhusgasemissionskvoter, som Polen har fremlagt for perioden 2008-2012 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275, s. 32).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Cemex Polska sp. z o.o. bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 170 af 21.7.2007.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 25. september 2008 — Stepek mod KHIM — Masters Golf Company (GOLF-FASHION MASTERS THE CHOICE TO WIN)(Sag T-294/07) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket GOLF-FASHION MASTERS THE CHOICE TO WIN — det ældre nationale figurmærke The Masters og det ældre EF-figurmærke The Masters GOLF COMPANY — klagen for appelkammeret trukket tilbage — omkostningerne ved sagen for appelkammeret)

(2008/C 301/67)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Wilhelm Stepek (Stadl-Paura, Østrig) (ved advokats H. Heigl, W. Berger og G. Lehner)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: The Masters Golf Company Ltd (Weston-Super-Mare, Det Forenede Kongerige)

Sagens genstand

Påstand om annullation truffet den 23. maj 2007 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 95/2007-1) vedrørende en indsigelsessag mellem The Masters Golf Company Ltd og Wilhem Stepek.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Wilhelm Stepek betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 235 af 6.10.2007.

Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 26. september 2008 — Ellinikos Niognomon mod Kommissionen

(Sag T-312/08 R)

(Særlige rettergangsformer — direktiv 94/57/EF — fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe — tilbagekaldelse af godkendelse af en sådan organisation — begæring om udsættelse af gennemførelse — afvisning)

(2008/C 301/68)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Ellinikos Niognomon AE (Piræus, Grækenland) (ved avocat S. Pappas)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved H. Krämer og N. Yerrell, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens skrivelse vedrørende tilbagekaldelse af sagsøgerens godkendelse i henhold til Kommissionens beslutning 2005/623/EF af 3. august 2005 om forlængelse af den begrænsede godkendelse af det hellenske skibsregister (Ellinikos Niognomon AE) (EUT L 219, s. 43).

Konklusion

1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Sag anlagt den 11. august 2008 — Stichting Natuur en Milieu og Pesticide Action Network Europe mod Kommissionen

(Sag T-338/08)

(2008/C 301/69)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøgere: Stichting Natuur en Milieu (Utrecht, Nederlandene) og Pesticide Action Network Europe (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne B. Kloostra og A. van den Biesen)

Sagsøgte: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Den til sagsøgerne stilede beslutning, truffet af Kommissionen den 1. juli 2008, annulleres.
- Kommissionen pålægges at behandle indholdet af anmodningerne om en intern prøvelse.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har anmodet Kommissionen om at efterprøve forordning nr. 149/2008 ⁽¹⁾ i henhold til afsnit IV i forordning nr. 1367/2006 ⁽²⁾. Ved skrivelser af 1. juli 2008 afviste Kommissionen disse anmodninger med den begrundelse, at den anfægtede forordning ikke kunne anses for en foranstaltning med individuel virkning eller for en samling af afgørelser.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne for det første gjort gældende, at forordning nr. 149/2008 består af en samling af afgørelser. Sagsøgerne mener, at forordning nr. 149/2008 finder anvendelse på en definitivt defineret og forud fastsat gruppe af produkter og aktivstoffer.

I denne forbindelse har sagsøgerne ligeledes påberåbt sig indholdet af forordning nr. 396/2005 ⁽³⁾. I henhold til denne forordnings artikel 6 kan der indgives separat ansøgning om ændring for hver maksimalgrænseværdi, der er fastsat. Denne mulighed tilkendes også civilsamfundsorganisationer med interesse i sundhed, såsom sagsøgerne. De mener derfor, at en afgørelse vedrørende en sådan ansøgning må være en afgørelse med konkret virkning i forhold til et bestemt produkt og et bestemt aktivstof. Efter sagsøgernes opfattelse burde det samme gøre sig gældende i forhold til maksimalgrænseværdier fastsat i henhold til forordning nr. 149/2008.

Sagsøgerne har subsidiært gjort gældende, at forordning nr. 149/2008 vedrører en afgørelse, der falder ind under anvendelsesområdet for artikel 6, stk. 1, i Århuskonventionen ⁽¹⁾. Forordningen vedrører nemlig en afgørelse, som umiddelbart og individuelt berører sagsøgerne på en måde, som opfylder kravene i artikel 230, stk. 4, EF.

- ⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 149/2008 af 29.1.2008 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 for så vidt angår udarbejdelse af bilag II, III og IV med maksimalgrænseværdier for produkterne i forordningens bilag I (EØS-relevant tekst), EUT L 58, s. 1.
- ⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århuskonventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer, EUT L 264, s. 13.
- ⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 af 23.2.2005 om maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på vegetabiliske og animalske fødevarer og foderstoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF (EØS-relevant tekst), EUT L 70, s. 1.
- ⁽⁴⁾ Konvention om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, EUT 2005 L 124, s. 4.

Sag anlagt den 26. august 2008 — vwd Vereinigte Wirtschaftsdienste mod Kommissionen

(Sag T-353/08)

(2008/C 301/70)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: vwd Vereinigte Wirtschaftsdienste AG (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved Rechtsanwälte R. Bechtold, U. Soltész og C. von Köckritz)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning af 19.2.2008 — COMP/M.4726 — Thomson Corporation/Reuters Group annulleres i sin helhed i henhold til artikel 231, stk. 1, EF.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes i medfør af artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning af 19. februar 2008 i sagen COMP/M.4726 — Thomson Corporation/Reuters Group, hvormed Kommissionen erklærede, at fusionen mellem udbyderne af økonomiske informationer Thomson Corporation og Reuters Group var forenelig med fællesmarkedet i henhold til artikel 8, stk. 2, i EF-fusionsforordningen ⁽¹⁾.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet anført, at den anfægtede beslutning er behæftet med åbenbare vurderingsfejl og retlige fejl samt betydelige procedurefejl. Sagsøgeren gør i den forbindelse ti anbringender gældende.

For det første er markedet for *real-time datafeeds* afgrænset fejlagtigt, hvorigennem beslutningen bliver selvmodsigende og i strid med Kommissionens beslutningspraksis.

For det andet er de deltagendes stilling på markedet og fusionens virkninger på markederne for *real-time datafeeds* vurderet fejlagtigt, idet det konkurrencepres, der udgår fra Thomson, er bedømt fejlagtigt ved bedømmelsen af de horisontale virkninger af fusionen, og misforstået ved bedømmelsen af de vertikale virkninger af fusionen.

For det tredje er der ved markedet for *market data platforms* set bort fra det konkurrencetryk, der udgik fra Thomson i kombination med Wombat som eneste seriøse konkurrent, ved bedømmelsen af de horisontale virkninger af fusionen.

For det fjerde er den styrkelse af Reuters incitament til at sikre mod tredjeparters adgang til *contribution data*, som følger af fusionen, ikke undersøgt.

For det femte, hvad angår markedet *news*, er de deltagendes stilling på markedet og fusionens virkninger på markedet bedømt fejlagtigt, og skabelsen af monopol på *upstream*-markedet er gjort mulig uden en logisk begrundelse.

For det sjette er der på markederne for *desktop products in research & asset management* og særligt på de nationale markeder for *wealth management desktop products* ikke foretaget tilstrækkelige undersøgelser af fusionens konkurrencemæssige virkninger.

For det syvende er fusionens samlede negative virkninger på tværs af grænserne ikke blevet undersøgt, selv om Kommissionen har medgivet i beslutningen, at de relevante markeder overlapper.

For det ottende er tilsagn, som ikke berører alle markeder, på hvilke fusionen fører til hindringer for en effektiv konkurrence, blevet anset for tilstrækkelige.

For det niende er tilsagnene på de omfattede områder i øvrigt uegnede til at sikre en effektiv konkurrence.

For det tiende er sagsøgerens ret til at blive hørt blevet tilsidesat som følge af procedurefejl.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20.1.2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser («EF-fusionsforordningen»), EUT L 24, s. 1.

Sag anlagt den 27. august 2008 — Peek & Cloppenburg og van Graaf mod KHIM — Thailand (Thai Silk)

(Sag T-361/08)

(2008/C 301/71)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Peek & Cloppenburg (Hamburg, Tyskland) og van Graaf GmbH & Co. KG (Wien, Østrig) (ved Rechtsanwältin V. von Bomhard, A. Renck, T. Dolde og J. Pause)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Thailand

Sagsøgernes påstande

- Afgørelse truffet den 10. juni 2008 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1677/2007-4) annulleres
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Thailand

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »Thai Slik« med angivelse af farverne »mørkeblå og hvid« for varer i klasse 24 og 25 (ansøgning nr. 4 099 297)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Peek & Cloppenburg og van Graaf GmbH & Co. KG

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Gengivelsen af en påfugl i sort og hvid for varer og tjenesteydelser i klasse 18, 25 og 35

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94, idet de omtvistede varemærkers helhedsindtryk er det samme, hvorfor der er risiko for forveksling.

Sag anlagt den 28. august 2008 — IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds mod Kommissionen

(Sag T-362/08)

(2008/C 301/72)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds GmbH (Hamburg, Tyskland) (ved lawyers S. Crosby og S. Santoro)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at fremlægge skrivelse af 15. marts 2000 fra den tyske kansler G. Schröder til Kommissionens formand R. Prodi for Domstolen.
- Det fastslås, at den anfægtede afgørelse er behæftet med en retsvildfarelse og åbenbare fejlskøn, samt at den som følge heraf annulleres.
- Kommissionen tilpligtes i henhold til artikel 87 i procesreglementet for Retten i Første Instans at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved dom af 18. december 2007 i sag C-64/05 P ⁽¹⁾ ophævede Domstolen dommen af 30. november 2004 afsagt af Retten i Første Instans i sag T-168/02, IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds mod Kommissionen, Sml. II, s. 4135, vedrørende annullation af Kommissionens afgørelse af 26. marts 2002, hvorved den meddelte afslag på sagsøgerens begæring af 20. december 2001 om aktindsigt i dokumenterne vedrørende den nedklassificering af en del af Elbens munding ved Hamburg, der er et naturreservat beskyttet ved Natura 2000-planen, fastsat ved Rådets direktiv 92/43/EØF ⁽²⁾, der var foretaget med henblik på forlængelse af den eksisterende landingsbane tilhørende Daimler Chrysler Aerospace GmbH til brug for slutmontage af Airbus A3XX. Som følge heraf begærede sagsøgeren — i lyset af Domstolens dom i appelsagen — ved skrivelse af 13. februar 2008 på ny aktindsigt i de samme dokumenter og genfremsatte denne begæring den 29. april 2008 i overensstemmelse med artikel 7, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽³⁾.

Sagsøgeren har anlagt dette annullationssøgsmål i henhold til artikel 230 EF til prøvelse af Kommissionens afgørelse af 19. juni 2008, hvorved den delvist imødekom sagsøgerens aktindsigtsbegæring, idet den meddelte afslag i forhold til ét af de dokumenter, sagsøgeren havde begæret aktindsigt i efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001.

Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl ved at anvende artikel 4, stk. 1, litra a), tredje led, i forordning (EF) nr. 1049/2001 på et rent internt forhold i EU. Desuden har sagsøgeren anført, at Kommissionen begik en åbenbar retlig fejl ved at vurdere, at indholdet af G. Schröders skrivelse var fortroligt i en sådan grad, at udlevering heraf ville bringe den økonomiske politik i Tyskland og i andre EU-medlemsstater i fare. Endvidere har sagsøgeren hævdet, at Kommissionen udøvede et åbenbart fejlskøn ved at vurdere, at udlevering af skrивelsen ville bringe beslutningsprocessen i fare, og endelig ved ikke at anse den offentlige interesse for mere tungtvejende end beslutningsprocessens fortrolige karakter.

- (¹) Sag C-64/05 P, Kongeriget Sverige mod Kommissionen, Sml. I, s. 11389.
 (²) Rådets direktiv 92/43/EØF af 21.5.1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206, s. 7).
 (³) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

Sag anlagt den 2. september 2008 — Federcoopescas m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-366/08)

(2008/C 301/73)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: Federazione Nazionale delle Cooperative della Pesca (Federcoopescas) (Rom, Italien); Pappalardo (Cetara, Italien); Pescatori La Tonnara (Cetara, Italien); Fedemar (Cetara, Italien); I Ciclopi di Tudisco Matteo (Catania, Italien); Testa (Catania, Italien); Pescatori San Pietro Apostolo, Camplone (Pescara, Italien); og Pesca (Pescara, Italien) (ved advokati P. Cavatola, V. Cannizzaro og G. Micucci).

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Annullation af Kommissionens forordning (EF) nr. 530/2008 af 12. juni 2008 om indførelse af hasteforan-

staltninger gældende for notfartøjer, der fisker efter tun i Atlanterhavet øst for 45° V og i Middelhavet.

- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-305/08, Den Italienske Republik mod Kommissionen, og sag T-313/08, Veromar di Tudisco Alfio & Salvatore S. n.c. mod Kommissionen.

Sag anlagt den 26. august 2008 — Atlantean mod Kommissionen

(Sag T-368/08)

(2008/C 301/74)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Atlantean Ltd (Killybegs, Irland) (ved solicitors M. Fraser og D. Hennessy, og barristers G. Hogan SC, E. Regan og C. Toland)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning K(2008) 3236 af 26. juni 2008 vedrørende Irlands forespørgsel om Atlantean Ltd, som er rettet til Irland, annulleres.
 — Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Under denne sag nedlægger sagsøgeren påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3236 endelig udg. af 26. juni 2008 om afslag på Irlands ansøgning vedrørende sagsøgerens fartøj Atlantean med henblik på forøgelse af kapaciteten inden for rammerne af det fjerde flerårige udviklingsprogram (FUP IV) af hensyn til forbedringer vedrørende sikkerhed, navigation til søs, hygiejne, produktkvalitet og arbejdsforhold for fartøjer med en længde over alt på mere end 12 m. Kommissionens første beslutning 2003/245/EF af 4. april 2003 (¹) om afslag på Irlands ansøgning blev annulleret ved Retten i Første Instans' dom af 13. juni 2006, i det omfang den finder anvendelse på sagsøgerens fartøj Atlantean (²).

Til støtte for sine påstande anfører sagsøgeren, at den anfægtede beslutning ikke blev truffet på grundlag af de kriterier, som er fastsat i Rådets beslutning 97/413/EF ⁽³⁾, som efter sagsøgerens opfattelse må udgøre det rigtige retsgrundlag, men på grundlag af artikel 11, stk. 5, i Rådets forordning nr. 2371/2002/EF ⁽⁴⁾. Sagsøgeren gør derfor gældende, at Kommissionen ikke blot manglede kompetence til at træffe beslutningen, men også tilsidesatte forbuddet mod at udstede retsakter med tilbagevirkende gyldighed, retssikkerhedsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning samt principperne om ikke-diskriminering, ligebehandling og proportionalitet. Endvidere anfører sagsøgeren, at Kommissionen tilsidesatte sin begrundelsespligt i henhold til artikel 253 EF samt sagsøgerens ret til at blive hørt og dennes ejendomsret. Endelig gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen misbrugte sine beføjelser, handlede i ond tro (*mala fides*) og begik en uundskyldelig og åbenbar fejl i sin beslutning, ligesom den overskred grænserne for sin skønsebeføjelse.

Ifølge sagsøgeren har Kommissionen med vedtagelsen af den anfægtede beslutning søgt at forpurre det hermed sammenhængende erstatningskrav, som sagsøgeren har gjort gældende i sag T-125/08 ⁽⁵⁾, der verserer ved Retten, og var derfor ikke i god tro (*bona fide*).

⁽¹⁾ EUT L 90, s. 48.

⁽²⁾ Sag T-192/03, Atlantean Ltd. mod Kommissionen, Sml. 2006 II, s. 42.

⁽³⁾ Rådets beslutning af 26.6.1997 om mål og detaljerede regler for en omstrukturering af Fællesskabets fiskerisektor i perioden fra 1.1.1997 til 31.12.2001 med henblik på at opnå en bæredygtig ligevægt mellem ressourcerne og udnyttelsen heraf (EFT L 175, s. 27).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20.12.2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik (EFT L 358, s. 59).

⁽⁵⁾ Sag T-125/08, Atlantean Ltd mod Kommissionen (EUT C 116, s. 28).

Sag anlagt den 4. september 2008 — EWRIA m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-369/08)

(2008/C 301/75)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: European Wire Rope Importers Association (EWRIA) (Hemer, Tyskland), Câbleries Namuroises SA (Namur, Belgien), Ropenhagen A/S (Vallensbæk Strand, Danmark), Eisen- und Stahlhandels-gesellschaft mbH (Kaarst, Tyskland), Heko Industrie-eerzeugnisse (Hemer, Tyskland), Interkabel Internationale Seil-

und Kabel-Handels GmbH (Solms, Tyskland), Jose Casañ Colomar SA (Valencia, Spanien) og Denwire Ltd (Dudley, Det Forenede Kongerige) (ved lawyer T. Lieber)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

— Søgsmålet admitteres.

— Kommissionens afgørelse af 4. juli 2008, hvorved Kommissionen afviser sagsøgerens anmodning om en delvis interimundersøgelse af antidumpingforanstaltninger for kabler af stål med henblik på at tilpasse foranstaltningernes rækkevidde og udelukke kabler af stål til generelle formål fra foranstaltningerne, annulleres.

— Kommissionen pålægges at iværksætte en delvis interimundersøgelse af antidumpingforanstaltninger for import af kabler af stål med henblik på at tilpasse foranstaltningernes anvendelsesområde og udelukke kabler af stål til generelle formål fra foranstaltningernes anvendelsesområde.

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har med dette søgsmål nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 4. juli 2008 om afvisning af sagsøgerens anmodning om en delvis interimundersøgelse af antidumpingtold på visse former for tovværk og kabler af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Indien, Sydafrika, Ukraine og Den Russiske Føderation ⁽¹⁾, med henblik på at udelukke kabler af stål til generelle formål fra foranstaltningens anvendelsesområde. Kommissionen afviste at foretage interimundersøgelsen med den begrundelse, at der ikke var ført bevis for, at de to produkttyper, der var omfattet af foranstaltningen, kabler af stål og kabler af stål til generelle formål, ikke har de samme fysiske, tekniske og kemiske egenskaber.

Sagsøgerne har fremført tre anbringender til støtte for deres påstande.

For det første har de gjort gældende, at Fællesskabets institutioners manglende iværksættelse af en delvis interimundersøgelse udgør en tilsidesættelse af artikel 11, stk. 3, og artikel 21 i grundforordningen ⁽²⁾. De har anført, at den ændring af omstændighederne, der berettiger en interimundersøgelse, også kan omfatte definitionen af det pågældende produkt.

For det andet har sagsøgerne gjort gældende, at fællesskabsinstitutionernes manglende iværksættelse af en delvis interimundersøgelse udgør en tilsidesættelse af sagsøgernes berettigede forventning. De hævder, at Kommissionen selv, efter afslutningen af udløbsundersøgelsen af kabler af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Indien, Sydafrika og Ukraine, havde opfordret sagsøgerne til at anmode om en delvis interimundersøgelse med henblik på at tilpasse de berørte foranstaltningers anvendelsesområde.

Endelig har sagsøgerne gjort gældende, at Fællesskabets institutioner, ved ikke at iværksætte en interimundersøgelse, begik en åbenbar fejl i bedømmelsen og tilsidesatte artikel 1, stk. 4, i grundforordningen, da de baserede deres vurdering på et for bredt udvalg af produkter, således at forskellige produkttyper blev sammenlignet, hvorfor vurderingen blev ugyldig.

- (¹) Rådets forordning (EF) nr. 1796/1999 af 12.8.1999, som ændret ved forordning (EF) nr. 1858/2005 af 8.11.2005 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af tovværk og kabler af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Indien, Sydafrika og Ukraine efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 384/96 (EUT L 299, s. 1) og Rådets forordning (EF) nr. 1601/2001 af 2.8.2001, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1279/2007 af 30.10.2007 om indførelse af en endelig antidumpingtold på visse typer tovværk og kabler af jern og stål med oprindelse i Den Russiske Føderation og om ophævelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af visse typer tovværk og kabler af jern og stål med oprindelse i Thailand og Tyrkiet (EUT L 285, s. 1).
- (²) Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22.12.1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT L 56, s. 1).

Sag anlagt den 5. september 2008 — Csepe Áramtermelő mod Kommissionen

(Sag T-370/08)

(2008/C 301/76)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Csepe Áramtermelő kft (Budapest, Ungarn) (ved lawyers Á. Mátyus, K. Ferenczi, B. van de Walle de Ghelcke, T. Franchoo og D. Fessenko)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af beslutningen for så vidt som den angiver Csepe som modtager af den støtte, der betragtes som uforenelig med fællesmarkedet, og for så vidt som det i beslutningen pålægges Ungarn at tilbagegive den påståede statsstøtte, inklusive renter, fra Csepe.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 2223 endelig udg. af 4. juni 2008 (sag

C 41/2005 — ungarske strandede omkostninger), for så vidt som den angiver sagsøgeren som modtager af den støtte, der betragtes som uforenelig med fællesmarkedet, og for så vidt som det i beslutningen pålægges Ungarn at tilbagegive den påståede statsstøtte, inklusive renter, fra sagsøgeren.

Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionen ikke har bevist og anført en passende begrundelse for dens konklusion om, at den elkøbsaftale (PPA), som er indgået mellem sagsøgeren — ejer af et kraftværk i Ungarn, som til sidst blev overtaget af Atel AG — og den ungarske statsejede el-grossist, Magyar Villamos Művek Rt. (»MVM«), udgør uforenelig statsstøtte. Sagsøgeren har til støtte for sine påstande anført følgende tre anbringender:

Sagsøgeren har i forbindelse med det første anbringende gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 253 EF og artikel 87, stk. 1, EF, ved ikke at begrunde beslutningen og anlægge et åbenbart urigtigt skøn, da den antog, at sagsøgerens PPA gav sagsøgeren en økonomisk fordel.

Sagsøgeren har i forbindelse med det andet anbringende gjort gældende, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn, da den konkluderede, at sagsøgerens PPA er konkurrenceforvridende.

Sagsøgeren har i forbindelse med det tredje anbringende gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat proportionalitetsprincippet og ligebehandlingsprincippet, for så vidt som tilbagesøgningspligten på baggrund af de konkrete omstændigheder i sagen er ubegrundet på grundlag af generelle fællesskabsretsprincipper. Sagsøgeren har derudover anført, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn i forbindelse med den metodologi, der blev anvendt med henblik på at beregne de beløb, der skulle tilbagegives.

Appel iværksat den 8. september 2008 af Bart Nijs til prøvelse af kendelse afsagt den 26. juni 2008 af Personaleretten i sag F-5/07, Nijs mod Revisionsretten

(Sag T-371/08 P)

(2008/C 301/77)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Bart Nijs (Bereldange, Luxembourg) (ved avocats F. Rollinger og A. Hertzog)

Den anden part i appelsagen: Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber

Appellantens påstande

- Appelstævningen antages til realitetsbehandling.
- Appellanten gives medhold i sine påstande.
- Følgelig ophæves kendelse afsagt den 26. juni 2008 af Personaleretten i sag F-5/07, Nijs mod Revisionsretten

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at Personaleretten i sin kendelse har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved anvendelsen af de processuelle regler, for så vidt som den lagde til grund, at søgs-målet måtte afvises fra realitetsbehandling som følge af en tilsidesættelse af klarhedskravet, samt en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og en fejlagtig anvendelse af lovlighedsformodningen vedrørende indstævntes klagepunkter, eftersom kendelsen blev afsagt efter én enkelt skriftveksling.

Appellanten er endvidere af den opfattelse, at den appellerede kendelse er uklar, at den forvanser beviserne, at den er behæftet med en åbenbar fejl, for så vidt angår prøvelsen af de anbringender, appellanten fremsatte i stævningen, og at Personaleretten ikke prøvede visse elementer, hvilket den burde have gjort af egen drift.

Appellanten har ligeledes anført, at Personaleretten i den appellerede kendelse burde have taget hensyn til den manglende begrundelse under den administrative procedure, og at kendelsen med urette er støttet på en tilsidesættelse af fristerne, eftersom Personaleretten ikke rådede over tilstrækkelige oplysninger til at drage denne konklusion.

Appel iværksat den 10. september 2008 af Bart Nijs til prøvelse af kendelse afsagt den 26. juni 2008 af Personaleretten i sag F-108/07, Nijs mod Revisionsretten

(Sag T-375/08 P)

(2008/C 301/78)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Bart Nijs (Bereldange, Luxembourg) (ved advokats F. Rollinger og A. Hertzog)

Den anden part i appelsagen: Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber

Appellantens påstande

- Appelstævningen antages til realitetsbehandling.
- Appellanten gives medhold i sine påstande.
- Følgelig ophæves kendelse afsagt den 26. juni 2008 af Personaleretten i sag F-108/07, Nijs mod Revisionsretten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Anbringenderne og de væsentligste argumenter er i det væsentlige identiske med dem, der er fremsat i sag T-371/08 P.

Appel iværksat den 10. september 2008 af Bart Nijs til prøvelse af kendelse afsagt den 26. juni 2008 af Personaleretten i sag F-1/08, Nijs mod Revisionsretten

(Sag T-376/08 P)

(2008/C 301/79)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Bart Nijs (Bereldange, Luxembourg) (ved advokats F. Rollinger og A. Hertzog)

Den anden part i appelsagen: Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber

Appellantens påstande

- Appelstævningen antages til realitetsbehandling.
- Appellanten gives medhold i sine påstande.
- Følgelig ophæves kendelse afsagt den 26. juni 2008 af Personaleretten i sag F-1/08, Nijs mod Revisionsretten

Anbringender og væsentligste argumenter

Anbringenderne og de væsentligste argumenter er i det væsentlige identisk med dem, der er fremsat i sag T-371/08 P.

Sag anlagt den 10. september 2008 — Advance Magazine Publishers mod KHIM — Capela & Irmãos (VOGUE)**(Sag T-382/08)**

(2008/C 301/80)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Advance Magazine Publishers, Inc. (New York, De Forenede Stater) (ved lawyer M. Esteve Sanz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: J. Capela & Irmãos, Lda. (Porto, Portugal)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 30. juni 2008 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 328/2003-2) omgøres således, at det fastslås, at sagsøgerens klage for appelkammeret er velbegrundet, og at indsigelsen som følge heraf forkastes, samt at det omhandlede EF-varemærke antages til registrering.
- Subsidiært, afgørelse truffet den 30. juni 2008 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 328/2003-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret og — i givet fald — den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale sagens omkostninger, inklusive de omkostninger, der er pådraget i forbindelse med sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret.

Søgsålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Advance Magazine Publishers, Inc.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »VOGUE« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 14, 16, 25 og 41

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: J. Capela & Irmãos, Lda

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den portugisiske varemærkeregistriering nr. 143 183 af ordmærket »VOGUE Portugal« for varer i klasse 25; det portugisiske selskabsnavn nr. 32 046 »VOGUE-SAPATARIA«

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Der gives medhold i indsigelsen i dens helhed

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsålsgrunde: i) Artikel 43, stk. 2 og 3, i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 og regel 22 i Kommissionens forordning nr. 2868/95 ⁽¹⁾ er tilsidesat, eftersom appelkammeret fejlagtigt vurderede, at den af J. Capela & Irmãos, Lda. fremlagte dokumentation udgjorde bevis for reel brug af det ældre varemærke, ii) artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 er tilsidesat, da appelkammeret fejlagtigt fastslog, at de omtvistede varer er af lignende art., og iii) artikel 61, stk. 1, og artikel 62, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 er tilsidesat, for så vidt som appelkammeret fejlagtigt lagde til grund for sin afgørelse, at Advance Magazine Publishers undlod at anfægte Indsigelsesafdelingens afgørelse for så vidt angår beviset for brug eller for, at de omtvistede varer og tjenesteydelser er af lignende art, samt det forhold, at Advance Magazine Publishers i indsigelsessagen indrekte medgav, at der var ført tilstrækkeligt bevis for brug.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13.12.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT L 303, s. 1).

Sag anlagt den 11. september 2008 — New Europe mod Kommissionen**(Sag T-383/08)**

(2008/C 301/81)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: New Europe (Bruxelles, Belgien) (ved lawyer A.-M. Alamanou)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse i form af en skrivelse af 2. juli 2008, som blev modtaget af sagsøgeren samme dag, hvorved Kommissionen over for sagsøgeren afslog at oplyse navnene på de virksomheder og personer, der er nævnt i de af Kommissionen offentliggjorte dokumenter, annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved dette søgsmål har sagsøgeren anfægtet den kommissionsafgørelse, som blev meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 2. juli 2008, hvorved Kommissionen afslog at oplyse navnene på de virksomheder og personer, der var involveret i den såkaldte »Eximo-sag«, og hvortil der var henvist i de dokumenter, som Kommissionen udleverede til sagsøgeren som svar på dennes oprindelige begæring.

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af den anfægtede afgørelse af nedennævnte grunde.

Ifølge sagsøgeren er den anfægtede afgørelse for det første behæftet med en åbenbar retlig fejl, for så vidt som Kommissionen urigtigt har fortolket og påberåbt sig undtagelserne i artikel 4, stk. 1, litra b), og artikel 4, stk. 2, første led, i forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ uden at foretage en vurdering af de faktiske omstændigheder eller anføre en begrundelse for afslaget. Sagsøgeren har endvidere anført, at Kommissionen har foretaget en fejlagtig vurdering af de faktiske omstændigheder ved at fastslå, at de berørte virksomheders forretningsmæssige interesser og de deltagende personers privatliv og integritet ville lide alvorlig skade, hvis deres navne blev offentliggjort. Sagsøgeren har endvidere anført, at Kommissionen ved at foretage en udvidende fortolkning af begrebet »beskyttelsen af forretningsmæssige interesser« og »beskyttelsen af privatlivets fred og den enkeltes integritet« har tilsidesat princippet om den videst mulige aktindsigt, som er omhandlet i artikel 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1049/2001.

Sagsøgeren har for det andet anført, at artikel 4, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1049/2001 blev tilsidesat ved den anfægtede afgørelse, for så vidt som Kommissionen ikke gav sagsøgeren fuld aktindsigt i et dokument, som allerede var offentligt tilgængeligt.

Sagsøgeren har for det tredje anført, at Kommissionen har tilsidesat sin begrundelsespligt i henhold til artikel 253 EF, idet den ikke har givet sagsøgeren meddelelse om begrundelsen for sin afgørelse og blot har henvist til undtagelserne i artikel 4, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1049/2001.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

Sag anlagt den 11. september 2008 — Elliniki Nafpigokataskevastiki m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-384/08)

(2008/C 301/82)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Elliniki Nafpigokataskevastiki AE Chartofylakeiou (Skaramangas, Grækenland) Howaldtswerke-Deutsche Werft

GmbH (Kiel, Tyskland, og ThyssenKrupp Marine Systems AG (Hamburg, Tyskland) (ved lawyer U. Soltész)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Artikel 16 i Kommissionens beslutning af 2. juli 2008 om foranstaltningerne nr. C 16/2004 (ex NN29/2004, CP 71/2002 og CP 133/2005), der er gennemført af Grækenland til fordel for Hellenic Shipyards, annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har ved søgsmålet nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning C (2008)3118 endelig udg. af 2. juli 2008 vedrørende seksten foranstaltninger, der er gennemført af Grækenland til fordel for Hellenic Shipyards SA (herefter »HSY«), og særligt annullation af den nævnte beslutnings artikel 16, ifølge hvilken Kommissionen besluttede, at den garanti om skadesløsholdelse, som HSY's tidligere ejer, Hellenic Bank of Industrial Development (herefter »ETVA«), påtog sig overfor det konsortium ⁽¹⁾, som erhvervede HSY ved en aktiekøbsaftale (Howaldtswerke-Deutsche Werft ⁽²⁾ og Ferrostal), i tilfælde af, at HSY skulle blive pålagt at tilbagebetale statsstøtte, udgør ulovlig statsstøtte og skal bringes til ophør øjeblikkeligt.

Sagsøgerne gør gældende, at Kommissionen med urette fandt, at garantien om skadesløsholdelse i privatiseringsaftalen blev stillet, mens ETVA var under statslig kontrol. Der blev ifølge sagsøgerne først indgået gyldig aftale om garantien om skadesløsholdelse efter ETVA's privatisering, og garantien udgør derfor en foranstaltning, der er forhandlet mellem private parter, som ikke kan tilregnes den græske stat og derfor ikke kan anses for statsstøtte.

Sagsøgerne anfører endvidere, at Kommissionens påstand om, at to separate klausuler i tillægget til aktiekøbsaftalen udgjorde en samlet ordning, som HSY kan drage fordel af, er fejlagtig. Sagsøgerne anfører nemlig, at de to garantier blev stillet uafhængigt af hinanden. Sagsøgerne gør desuden gældende, at Kommissionen fejlagtigt har fundet, at HSY har draget fordel af garantien om skadesløsholdelse, eftersom kun Piræus Bank, henset til sagens faktiske omstændigheder, kan anses for at have draget fordel af garantien.

Sagsøgerne fremfører, at Kommissionen tog fejl ved vurderingen af, at HSY fik tildelt en økonomisk fordel i kraft af garantien om skadesløsholdelse, som (i) er en standardklausul inden for privatretten, (ii) blev ydet efter en omhyggelig bedømmelse og (iii) er i overensstemmelse med en privat sælgers adfærd.

Det gøres endvidere gældende, at Kommissionen foretog en urigtigt anvendelse af artikel 88, stk. 2, EF og artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999 i forhold til Elliniki Nafpigokataskevastiki, som ikke var modtager af støtten, ved at pålægge virksomheden at bringe garantien om skadesløsholdelse til ophør.

Sagsøgerne hævder også, at Kommissionens påstand om omgåelse af den effektive virkning af tilbagebetaling fejlagtigt beror på formodningen om, at omgåelsen består i den blotte omstændighed, at der ydes en garanti om skadesløsholdelse.

Sagsøgerne gør endelig gældende, at Kommissionen har foretaget en fejlagtig anvendelse af artikel 296 EF, derved at den ikke tillader HSY at fortsætte visse civile aktiviteter, som er sekundære, for at kunne opretholde driften af hele skibsværftet.

-
- (¹) Dette konsortium dannede Elliniki Nafpigokataskevastiki med henblik på anbringelsen af aktiebeholdningen i HSY.
 (²) HDW ejes 100 % af ThyssenKrupp Marine Systems, som også erhvervede Ferrostals aktier i Elliniki Nafpigokataskevastiki i 2005.

Sag anlagt den 1. september 2008 — Evropaiki Dynamiki mod Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

(Sag T-387/08)

(2008/C 301/83)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved lawyer N. Korogiannakis)

Sagsøgt: Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

Sagsøgerens påstande

- Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer (Publikationskontoret) afgørelse om ikke at vælge sagsøgerens bud som svar på den åbne udbudsrunde AO 10185 »Datatjenester — vedligeholdelse af SEI-BUD/AMD/CR-systemer og tilknyttede tjenester« (EUT 2008/S 43-058884) meddelt sagsøgeren ved brev af 20. juni 2008, og om at tildele kontrakten til den valgte byder, annulleres.

- Publikationskontoret tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for det tab, som sagsøgeren har lidt som følge af den omhandlede udbudsprocedure, svarende til et beløb på 1 444 930 EUR.

- Publikationskontoret tilpligtes at betale sagsøgerens udgifter til advokatbistand og andre omkostninger, der er afholdt i forbindelse med dette søgsmål, selv for det tilfælde, at sagsøgeren ikke skulle få medhold.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I den foreliggende sag har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af sagsøgtes afgørelse om ikke at vælge sagsøgerens bud som svar på den åbne udbudsrunde AO 10185 vedrørende »Datatjenester — vedligeholdelse af SEI-BUD/AMD/CR-systemer og tilknyttede tjenester« og om at tildele kontrakten til den valgte byder. Sagsøgeren har endvidere nedlagt påstand om erstatning for påståede tab som følge af udbudsproceduren.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort gældende, at sagsøgte ved at tildele den ovenfor nævnte kontrakt til en anden byder ikke overholdt sine forpligtelser i henhold til finansforordningen (¹), forordningens gennemførelsesbestemmelser og direktiv nr. 2004/18/EF (²), samt gennemsigtighedsprincippet, ligebehandlingsprincippet og proportionalitetsprincippet.

Sagsøgeren har endvidere anført, at den ordregivende myndighed tilsidesatte sin forpligtelse, som er fastsat i de ovennævnte regler, til at begrunde sin afgørelse behørigt. Sagsøgeren har derudover hævdet, at den ordregivende myndighed anvendte et kriterium, som ikke fremgår udtrykkeligt af udbudsbekendtgørelsen, blandede bedømmelseskriterier med tildelingskriterier, hvorved den tilsidesatte udbudsbetingelserne, og begik flere åbenbare fejlskøn, der medførte, at sagsøgerens bud ikke blev valgt.

Sagsøgeren har derfor nedlagt påstand om, at afgørelsen om ikke at vælge sagsøgerens bud og tildele kontrakten til den valgte byder annulleres, og at sagsøgte — ud over at betale sagsøgerens udgifter til advokatbistand m.m. i forbindelse med søgsmålet — tilpligtes at betale erstatning for det tab, som sagsøgeren har lidt som følge af udbudsproceduren.

(¹) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, EFT L 248, s. 1.

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter, EUT L 134, s. 114.

Sag anlagt den 16. september 2008 — Lemans mod KHIM — Turner (ICON)**(Sag T-389/08)**

(2008/C 301/84)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Lemans Corporation (Janesville, De Forenede Stater) (ved solicitor M. Cover)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Stephen Turner (Luddington, Det Forenede Kongerige)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 3. juli 2008 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 778/2007-2) annulleres.
- Det fastslås, at indsigelsen forkastes, og at det omhandlede EF-varemærke kan antages til registrering.
- Stephen Turner tilpligtes at betale sagens omkostninger, inklusive de omkostninger, der er pådraget i forbindelse med sagen for appelkammeret og for Retten i Første Instans.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Lemans Corporation

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »ICON« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 18 og 25 — ansøgning nr. 2 197 440

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Stephen Turner

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale ordmærke »IKON« for varer i klasse 9 — den britiske varemærkeregistrering nr. 2 243 676

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Afslag på ansøgningen i dens helhed

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Appelkammeret fastslog fejlagtigt, at Stephen Turner havde søgsmålskompetence til at fremsætte indsigelse.

Sag anlagt den 19. september 2008 — AEPI mod Kommissionen**(Sag T-392/08)**

(2008/C 301/85)

*Processprog: græsk***Parter**

Sagsøger: Elliniki Etairia pros Prostasia tis Pnevmatikis Idioktisias AE (Athen, Grækenland) (ved dikigori P. Xanthopoulos og Th. Asprogerakas-Grivas)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Nærværende søgsmål antages til realitetsbehandling i sin helhed.
- Den anfægtede beslutning K(2008) 3435 truffet den 16. juli 2008 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers i sag COMP/C2/38.698 — CISAC om en procedure efter artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 annulleres i sin helhed, og
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig udg. af 16. juli 2008 i sag COMP/C2/38.698 — CISAC, i det omfang har Kommissionen fastslået, at sagsøgeren har tilsidesat artikel 81 EF og artikel 53 EØS, idet sagsøgeren i sine aftaler om repræsentation med de øvrige forvaltningsselskaber har anvendt medlemsrestriktionerne i artikel 11, stk. 2, i International Confederation of Societies of Authors and Composers's standardkontrakt (»CISAC's standardkontrakt«) eller de facto har anvendt restriktioner med hensyn til optagelse af medlemmer og har koordineret de territoriale afgrænsninger på en måde, som begrænser en licens til det nationale område for hvert forvaltningsselskab.

Sagsøgeren har fremført følgende annullationsanbringender:

For det første har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede beslutning støttes på en fejlagtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder og af realiteten i almindelighed, af bevismidlerne og af tilsidesættelsens objektive elementer.

For det andet har sagsøgeren anført, at selskabets ret til at blive hørt er blevet tilsidesat, og for det tredje, at artikel 81 og artikel 53 EØS er blevet anvendt fejlagtigt, da sagsøgeren er blevet straffet for en ikke-eksisterende tilsidesættelse. Sagsøgeren har nærmere anført, at der med underskrivelsen af territorial-klausuler ikke er tale om en tilsidesættelse af konkurrencen, men at disse klausuler er nødvendige for at sikre rettighedshaverne en god forvaltning af deres rettigheder i det land, hvor hvert forvaltningsselskab driver virksomhed. Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at De Europæiske Fællesskabers Domstol har antaget, at klausuler om territorial eneret i aftaler om gensidig repræsentation ikke tilsidesætter konkurrencen.

For det fjerde har sagsøgeren anført, at der i den anfægtede beslutning ikke tages hensyn til, at intellektuel ejendomsret og intellektuelle og kunstneriske værker i fællesskabsretten ikke sidestilles med øvrige varer og tjenesteydelser, og at de faktiske omstændigheder fejlagtigt henføres under retsforakriften herom.

For det femte har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 151 EF, hvori er fastsat princippet om kulturel undtagelse, hvorefter Kommissionen, når den vedtager bestemmelser, skal tage hensyn til de kulturelle aspekter, navnlig med henblik på at respektere og fremme den kulturelle mangfoldighed.

For det sjette har sagsøgeren gjort gældende, at den manglende undersøgelse af, hvorvidt der foreligger et ansvar i forbindelse med undersøgelsen af den påberåbte tilsidesættelse af artikel 81 EF, udgør urigtig retsanvendelse og en klar mangel på begrundelse i den anfægtede beslutning.

For det syvende finder sagsøgeren, at den anfægtede beslutning tilsidesætter proportionalitetsprincippet, idet de europæiske forvaltningsselskaber ikke er lige store, og princippet om upartiskhed, da beslutningen blev vedtaget efter en administrativ procedure behæftet med mangler. Endvidere har sagsøgeren gjort gældende, at de alvorlige modsigelser gør beslutningen uforståelig og ulogisk. Ifølge sagsøgeren giver den anfægtede beslutning misvisende indtryk af at lette opnåelsen af licens til brug af musik via kabel, satellit eller internet, og tilstræber i realiteten at gennemtvinge en gensidig tilintetgørelse af forvaltningsselskaberne, hvorved den fordrejer en sund konkurrence, fastsætter ulige markedsvilkår og skaber uundgåelige konflikter mellem de pågældende selskaber. Endelig anlægges i den anfægtede beslutning en urigtig fortolkning af direktiv 93/83/EØF⁽¹⁾, og Bernerkonventionen om intellektuel ejendomsret, som Den Europæiske Union har tiltrådt, tilsidesættes.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/83/EØF af 27.9.1993 om samordning af visse bestemmelser vedrørende ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med radio- og tv-udsendelse via satellit og videreudbredelse pr. kabel (EFT L 248, s. 15).

Sag anlagt den 18. september 2008 — Clearwire Corporation mod KHIM (CLEARWIFI)

(Sag T-399/08)

(2008/C 301/86)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Clearwire Corporation (Kirkland, De Forenede Stater) (ved lawyer G. Konrad)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 30. juni 2008 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 706/2008-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket CLEARWIFI for tjenesteydelser i klasse 38 — international varemærkeregistrering nr. W00 934 594

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i Rådets forordning nr. 40/94 er tilsidesat, eftersom de af appelkammeret anførte registreringshindringer ikke udelukker registrering.

Sag anlagt den 22. september 2008 — Enercon mod KHIM — BP (ENERCON)

(Sag T-400/08)

(2008/C 301/87)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Enercon GmbH (Aurich, Tyskland) (ved lawyer R. Böhm)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: BP plc (London, Det Forenede Kongerige)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 14. juli 2008 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 957/2006-4) annulleres, for så vidt som sagsøgers klage over Indsigelsesafdelingens afgørelse af 26. maj 2006, ansøgning nr. B 760 605, herved afvises.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Enercon GmbH

Det omhandlede EF-varemærke: ordmærket »ENERCON« for varer i klasse 1, 2 og 4

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: BP plc

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærke-registrering nr. 137 828 af ordmærket »ENERGOL« for varer i klasse 1 og 4

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge med undtagelse af varer, der blev anset for at være forskellige

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen for varer, der blev anset for at være forskellige, og afvisning af klagen i øvrigt

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94, idet appelkammeret begik en fejl da, det fandt, at der er risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

Sag anlagt den 20. september 2008 — Fluorsid og Minmet mod Kommissionen

(Sag T-404/08)

(2008/C 301/88)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: Fluorsid SpA (Assemini, Italien) og Minmet Co. (Lausanne, Schweiz) (ved avvocati L. Vasques og F. Perego)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens beslutning K(2008) 3043 af 25. juni 2008 vedrørende en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53, sag COMP/39.180 — Aluminiumfluorid meddelt Fluorsid og Minmet henholdsvis den 11. juli 2008 og den 9. juli 2008 annulleres eller, subsidiært, nedsættes sanktionen pålagt Minmet og Fluorsid ved beslutningen i henhold til artikel 44, stk. 2, i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med søgsmålet anfægter selskaberne Fluorsid og Minmet en beslutning fra Kommissionen, hvorefter der var sket en tilsidesættelse af traktatens artikel 81, stk. 1, og artikel 53, stk. 1, og Fluorsid og Minmet derfor blev pålagt in solidum at betale en bøde på i alt 1 600 000 EUR (en million sekshundredetusinde) for en angivelig alvorlig tilsidesættelse af traktatens artikel 81.

Sagsøgerne har til støtte for påstandene gjort følgende gældende:

- Den påståede skade på EØS og tilsidesættelsen af bestemmelserne i traktatens artikel 81 er ikke bevist. Det understreges i den forbindelse, at man ikke kan forestille sig, at fire små virksomheder, hvoraf én ikke engang har faktureret inden for EØS i 2000, i sig selv, også blot abstrakt, kan pålægge store aluminiumsproducenter (også kaldet »smelter«) en pris på et marked, hvor udbuddet og ikke efterspørgslen afgør prisen.
- Der er sket en tilsidesættelse af begrundelsespligten hvad angår beviset for ulovligheden i strid med traktatens artikel 253 og artikel 2 i forordning nr. 1/2003, idet den omstridte overtrædelse er fordrejet under falske forudsætninger, da Kommissionens bevisbyrde er lettet. Det gøres herved gældende, at Kommissionen kunne godtgøre en udveksling af oplysninger mellem konkurrenter, men ikke, at der forelå et kartel med begrænsende formål. Denne fordrejning af overtrædelsen var til fordel for Kommissionen, som angiveligt på urigtig vis kunne påberåbe sig mekanismer, som *per se* rule af *hard core restrictions*, hvorved den således lettede sin egen bevisbyrde og kunne undlade at tage hensyn til den omstændighed, at den påståede ulovlighed ikke har haft virkninger på markedet.
- Der er sket en tilsidesættelse af artikel 27 i forordning nr. 1/2003 og retten til forsvar samt af traktatens artikel 253 og 173, idet Kommissionen ikke har henvist til Fluorsids »leniency« som led i Statement of objections (SO), har foretaget undersøgelsesvirksomhed og indhentet dokumentation under sagsbehandlingen efter SO og i den endelige beslutning har fastslået en anden ulovlighed end den i SO fastslåede (ud fra en overtrædelse i forlængelse af en ulovlighed efter 6 måneder).

Sagsøgerne har derudover gjort følgende gældende:

- I den endelige beslutning tilføjes dokumenter til støtte for Minnets indblanding, som ikke er nævnt i SO.
- Kommissionen har, på trods af at den i strid med retten til forsvar fuldstændig har overset Fluorsids »leniency« i SO, som et andet led i sagsakterne indsat såvel vores leniency som et tillæg til leniency forelagt efter SO. Kommissionen har på denne vis i) skabt usikkerhed om »leniency«, hvorved den har skadet perioderne for og indholdet af sagsøgernes ret til forsvar i strid med reglerne i punkt 29 i Kommissionens meddelelse om bødefritagelse, ii) fortsat sin undersøgelsesvirksomhed efter SO og ved at føje dokumentation til sagsakterne dermed tilsidesat grundlæggende processuelle regler til skade for alle sagens parter.
- Kommissionen har på selvmodsigende vis og uden passende begrundelse fastsat det geografiske marked for aluminiumfluorid, ligesom den uden logik har opgjort markedets værdi.

Sag anlagt den 25. september 2008 — S.F. Turistico Immobiliare mod Rådet og Kommissionen

(Sag T-408/08)

(2008/C 301/89)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: S.F. Turistico Immobiliare Srl (Orosei, Italien) (ved avvocato L. Marcialis)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

Principal

- Kommissionens beslutning K(2008) 2997 af 2. juli 2008 vedrørende støtteordningen »regionallov nr. 9 af 1998 — misbrug af støtte N 272/98« annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Subsidiært

- Den anfægtede beslutning annulleres delvist, for så vidt som den erklærer hele støtteordningen uforenelig med fællesmarkedet, »medmindre støttemodtageren ikke har fremsat en ansøgning om støtte i henhold til denne ordning inden gennemførelsen af arbejder vedrørende et oprindeligt investeringsprogram«, hvorved bestemmes, at Den Italienske Republik skal tilbagesøge de forbundne beløb uden at undtage støtten, i det omfang den virker fremmede for udgifter — afholdt af den begunstigede inden indgivelsen af en støtteansøgning — som forekommer inden for de i støttebestemmelserne fastsatte grænser »de minimis«.

Mere subsidiært

- Punkt 4.2 i Rådets retsakt 98 C 74/06 vedrørende »retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte«, hvorefter »[det skal] fastsættes i støtteordningerne, at anmodningen om støtte skal indgives, inden gennemførelsen af projekterne påbegyndes« erklæres ulovligt, for så vidt som dette underkender hele den støtte, der er fastsat til fordel for modtagerne, uden at undtage støttedelen i forhold til investeringerne, som er gennemført efter indgivelsen af ansøgningen, og som er funktionelt og strukturelt selvstændige.
- Den anfægtede beslutning annulleres delvist, for så vidt som den bestemmer, at Den Italienske Republik skal tilbagesøge alle de udbetalte beløb uden at undtage støtten, i det omfang den virker fremmede for udgifter afholdt af den begunstigede efter indgivelsen af en støtteansøgning og vedrørende tiltag, der er funktionelt og strukturelt uafhængige af det iværksatte projekt.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den i sagen anfægtede beslutning er den samme som i sag T-394/08, Regionen Sardinien mod Kommissionen.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til de i nævnte sag påberåbte.

Sagsøgeren har særligt gjort gældende, at punkt 4.2 i Rådets retsakt 98 C 74/06 vedrørende »retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte« er ulovlig i henhold til EF-traktatens artikel 241, for så vidt som det ses at være i fuldstændig modstrid med indholdet af politikken for EF-støtte, særligt i et tilfælde, der er kendetegnet ved så enestående særegenheder, at udlede af gennemførelsen af en lille del (omkring en tyvendel) af de projekterede arbejder, at hele støtten for alle andre er ulovlig på trods af, at de var iværksat jævnlige i perioden efter den ved de pågældende retningslinjer fastsatte.

Sag anlagt den 24. september 2008 — El Fatmi mod Rådet**(Sag T-409/08)**

(2008/C 301/90)

*Processprog: nederlandsk***Parter**

Sagsøger: Nouriddin El Fatmi (Vugt, Nederlandene) (ved avocat G. Pulles)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at forordning (EF) 2580/2001 er uanvendelig, og/eller Rådets afgørelse 2008/583/EF af 15. juli 2008 annulleres, for så vidt som de heri omhandlede foranstaltninger finder anvendelse på sagsøgeren.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at Retten fastslår, at forordning (EF) nr. 2580/2001 ⁽¹⁾ ikke finder anvendelse på sagsøgeren, og at afgørelse 2008/583/EF ⁽²⁾, annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

Sagsøgeren gør for det første gældende, at Rådet har handlet i strid med kravene i artikel 5 EF. Sagsøgeren mener ikke, at Rådet havde kompetence, eftersom der ikke foreligger nogen forbindelse til et tredjeland eller til fællesmarkedet.

Sagsøgeren gør for det andet gældende, at artikel 60 EF, 301 EF og 308 EF ikke giver kompetence til at udstede den omtvistede forordning.

Sagsøgeren gør for det tredje gældende, at Rådet har handlet i strid med artikel 1, stk. 4, i den fælles holdning 2001/931 af 27. december 2001 ⁽³⁾ og tilsidesat væsentlige formforskrifter og fællesskabsretlige principper, herunder begrundelsespligten. Sagsøgeren er af den opfattelse, at de nationale beslutninger, som Rådet har lagt til grund, dels ikke er truffet af en kompetent myndighed i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 1, stk. 4, i den fælles holdning 2001/931, dels er disse beslutninger blevet annulleret af den nationale ret under et søgsmål.

For det fjerde gør sagsøgeren gældende, at Rådet har tilsidesat sagsøgerens grundlæggende rettigheder, og navnlig retten til respekt for privatliv og familieliv, retten til effektiv domstolsprøvelse og ejendomsretten.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 af 27.12.2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme (EFT L 344, s. 70).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2008/583/EF af 15.7.2008 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af afgørelse 2007/868/EF (EUT L 188, s. 21).

⁽³⁾ Rådet fælles holdning af 27.12.2001 om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme (EFT L 344, s. 93).

Sag anlagt den 30. september 2008 — Artisjus Magyar Szerzői Jogvédő Iroda Egyesület mod Kommissionen**(Sag T-411/08)**

(2008/C 301/91)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: Artisjus Magyar Szerzői Jogvédő Iroda Egyesület (Budapest, Ungarn) (ved lawyers Z. Hegymegi-Barakonyi og P. Vörös)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

— Beslutningens artikel 3 og artikel 4, stk. 2, annulleres for så vidt som de vedrører sagsøgeren, og artikel 4, stk. 3, annulleres for så vidt som den referer til artikel 3.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med sit søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig udg. af 16. juli 2008 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC), hvori det fastslås, at EØS-CISAC-medlemmerne ⁽¹⁾ anvendte en samordnet praksis i strid med artikel 81 EF og artikel 53 EØS ved at koordinere de territoriale afgrænsninger af de gensidige repræsentationsbemyndigelser, de hver især var tildelt, på en måde, som begrænser en licens til det nationale område for hvert forvaltningsselskab.

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af den anfægtede beslutnings artikel 3 og artikel 4, stk. 2 og 3, der vedrører tre særlige former for udnyttelse (internet, satellittransmission samt viderespredning pr. kabel), for så vidt som de gør sagsøgeren ansvarlig for en tilsidesættelse af artikel 81 EF ved med andre CISAC-medlemmer at have koordineret klausulerne om territorial afgrænsning i aftaler om gensidig repræsentation på en måde, der begrænser en licens til det nationale område for hvert forvaltningsselskab.

Sagsøgeren har bestridt den anfægtede beslutning af fire grunde, nemlig inkompetence, tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift, tilsidesættelse af EF-traktaten samt Kommissionens magtfordrejning.

Sagsøgeren har til støtte for sin påstand fremført følgende retlige anbringender:

For det første har Kommissionen ifølge sagsøgeren tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar ved at have vedtaget en beslutning, der er helt forskellig fra det standpunkt, Kommissionen indtog i klagepunktsmeddelelsen.

For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at beslutningen er i strid med artikel 253 EF, for så vidt som den savner fyldestgørende begrundelse og ikke præciserer begyndelsestidspunktet for den påståede samordnede praksis.

For det tredje har sagsøgeren anført, at beslutningen er i strid med artikel 81 EF og artikel 2 i forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽¹⁾, for så vidt som Kommissionen ikke har ført tilstrækkeligt bevis for tilstedeværelsen af en samordnet praksis og følgelig ikke har løftet bevisbyrden.

For det fjerde har sagsøgeren gjort gældende, at beslutningen er i strid med artikel 86, stk. 2, EF, da sagsøgeren er en virksomhed, som varetager administrationen af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, og da anvendelsen af den fællesskabsretlige konkurrenceret som beskrevet i den anfægtede beslutning er til hinder for en udøvelse af de opgaver, den har fået tildelt.

Desuden har Kommissionen ifølge sagsøgeren misbrugt sine beføjelser i henhold til artikel 81 EF for at omgå en fremgangsmåde, der særligt er fastsat ved EF-traktaten for at imødegå konkret foreliggende vanskeligheder. Derudover har sagsøgeren gjort gældende, at beslutningen tilsidesætter artikel 151, stk. 4, for så vidt som den ikke respekterer den kulturelle mangfoldighed. Endelig er det gjort gældende, at beslutningen tilsidesætter retssikkerhedsprincippet for så vidt som den stiller krav om en adfærd, som Kommissionen ikke har defineret nærmere.

⁽¹⁾ International Confederation of Societies of Authors and Composers («CISAC»).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003 L 1, s. 1).

Sag anlagt den 25. september 2008 — Trubion Pharmaceuticals mod KHIM — Merck (TRUBION)

(Sag T-412/08)

(2008/C 301/92)

Stævningen er affattet på: engelsk

Parter

Sagsøger: Trubion Pharmaceuticals Inc. (Seattle, De Forenede Stater) (ved lawyer C. Hertz-Eichenrode)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Merck KGaA (Darmstadt, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 3. juli 2008 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1605/2007-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Trubion Pharmaceuticals Inc.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »TRUBION« for varer og tjenesteydelser i klasse 5 og 42

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Merck KGaA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærke-registrering nr. 72 884 for ordmærket »BION« for forskellige varer. EF-varemærke-registrering nr. 3 282 936 for figurmærket »TriBion Harmonis« for forskellige varer

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge for varer i klasse 5, og forkastet i forhold til de resterende tjenesteydelser i klasse 42

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94, idet appelkammeret (i) ikke vurderede ligheden mellem varemærkerne ved at tage hensyn til helhedsindtrykket af de ældre varemærker, og (ii) ikke tog hensyn til de relevante faktorer indbyrdes afhængighed, navnlig den svage grad af lighed mellem varerne, i vurderingen af risikoen for forveksling.

Sag anlagt den 29. september 2008 — SOZA mod Kommissionen

(Sag T-413/08)

(2008/C 301/93)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Slovenský ochranný Zväz Autorský pre práva k hudobným dielam (SOZA) (Bratislava, Den Slovakiske Republik) (ved lawyer M. Favart)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens beslutning af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og artikel 53 EØS (sag COMPC2/38.698 — CISAC) annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og artikel 53 EØS (sag COMPC2/38.698 — CISAC), særligt beslutningens artikel 3, hvori det fastslås, at EØS-CISAC-medlemmerne ⁽¹⁾ anvendte en samordnet praksis i strid med artikel 81 EF og artikel 53 EØS ved at koordinere de territoriale afgrænsninger af de gensidige repræsentationsbemyndigelser, de hver især var tildelt, på en måde, som begrænser en licens til det nationale område for hvert forvaltningsselskab.

Sagsøgeren gør til støtte for sit søgsmål følgende gældende:

- (i) Medtagelsen af territoriale afgrænsninger i dets aftaler om gensidig repræsentation er ikke en følge af en samordnet praksis.
- (ii) Subsidiært gøres det gældende, at såfremt der foreligger en samordnet praksis vedrørende territoriale afgrænsninger, udgør denne ikke en begrænsning af konkurrencen i henhold til artikel 81 EF.

Sagsøgeren har med sit første anbringende gjort gældende, at Kommissionen begik en skønsfejl og tilsidesatte artikel 81 EF og artikel 253 EF ved at fastslå, at den parallelle territoriale afgrænsning, som var indeholdt i aftalerne om gensidig repræsentation, som blev indgået af sagsøgeren og de andre EØS-CISAC-medlemmer, er en følge af en samordnet praksis, hvorimod beslutningen undlod at fremlægge bevis for en sådan samordnet praksis.

Sagsøgeren har med sit andet anbringende gjort gældende, at den påståede samordnede praksis vedrørende territoriale afgrænsninger ikke er ulovlig, fordi den omhandler en form for konkurrence, som ikke er beskyttelsesværdig. Sagsøgeren har endvidere anført, at selv om den påståede praksis måtte anses for at begrænse konkurrencen, tilsidesætter den ikke artikel 81, stk. 1, EF, fordi den er nødvendig og står i et rimeligt forhold til et legitimt mål.

⁽¹⁾ International Confederation of Societies of Authors and Composers.

Sag anlagt den 22. september 2008 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-426/08)

(2008/C 301/94)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

— Beslutning 8/VII/2008 nr. K(2008) 3411 endelig udgave meddelt den 11. juli 2008, som udelukker visse udgifter afholdt af medlemsstaterne inden for området for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, og inden for området for Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) fra EF-finansiering, annulleres, for så vidt der er fastsat finansielle ændringer for Italien.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har ved den anfægtede beslutning udelukket fire kategorier af udgifter afholdt af den italienske stat for produktionen 2001-2006 fra EF-finansiering under EUGFL. Der er nærmere bestemt tale om berigtigelser vedrørende visse eksportrestitutioner for frugt og grønt og sukker, støtte til forarbejdning af citrusfrugter for regnskabsårene 2004 og 2005, den samlede tillægsafgift, der skal anvendes på mælkeprodukter, som i produktionen og ved markedsføringen overstiger de tildelte mælkekvoter, i forbindelse med mejeriåret 2002-2003 og areal-/markafrødestøtten for produktionsårene 2004, 2005 og 2006.

Sagsøgeren har til støtte for sagen understreget, at de udførte kontroller var rigtige og passende.

Der påberåbes nærmere bestemt en tilsidesættelse af begrundelsespligten, af proportionalitetsprincippet, af artikel 11, 12 og 14 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1392/2001 af 9. juli 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, af artikel 7, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽²⁾, af artikel 31 i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽³⁾, af artikel 22 og 30 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2419/2001 af 11. december 2001 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger, der indførtes ved Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 ⁽⁴⁾ samt af artikel 50, 51 og 30 i Kommissionens forordning (EF) nr. 796/2004 af 21. april 2004 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EFT L 187 af 10.7.2001, s. 19.

⁽²⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.

⁽³⁾ EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 327 af 12.12.2001, s. 11.

⁽⁵⁾ EUT L 141 af 30.4.2004, s. 18.

Sag anlagt den 30. september 2008 — SIAE mod Kommissionen

(Sag T-433/08)

(2008/C 301/95)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Società Italiana degli Autori ed Editori — SIAE (Rom, Italien) (ved advokati M. Siragusa, M. Mandel, L. Vullo og S. Valentino)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

— Beslutningens artikel 3 og 4, stk. 2, annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger.

— Retten anordner en hvilken som helst anden foranstaltning, også vedrørende bevisoptagelsen, som måtte findes passende.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den i denne sag anfægtede beslutning er den samme som i sag T-392/08, AEPI mod Kommissionen.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren gjort fem anbringender gældende.

Med det første anbringende har sagsøgeren påberåbt sig tilsidesættelse og fejlagtig anvendelse af artikel 81, EF, samt en mangelfuld undersøgelse, for så vidt som det i beslutningen fastslås, at der foreligger en samordnet praksis i mangel af beviser ud over den blotte omstændighed, at mange af aftalerne om gensidig repræsentation begrænser muligheden for at indrømme licenser på det område, hvor det andet forvaltningsselskab opererer. Kommissionen har i den forbindelse set bort fra den omstændighed, at mange forvaltningsselskaber er af den opfattelse, at de bedst kan sikre deres medlemmers rettigheder ved at overdrage

deres registre til de forvaltningsselskaber, der kan sikre en effektiv beskyttelse af ophavsrettighederne, og det er helt åbent, at netop de selskaber, der er veletablerede på området, kan opfylde dette krav fuldt ud.

Med det andet anbringende har sagsøgeren påberåbt sig tilsidesættelse og fejlagtig anvendelse af artikel 81 EF samt en ulogisk begrundelse i beslutningen, idet Kommissionen i sit forsøg på at godtgøre den praktiske mulighed for multiterritoriale licenser for transmissioner af musikværker via satellit, kabel eller internet fremlagde bevis for, at forvaltningsselskaberne ikke udøver en parallel adfærd. Kommissionens påstande afkræftes af de eksempler, den selv anfører, vedrørende forvaltningsselskabernes bemyndigelser, der dækker et bredere område end det område, som et enkelt selskab opererer på.

Med det tredje anbringende har sagsøgeren påberåbt sig tilsidesættelse og fejlagtig anvendelse af artikel 81, EF, da i det tilfælde, hvor Kommissionen fastslår, at der foreligger en samordnet praksis, hvilket bestrides, har denne ikke nogen begrænsende indvirkning på konkurrencen, for så vidt som territoriale afgrænsninger udgør en nødvendig følge af de enerettigheder, ophavsmændene har.

Med det fjerde anbringende har sagsøgeren påberåbt sig tilsidesættelse af kontradiktionsprincippet og af artikel 253 EF som følge af manglende begrundelse, idet Kommissionen ikke underrettede selskaberne om de væsentlige faktiske omstændigheder, som den lagde til grund, da den i forlængelse af den foretagne markedsundersøgelse ikke accepterede de af SIAE foreslåede tilsagn.

Med det femte anbringende har sagsøgeren påberåbt sig tilsidesættelse af artikel 253 EF som følge af manglende begrundelse, tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og af retssikkerhedsprincippet samt, at foranstaltningerne i beslutningens artikel 4, stk. 2, er selvmodsigende og ulogiske. Den fuldstændigt udefinerede karakter af den »revision«, som pålægges forvaltningsselskaberne, sætter uberettiget SIAE i en usikker situation med henblik på at identificere de foranstaltninger, som Kommissionen anser for tilstrækkelige til at stoppe den påståede samordnede praksis. Eftersom Kommissionen desuden udtrykkeligt har anerkendt, at den omstændighed, at bemyndigelsen begrænses til det andet selskabs område ikke udgør en begrænsning i konkurrencen, er det i klar modstrid med denne forudsætning at kræve af forvaltningsselskabet, at det foretager en bilateral revision af den territoriale afgrænsning af alle deres bemyndigelser til transmission via satellit, kabel samt internettet, og at det således forelægger Kommissionen en kopi af revisionen af alle aftaler om gensidig repræsentation. Dertil kommer, at eftersom Kommissionen har krævet en »bilateral« revision af de territoriale afgrænsninger, går SIAE's fuldstændige efterlevelse af beslutningens artikel 4, stk. 2, under alle omstændigheder ud over SIAE's egen beslutningskompetence, idet den også er undergivet uafhængige beslutninger fra 23 andre forvaltningsselskaber.

Sag anlagt den 3. oktober 2008 — Studio Vacanze mod Kommissionen

(Sag T-436/08)

(2008/C 301/96)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Studio Vacanze (Budoni, Italien) (ved avvocato M. Cannata)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

Principal:

- Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers beslutning af 2. juli 2008 annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Subsidiært:

Den anfægtede beslutnings artikel 2, stk. 2, annulleres, for så vidt den pålægger at tilbagesøge den underkendte støtte med renter fra den dato, hvor nævnte beløb blev stillet til rådighed for de begunstigede, indtil deres reelle tilbagesøgning.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den i denne sag anfægtede beslutning er den samme som i sag T-394/08, Regione Sardegna mod Kommissionen, og sag T-408/08, S.F. Turistico Immobiliare mod Rådet og Kommissionen.

Sagsøgeren har til støtte for påstandene gjort følgende gældende:

- Der er sket en tilsidesættelse af artikel 16 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (⁽¹⁾), idet denne bestemmelse udelukkende tillader iværksættelsen af undersøgelsesproceduren på den formodning, at der foreligger et tilfælde af »misbrug af støtte« og ikke af »indførelse af ulovlig støtte«. Det er ifølge sagsøgeren en konsekvens heraf, at hele den formelle undersøgelsesprocedure er ugyldig.

- Der foreligger en utilstrækkelig begrundelsen vedrørende ændringen af genstanden for proceduren indledt for misbrug af støtteordning nr. 278/99 og »udvidelsen« i medfør af vedtagelsen af den anfægtede beslutning.
- Der er sket en tilsidesættelse af artikel 88, stk. 2, EF for så vidt som den i beslutningens punkt 74 indeholdte konstatering vedrørende ulovlig udførelse af den pågældende støtte er uden for dens anvendelsesområde.
- Gennemsigtighedsprincippet er tilsidesat.
- Begrundelsen vedrørende princippet om den formelle undersøgelsesprocedures rimelige varighed er utilstrækkelig.
- Afgørelsen om tilbagesøgning af allerede udbetalt støtte pålagde Kommissionen at begrunde dette forhold, da det er af særlig betydning også i forhold til princippet om beskyttelse af tredjemands berettigede forventning samt til procedurens ulovlige udstrækning.
- Der er sket en tilsidesættelse af »de minimis«-princippet fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 69/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 10 af 13.1.2001, s. 30.

Sag anlagt den 3. oktober 2008 — Timsas mod Kommissionen

(Sag T-453/08)

(2008/C 301/97)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Timsas Srl (Arezzo, Italien) (ved advokati D. Dodaro, S. Pinna og S. Cianciullo)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Beslutningen annulleres, for så vidt den
 - a. fastslår, at »statsstøtte, der er tildelt i medfør af regionallov nr. 9 af 1998, som er gennemført ulovligt af Italien ved beslutning nr. 33/6 og første udbud, er uforenelig med fællesmarkedet, medmindre den støttebegunstigede ikke har indgivet en støtteansøgning på grundlag af denne ordning inden gennemførelsen af arbejde i

forbindelse med et indledende investeringsprojekt« (beslutningens artikel 1),

- b. bestemmer, at »Den Italienske Republik skal tilbagesøge den uforenelige støtte, der er tildelt i henhold til ordningen omtalt i artikel 1, hos de begunstigede« (beslutningens artikel 2, stk. 1), og
 - c. bestemmer, at »Den Italienske Republik ophæver alle igangværende udbetalinger af støtten i medfør af ordningen omtalt i artikel 1 med virkning fra datoen for vedtagelse af nærværende beslutning« (beslutningens artikel 2, stk. 4).
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den i denne sag anfægtede beslutning er den samme som i sag T-394/08, Regione Sardegna mod Kommissionen, sag T-408/08, S.F. Turistico Immobiliare mod Kommissionen, og sag T-436/08, Studio Vacanze mod Kommissionen.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i disse sager.

Sag anlagt den 6. oktober 2008 — Grand Hotel Abi d'Oru mod Kommissionen

(Sag T-454/08)

(2008/C 301/98)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Grand Hotel Abi d'Oru SpA (Olbia, Italien) (ved advokati D. Dodaro og S. Cianciullo)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Beslutningen annulleres, for så vidt den
 - a. fastslår, at »statsstøtte, der er tildelt i medfør af regionallov nr. 9 af 1998, som er gennemført ulovligt af Italien ved beslutning nr. 33/6 og første udbud, er uforeneligt med fællesmarkedet, medmindre den støttebegunstigede ikke har indgivet en støtteansøgning på grundlag af denne ordning inden gennemførelsen af arbejde i forbindelse med et indledende investeringsprojekt« (beslutningens artikel 1),

- b. bestemmer, at »Den Italienske Republik skal tilbagesøge den uforenelige støtte, der er tildelt i henhold til ordningen omtalt i artikel 1, hos de begunstigede« (beslutningens artikel 2, stk. 1), og
- c. Den bestemmer, at »Den Italienske Republik ophæver alle igangværende udbetalinger af støtten i medfør af ordningen omtalt i artikel 1 med virkning fra datoen for vedtagelse af nærværende beslutning« (beslutningens artikel 2, stk. 4).
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den i denne sag anfægtede beslutning er den samme som i sag T-394/08, Regione Sardegna mod Kommissionen, sag T-408/08, S.F. Turistico Immobiliare mod Rådet og Kommissionen, og sag T-436/08, Studio Vancanze mod Kommissionen.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i disse sager.

Sag anlagt den 10. oktober 2008 — Intel mod Kommissionen

(Sag T-457/08)

(2008/C 301/99)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Intel Corp. (Wilmington, De Forenede Stater) (ved N. Green, QC, og barrister K. Bacon)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelser annulleres.
- Fristen for indgivelse af Intel's besvarelse af den supplerende klagepunktsmeddelelse forlænges med 30 dage fra tidspunktet, hvor Intel fik aktindsigt i klagerens relevante dokumenter.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål har sagsøgeren i henhold til artikel 230 EF nedlagt påstand om annullation af høringsekspertens afgørelse af 15. september 2008 vedtaget i henhold til artikel 10 i Kommissionens afgørelse 2001/462/EF/EKSF ⁽¹⁾ i sag COMP/C-

3/37.990 — Intel vedrørende en procedure efter artikel 82 EF, og af en afgørelse truffet af kommissionsmedlemmet omkring den 6. oktober 2008. De anfægtede afgørelser vedrører Kommissionens afslag på at fremlægge bestemte dokumenter, navnlig hidrørende fra klageren i sagen, hvilke dokumenter sagsøgeren hævder, er af direkte relevans for Kommissionens kritikpunkter i den supplerende klagepunktsmeddelelse. Høringseksperten afviste endvidere Intel's påstand om, at selskabet ikke kan udarbejde en korrekt besvarelse af den supplerende klagepunktsmeddelelse uden disse dokumenter, og afviste endvidere at forlænge den frist, Intel havde til at indgive besvarelsen af den supplerende klagepunktsmeddelelse.

Sagsøgeren har fremført to anbringender til støtte for sine påstande.

For det første har sagsøgeren gjort gældende, at afgørelserne indeholder retlige fejl, og at fristen for besvarelsen af den supplerende klagepunktsmeddelelse ikke kan begynde at løbe, medmindre aktmappen er indholdsmæssigt fuldstændig, ellers kan selskabet ikke effektivt udøve sin ret til forsvar.

For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at de anfægtede afgørelser er åbenbart ulovlige, da de giver Kommissionen adgang til at fortsætte en undersøgelse, som er diskriminerende og partisk, og som hindrer sagsøgeren i at udøve sin ret til forsvar. Sagsøgeren har anført, at dette udgør en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, hvilket princip kræver, at Kommissionen vedtager sin beslutning på grundlag af alle de faktiske og retlige oplysninger, der er til rådighed, og som kan påvirke beslutningen.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse af 23.5.2001 om høringsekspertens kompetenceområde under behandlingen af visse konkurrencesager, EFT L 162, s. 21.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-207/04) ⁽¹⁾

(2008/C 301/100)

Processprog: italiensk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 201 af 7.8.2004.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen**(Sag T-223/04) ⁽¹⁾**

(2008/C 301/101)

Processprog: italiensk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 304 af 13.12.2003 (tidligere sag C-401/03).

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen**(Sag T-26/05) ⁽¹⁾**

(2008/C 301/104)

Processprog: italiensk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 69 af 19.3.2005.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen**(Sag T-345/04) ⁽¹⁾**

(2008/C 301/102)

Processprog: italiensk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 23.10.2004.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen**(Sag T-82/05) ⁽¹⁾**

(2008/C 301/105)

Processprog: italiensk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 93 af 16.4.2005.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen**(Sag T-443/04) ⁽¹⁾**

(2008/C 301/103)

Processprog: italiensk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 19 af 22.1.2005.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen**(Sag T-83/05) ⁽¹⁾**

(2008/C 301/106)

Processprog: italiensk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 30.4.2005.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen**(Sag T-140/05) ⁽¹⁾**

(2008/C 301/107)

Processprog: italiensk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 132 af 28.5.2005.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen**(Sag T-38/06) ⁽¹⁾**

(2008/C 301/110)

Processprog: italiensk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 74 af 25.3.2006.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen**(Sag T-212/05) ⁽¹⁾**

(2008/C 301/108)

Processprog: italiensk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 193 af 6.8.2005.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen**(Sag T-61/06) ⁽¹⁾**

(2008/C 301/111)

Processprog: italiensk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 86 af 8.4.2006.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen**(Sag T-402/05) ⁽¹⁾**

(2008/C 301/109)

Processprog: italiensk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 28.1.2006.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen**(Sag T-77/06) ⁽¹⁾**

(2008/C 301/112)

Processprog: italiensk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 96 af 22.4.2006.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen**(Sag T-157/06) ⁽¹⁾**

(2008/C 301/113)

Processprog: italiensk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 190 af 12.8.2006.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen**(Sag T-280/06) ⁽¹⁾**

(2008/C 301/116)

Processprog: italiensk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 2.12.2006.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen**(Sag T-168/06) ⁽¹⁾**

(2008/C 301/114)

Processprog: italiensk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 190 af 12.8.2006.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen**(Sag T-290/06) ⁽¹⁾**

(2008/C 301/117)

Processprog: italiensk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 310 af 16.12.2006.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen**(Sag T-222/06) ⁽¹⁾**

(2008/C 301/115)

Processprog: italiensk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 249 af 14.10.2006.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 18. september 2008 — NBC Fourth Realty mod KHIM — Regalado Pareja og Pedrol (PK MAX)**(Sag T-293/06) ⁽¹⁾**

(2008/C 301/118)

Processprog: spansk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 310 af 16.12.2006.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen**(Sag T-395/06) ⁽¹⁾**

(2008/C 301/119)

Processprog: italiensk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 42 af 24.2.2007.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen**(Sag T-204/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 301/122)

Processprog: italiensk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 170 af 21.7.2007.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen**(Sag T-61/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 301/120)

Processprog: italiensk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 95 af 28.4.2007.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen**(Sag T-298/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 301/123)

*Processprog: italiensk***Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen****(Sag T-93/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 301/121)

Processprog: italiensk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 235 af 6.10.2007.

⁽¹⁾ EUT C 117 af 26.5.2007.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 1. oktober 2008 — Motorpress mod KHIM — Sony Computer Entertainment Europe (BUZZ!)**(Sag T-302/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 301/124)

Processprog: engelsk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 235 af 6.10.2007.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Italien mod Kommissionen**(Sag T-381/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 301/126)

Processprog: italiensk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 283 af 24.11.2007.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. september 2008 — Polen mod Kommissionen**(Sag T-379/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 301/125)

Processprog: polsk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 283 af 24.11.2007.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 30. september 2008 — Dow Agrosiences m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-470/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 301/127)

Processprog: engelsk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 64 af 8.3.2008.

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGER

Sag anlagt den 22. september 2008 — Locchi mod Kommissionen

(Sag F-78/08)

(2008/C 301/128)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Carlo Locchi (Besozzo, Italien) (ved avocat E. Parrat)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af afgørelsen om at udelukke sagsøgeren fra listen over tjenestemænd, der er forhåndsudvalgt til certifikationsproceduren i 2007, samt annullation af Kommissionens afgørelse K(2007) 5694 af 20. november 2007 vedrørende de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 45a.

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen om ikke at optage sagsøgeren på den endelige liste over forhåndsudvalgte ansøgere til certifikationsproceduren i 2007 og følgelig afgørelsen om ligeledes ikke at optage sagsøgeren på listen over de bedst placerede forhåndsudvalgte ansøgere samt på listen over ansøgere, der har adgang til certifikationsproceduren.
- Kommissionens afgørelse K(2007) 5694 af 20. november 2007 vedrørende de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 45a annulleres.
- Om fornødent annulleres afgørelsen om afslag på klagen.

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 3. oktober 2008 — Ackerman m.fl. mod EIB

(Sag F-79/08)

(2008/C 301/129)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Lucie Ackerman (Strasbourg, Frankrig) m.fl. (ved avocat L. Lévi)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annullation af sagsøgernes pensionsopgørelser fra februar 2008, i det omfang der deri kun anvendes en årlig pensionsjustering for 2007 med tilbagevirkende kraft fra 1. januar 2008, og ikke fra 1. juli 2007, og følgelig tilpligtes EIB at betale restbeløbet af pensionen, der svarer til anvendelsen af den årlige justering for 2007, restbeløbet af den pension, der svarer til konsekvenserne af anvendelsen af den årlige justering for 2007 på den pension, der skal udbetales fra januar 2009, med tillæg af moranter af restbeløbet af de skyldige pensionsbeløb, indtil fuldstændig betaling heraf.

Sagsøgernes påstande

- Sagsøgernes pensionsopgørelser fra februar 2008 annulleres, for så vidt der heri kun anvendes en årlig pensionsjustering for 2007 med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2008, og ikke fra den 1. juli 2007, og om fornødent annulleres et notat dateret den 13. februar 2008, som EIB tilsendte sagsøgerne.

— EIB tilpligtes at betale i) restbeløbet af den pension, der svarer til anvendelsen af den årlige justering for 2007, dvs. en forhøjelse med 2,2 % for perioden fra den 1. juli 2007 til den 31. december 2007, ii) restbeløbet af den pension, der svarer til konsekvenserne af anvendelsen af den årlige justering for 2007 på den pension, der skal udbetales fra januar 2009, iii) morarenter af de skyldige pensionsbeløb, indtil fuldstændig betaling heraf. De morarenter, der anvendes, skal beregnes på grundlag af den sats, der er fastsat af Den Europæiske Centralbank for de vigtigste refinansieringstransaktioner, som finder anvendelse i den pågældende periode, forhøjet med tre procentpoint.

— EIB tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Kendelse afsagt af Personaleretten den 4. september 2008
— Ehrhardt mod Parlamentet

(Sag F-54/05) ⁽¹⁾

(2008/C 301/130)

Processprog: fransk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 229 af 17.9.2005, s. 29.

Kendelse afsagt af Personaleretten den 23. september 2008
— Adolf m.fl. mod Kommissionen

(Sag F-128/05) ⁽¹⁾

(2008/C 301/131)

Processprog: fransk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 60 af 11.3.2006, s. 56.

Kendelse afsagt af Personaleretten den 23. september 2008
— Tolios m.fl. mod Revisionsretten

(Sag F-8/06) ⁽¹⁾

(2008/C 301/132)

Processprog: fransk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 74 af 25.3.2006, s. 35.

Kendelse afsagt af Personaleretten den 23. september 2008
— Chevallier-Carmana m.fl. mod Domstolen

(Sag F-14/06) ⁽¹⁾

(2008/C 301/133)

Processprog: fransk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 96 af 22.4.2006, s. 37.

Kendelse afsagt af Personaleretten den 23. september 2008
— Abba m.fl. mod Parlamentet

(Sag F-15/06) ⁽¹⁾

(2008/C 301/134)

Processprog: fransk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 96 af 22.4.2006, s. 37.

Kendelse afsagt af Personaleretten den 23. september 2008
— Augenault m.fl. mod Rådet**(Sag F-16/06) ⁽¹⁾**

(2008/C 301/135)

Processprog: fransk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 96 af 22.4.2006, s. 38.

Kendelse afsagt af Personaleretten den 4. september 2008
— Duyster mod Kommissionen**(Sag F-81/06) ⁽¹⁾**

(2008/C 301/136)

Processprog: nederlandsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 261 af 28.10.2006, s. 34.